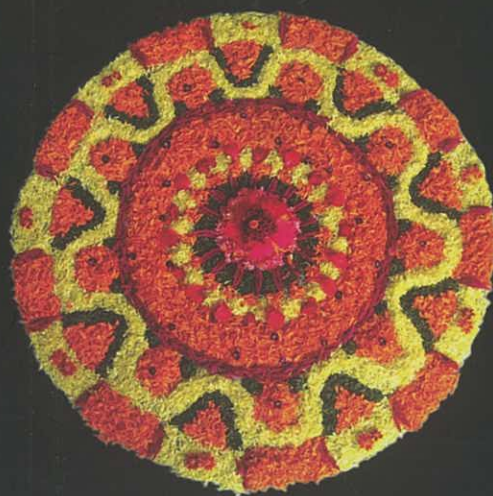

13 14 73-92 2
Singapore Malayalee Association

ഓണോപഹാരം 2007

ONOPAHARAM 2007

You never forget a SilkAir holiday.

SILK AIR
where the world unwinds

Great holidays can be exhausting. One moment, your family could be trekking across a rope-bridge, and before you know it, you're climbing a mountain. Which is why when you board a SilkAir carrier, our friendly cabin crew will make sure you have time to unwind, by taking care of your restless kids with colouring books and games, because, while our 27 exotic destinations make for interesting trips, we know that it's really the journey that makes any holiday unforgettable.

Singapore Malayalee Association

Editorial Team

Koshy PK
 Krishnakumar M.
 Reeta Raman
 Pia Kumar
 PK Menon
 Rajaneesh
 Ullas Kumar
 Jaya Kumar
 Sarojini Chandran

Advisor

Dollah MM

The views and opinions expressed or implied in ONOPAHARAM 2007 are those of the authors or contributors and do not necessarily reflect those of the Singapore Malayalee Association, its trustees, committee members or general membership.

Singapore Malayalee Association

44, Race Course Road
 Singapore 281558
 Tel: 6293 9195
 Fax: 6392 8009
 Web: www.malayalee.org.sg

Editorial

In 1891, Oscar Wilde published "The Decay of Lying," a celebration of insincerity in a culture that was becoming less convinced that truth really did settle matters of morals or of beauty. Science told the truth about the world; art made its own worlds. Who would you prefer, Wilde asked—the truth-telling scientific philosopher or the delight-giving liar? Go for the liar every time, said he.

Onam is about the required essential balance between the physical world and its "truths" and the worlds of myths, arts and culture. Onam is the time of harvest, a time of plenitude for an agrarian society, more common in the yester years, when the nature of the "God's Own Country" is at its best. Onam is also the time when the Malayalee psyche takes on wings and flies in gay abandon, in the ethereal skies of pop art and culture. Deep philosophies and intricate and sophisticated classical art forms of Kerala get transformed and take on an earthly character, for the real people - on the fields, households, boatmen, children and the like. This touch and feel of the raw earth reflecting a peoples' unique culture is what gives Onam its unique charm.

Ever accelerating pace of social change imposes intense mental stress on us as human beings, sapping our inner spiritual strength and leading us to mental and spiritual disorders, including what could be called as 'sickness of the soul'. Connecting to the original cultural springs is all the more relevant and important for the Malayalees like us in a far off land. It is for this purpose that we in Singapore Malayalee Association too celebrate Onam and various other events and festivals of Malayalees. This "Onopaharam" or the "Onam Gift" is an eclectic collection of thoughts and creative expressions of Malayalees, mostly from Singapore and some from around the world. We are indeed very happy to present the large number of writings in Malayalam and hope that more and more take up the pen. The literary culture, of reading and writing, may be on electronic or other non conventional media, is of invaluable relevance even in the current times of distractions and rampant e-entertainment. It is our desire to be harbingers in this quest of Malayalee literary culture in Singapore.

മലയാള മനസ്സിന്റെ ആത്മ ചൈതന്യമാണ് അതിന്റെ കലയും സംസ്കാരവും ഉത്സവങ്ങളും പല വിധ ആഘോഷങ്ങളും. തികച്ചും ജനകീയ ആഘോഷമായ ഓണം മലയാളിയുടെ തനതായ, മണ്ണിന്റെ മണമുള്ള ഉത്സവമാണ്. തിരുവാതിരക്കളിയും, ഓണപ്പാട്ടും, വള്ളം കളിയും, പുലിക്കളിയും, പൂക്കളങ്ങളും എല്ലാം തന്നെ ഓണത്തിന്റെ ജനകീയതയെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സിംഗപ്പൂരിലെ മലയാളിയുടേയും എറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഉത്സവമാണ് ഓണം. എല്ലാ മലയാളികൾക്കും സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷന്റെ പേരിൽ സ്നേഹവും സൗഹൃദവും നിറഞ്ഞ ഓണം ആശംസിക്കുന്നു. ഒപ്പം നമ്മുടെ സമൃദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതവും.

എഡിറ്റർ

കൃഷ്ണ കുമാർ

Dining at the Banana Leaf Apolo - a tradition and a science

The ancient tradition of serving food on a freshly cut Banana leaf has its roots in India. Here, in Singapore the widely popular practice of eating from a banana leaf can be traced back to The Banana Leaf Apolo. The Banana Leaf Apolo has been serving its food on a banana leaf to patrons since it opened its doors in 1974. This has become its signature! At The Banana Leaf Apolo, this practice is more than just a tradition - it is a science!

THE
BANANA
LEAF
1974
APOLO

NANA LEAF

Race Course Road ♦ Little India Arcade
62971595 www.thebananaleafapolo.com

Table of Contents

Regulars

Message - Guest of Honour	7
Message - President, SMA	9
SMA Building Renovation Report	17
Onam Greetings	39
Malayalee Recognition in Singapore	92
SMA Heritage Centre - Report	93
SMA Welfare Committee Report	96
From the SMA General Secretary's Desk	97
Acknowledgements	98

Features

Madhura Thiruonam - Muyyam Rajan (Malayalam)	21
Sraavanam - D. Sudheeran (Malayalam)	21
Othucheran Oru UlsavaKalam - Rajeesh Chandran (Malayalam)	23
Seen & Heard - GP Sasidharan	31
The Pearl - CNN Nair	31
Kathakali in Admiralty:	
The legacy of Malayalees in the British Naval Base in Singapore - Dr Liew Kai Khiun	32
Keralam Today - AP Jayaraman	35
Gajarajayogam-Anima (Malayalam)	38
Theeyileriyunna Pusthakangal - Ashtamoorthy (Malayalam)	41
Life Style Diseases & Their Management - Dr Indusekhar R.	42
Occasional Liberation - Biju Sukumaran	45
Kaneshumari - Aniyam (Malayalam)	47
Man Who Married A Tree - Hari Kumar	57
Amma - Leela Ashokan (Malayalam)	59
Azhimukham - MK Bhasi (Malayalam)	60
Kochu Kochu Santhoshangal - Munna (Malayalam)	61
Divine Magic - Raj Kurup	64
Ente Veedu - Manju Suresh (Malayalam)	66
Jaalakam - Rehna Minaj (Malayalam)	67
Global Kunjukrishnanum World Parukkuttyum - Padma Kumar (Malayalam)	68
Avalute Njaayam - TO Sarada (Malayalam)	70
Engaging PIOs in India's Development - Dr VP Nair	73
Thaniye - Nidheesh (Malayalam)	77
Oh Mother Love - Dannia Menon	78
Ayurveda & Women's Health - Dr Lakshmi J Nair	79
Naalu Koottukarute Katha - Hari Kochat (Malayalam)	82
Delightful Doggerel - Chitra Krishnakumar	84

Photos

SMA Management Committee	13
SMA Committees	14, 15
Onam Nite 2006	50, 51
Onam Village 2006	52, 53
Lasya Layam 2007	54

Kid's Corner

The King's Present - Uma Kalyani	85
The Greedy Grey Octopus - Sebin L.R.	85
The Sparrow - Reshma Jayaprabha	85
You'r Never Too Old - Sharanya Nair	86
My Expectations For India In The Next Decade - Balagopal Menon	87
Mother's Love - Meghana Madan	88
Rainy Days - Manisha Madan	88
Kid Art	89
Harry Potter Quiz - Niya	90

With Best Compliments From

108 ROBINSON ROAD # 01-00 GMG BUILDING,
SINGAPORE – 068900

PHONE: 6295 7770

FAX: 6326 2206

Email: tours@tour-masters.com

**We cater to all
types of travel
needs:**

**Flight Reservations &
Ticketing**

Tour Packages

Hotel Booking

Visa Applications

Tailor made itinerary

**We offer
special air fare to
Trivendrum & Cochin,
packages with silver
beaches, hill stations,
wildlife reserves, back
water cruising, houseboat
stay, ayurvedic
massage &
many more .**

Singapore Malayalee Association is honoured to have
His Excellency Mr. S R Nathan
President, Republic of Singapore and
Mrs Nathan as special guests for Onam Nite 2007

HALAL FOODS INTERNATIONAL

"TODAY'S BEST CHOICE" IN NATURAL HEALTH PRODUCTS

- * HALAL FOODS BOOSTER
- * HALAL FOODS ROYAL JELLY
- * HALAL FOODS POLLEN-R
- * HALAL FOODS TONGKAT ALI EXTRACT
- * HALAL FOODS JOINT HEALTH COMPLEX WITH MSM
- * HALAL FOODS JOINT HEALTH COMPLEX WITH OPTIMISM
- * HALAL FOODS ADVANCE OMEGA 3
- * HALAL FOODS DIABAC

FOR FREE HOME DELIVERY CALL:

6286 9722

62 BURN ROAD #03-01 EVERGREEN BUILDING SINGAPORE 369976.

BRANCH: 14 KERBAU ROAD SINGAPORE 219153

WEBSITE: halalfoods.com.sg

Message from the Guest of Honour

Dear Malayalee friends

Namaste!

This is the 3rd time that I am attending a function organized by my Malayalee friends. "Onam" or the harvest festival, unique to Malayalees, is celebrated by all in the community regardless of religious affiliation. The Singapore Malayalee community, though small in number, have contributed significantly to Singapore's early development. Those living in the northern part of Singapore will have especially fond memories of early Malayalee immigrants settling down in the old British Naval Base. That early band of immigrants have produced many homegrown Singaporean Malayalees who have distinguished themselves as businessmen, lawyers, doctors and engineers, administrators and many more fields of endeavour.

Today, a new wave of professional Malayalees have taken up Permanent Residence and citizenship in Singapore. We hope concerts like tonight's and festivals like Onam will help them to integrate well in Singapore's multi-racial society. Singapore is fast transforming itself into a global city, welcoming all who can contribute to her development.

I am happy to learn that you now have a television cable channel 94 to connect yourself with the traditions and customs of your origins. SMA or the Singapore Malayalee Association must be congratulated for doing its part to promote social harmony these past 90 years.

I wish Singapore a "Happy National Day". To my Malayalee friends, I send Onam greetings for peace, happiness and prosperity. Or as you say "Onam Ashamsakal"!

Assoc Prof Ho Peng Kee

(Senior Minister of State, Ministry of Law & Ministry of Home Affairs)

HOUSE BRAND

VARIETY is the SPICE of LIFE!

With over 50 different varieties of ground spices, flour, bottled spices, special blends and instant mixes, HOUSE BRAND has been spicing up the life of Singaporeans over the last 50 years!

- Fish Curry Powder • Meat & Chicken Curry Powder
- Briyani Masala • Garam Masala • Rasam Powder
- Kuruma Masala • Sambar Powder • Fresh Atta Powder
- Basmati Rice • Ponni Parboiled Rice • And Many More ...

Sole Agent for Chandrika Soap

K.N.P. TRADING PRIVATE LIMITED

in Association with Suriya Trading Enterprises (S) Pte Ltd

50 Senoko Drive Singapore 758232 • Tel: 6257 3712 • Fax: 6753 6916

Website: www.knp-housebrand.com • Email: spices@knp-housebrand.com

Message from the President, SMA

MISSION 90 YEARS

Founded in 1917, Singapore Malayalee Association (SMA) turns 90 this year. Come 2017, SMA will be celebrating its Diamond jubilee. We need to contemplate now on how the Malayalee community is going to make this historical event a memorable one. My only wish, like many of you here, is that I will be around to participate in this great festivity.

War and Peace (1917 – 1947)

The first three decades of the Association's history was blemished by the First World War (1914 – 1918) and the Second World War (1939 – 1945). During this period, SMA underwent several name changes. Its original name, Keraleeya Mahajana Sangham (1917), was changed to Malayalee Association in 1918. In 1947, the Association's name was changed to Singapore Kerala Samajam.

The Great Influx (1947 – 1957)

With India's independence in 1947, a large number of Malayalees began to arrive in Singapore and Malaya. The new arrivals formed many Malayalee heartlands all over Singapore, especially in places like Nee Soon, Bukit Timah and Sembawang which was known as "Kochu Keralam". In 1952, the present SMA building was bought and by 1953 SMA had 14 branches across the island. Apart from the 14 SMA branches, there were also 14 other Malayalee associations, operating mainly on regional basis. Naval Base Kerala Library, Singapore Kairalee Kala Nilayam and Udaya Library were some of the Malayalee associations formed during this period.

Merger (1957 – 1967)

In 1959, seven of the fourteen Malayalee associations in Singapore merged with Kerala Samajam to form the Singapore Kerala Association

(SKA). This was a period of keen competition among the Malayalee associations in the field of drama and other cultural activities. It was not uncommon to see several onam shows being organized at the same time in different

parts of Singapore. Thoppil Bhasi's renowned dramas *Puthiya Akasam*, *Puthiya Bhoomi* and *Mudiyanyaya Puthran* were staged by rival groups at about the same time. In spite of all these competitions and rivalry, SKA continued to be the major force of Singapore Malayalees. SKA's Onam Show was like a 'national festival' of the Malayalees in Singapore. The show was held at the now defunct National Theatre attended by the capacity crowd of about 5000 people and always graced by a cabinet minister, including our present PM, MM and SM. The outstanding debts incurred by the purchase of the present SMA building was settled during this period. Malayalee population in Singapore during this period was estimated to be closer to 100,000. A major renovation to the present building was carried out during this period. Election to the Management Committee was hotly contested by rival groups. Supporters were ferried to AGM venues, which were usually at Singapore Badminton Hall and Victoria Theatre, in lorries and buses. AGMs were whole day affairs.

The Exodus (1967 – 1977)

With the withdrawal of the British Naval Base from Singapore in 1971, a large number of Malayalees, especially from the Sembawang area, left Singapore to settle either in London or Kerala. This ultimately reduced the number of Malayalee associations in Singapore. By this time, there were only four active Malayalee associations here – SMA,

ABC RESTAURANT

*Tasteful spicy & Aromatic Dishes
delight yourself with our many creative
dishes. Some of which are our special*

**Fish Head
Masala Chicken
Mysore Mutton
Curry Fish
Mutton Soup Etc...**

**ROTI PRATA, MURTABAK
COLD DRINKS & HOT DRINKS**

*Best Food at very much affordable prices
Nasi Lemak, Mee Rebus, Mee Siam,
Mee Goreng, Rojak & Ediappam*

**365 Joo Chiat Road,
Singapore 427610
Tel: 6346 8549**

Open- 24 Hours

NBKL, SKKN and Udaya. There was also a drastic drop in the Malayalee population in Singapore during this period. The number went below 20,000. A major blood donation drive was organized by SMA in 1970.

Community Involvement (1977 – 1997)

During this period SMA began to show keen interest in getting itself involved in community projects. Fund raising activities were carried out in aid of NKF, Ramakrishna Mission and other charitable organizations. Another major renovation to the present SMA building was also carried out in 1990.

New Era (1997 – 2007)

A new group of Malayalees, known as the 'expatriates' began to arrive during this period. This highly qualified group reminds us of the influx in the 50s. Their Malayalee spirit and passion helped to rejuvenate SMA to a great extent. The initial xenophobia shown by some 'local' Malayalees has been overcome by the Association. Today, the 'expatriates' form 50% of the SMA Management Committee, holding key positions. Tonight's show is in fact organized by them. With their expertise and enthusiasm, SMA is able to achieve several outstanding projects, among which are :

- The joint Onam Dinner/Cultural Nite (1998). Nine Malayalee organizations participated in this event.
- Asia Pacific Malayalee Conference (2004)
- Directory of Singapore Malayalees (2004)

- Asianet Cable TV (2005)
- New Constitution for SMA (2006)
- Design and Build project for SMA (2006/07)
- Preparation for the introduction of Malayalam as MT language in local schools (2007)
- Preparation for the setting up of a Malayalam Heritage Centre (2007)

The Next Lap (2007 – 2017)

With the joint effort of the 'local' and 'expatriate' Malayalees, SMA should target to achieve the following:

- Century celebrations of SMA (2017)
- First graduates of Malayalam as MT language from local schools (2017)
- Making SMA a world class organization
- Forming a Malayalee Education Council
- Concentrating more on educational and welfare projects
- Establishing a full-time secretariat for SMA

I am confident the above set targets are realistic and achievable. Let us work together to achieve them.

Happy Onam and Happy National Day!

M.M.Dollah
President

Fantasies recreated *only* with Tradewinds

Tradewinds
TOURS & TRAVEL
A member of the Singapore Airlines Group

Take me with you.

Transfers / Tours / Flights Bookings / Hotel Reservations / Holiday Packages
77 Robinson Road, #33-01 Robinson 77 Singapore 068896. For enquiries, visit our website
www.tradewindstours.com or call (65) 6438 8822

Mr Go

Indu Ku
Hon. Ass

Rajes
Organi

Member

Member,

Singapore Malayalee Association Management Committee 2007

Mr Gopinath Pillai BBM
Advisor

M.M.Dollah
President

P K Koshy
Vice-President

Ullas Kumar
Hon. Gen. Secretary

Indu Kumar Vasudevan
Hon. Asst. Gen. Secretary

Venugopal Nair
Hon. Treasurer

Sathi Devi Menon
Hon. Asst. Treasurer

Ajayan Ramachandran
Cultural Secretary

Rajeshwari Menon
Organising Secretary

ABC Abdullah
Sports Secretary

Fami A R
Welfare Secretary

Sarojini Chandran
Member, Exec. Committee

Jayakumar N
Member, Exec. Committee

Ajayakumar K. N.
Member, Exec. Committee

Suresh Karunan
Member, Exec. Committee

T.V. George
Member, Exec. Committee

Padma Nair
Member, Exec. Committee

Chandramohan Nair PBM
Legal Advisor

C S Balan
Internal Auditor

N. Valalan
Internal Auditor

Trustees of Singapore Malayalee Association

Dr V P Nair

KO George

H. Abdul Samad

Viswa Sadasivan

Women's Committee

Standing (from left): Raji Menon, Kamala Nair, Bharatha Mary, Krishnaveni Janardan, Padma Nair, Philomina, Sarada

Sitting (from left): Radha, Sarojini Chandran, Selin Lloyd, Rajamma Pillai

Kneeling: Shilpa

Cultural / Onam Nite Committee

Standing (from left): Krishna Kumar, Madan P., Rajesh, Vengopal Nair, PK Menon, Raji Menon, Shilpa, Abhilash, Prineesh, Radhakishnan, Ullas

Sitting (from left): Badarudeen, Padma Nair, Kamala Nair, Thankappan Nair, Jaya Kumar, ABC Abdulla, Suresh Karunan, KB Sureshkumar, Sarojini Chandran, Ajayan R. (Cultural Secretary)

Not in Picture: Prem, AN Sreekumar, Jayachandran, Adarsh Mohan, Mrs Sathi Menon, Mohan Nair

Welfare Committee

Standing (from left): Stanley Augustine, Jaya Kumar, Suresh Karunan

Sitting: MM Dollah (President, SMA), Fami AR (Welfare Secretary), MK Bhasi (Advisor)

Sports

Standing (from left): Venugopal Nair

Sitting: Pia Kuriyand, Suresh Karunan, Krishna Kumar

Not in Picture: Rajaneesh

Organisation

Sports Committee

Standing (from left):

Raji Menon, PK Menon, Ajayan R., Ullas, Jaya Kumar, Radhakrishnan, Badarudeen, Rajesh, Venugopal, Madan, Abhilash, Prineesh, Suresh Kumar KB

Sitting: Padma Nair, Kamala Nair, ABC Abdulla (Sports Secretary), PK Koshy, TV George, Thankappan Nair

Publications Committee

Standing (from Left): Ajayan R., Venugopal Nair, PK Menon, Ullas

Sitting: Pia Kumar, Sarojini Chandran, Suresh Karunan, PK Koshy (Chairman), Krishna Kumar (Editor)

Not in Picture: Reeta Raman, Rajaneesh

Organizing Committee

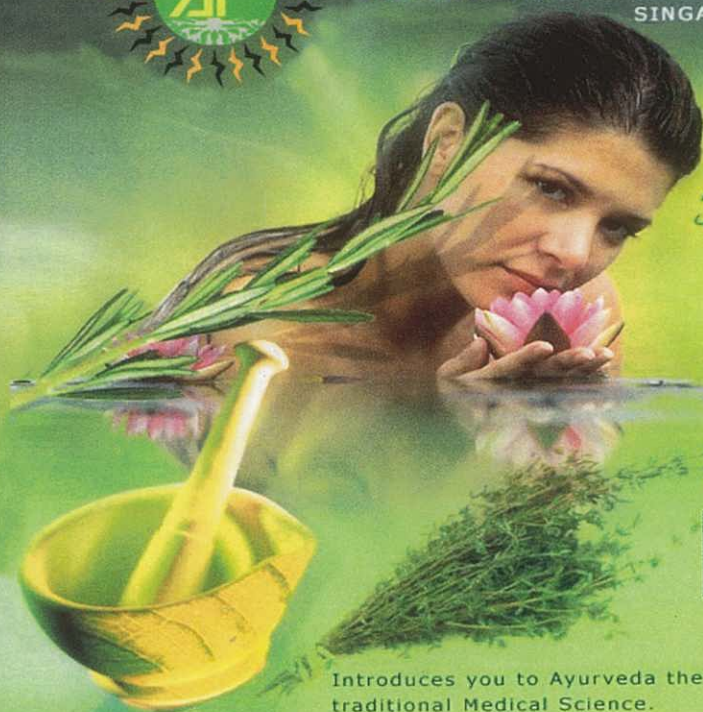

Standing (from Left): Prineesh, Ajayan R., Shilpa, Raji Menon (Organizing Secretary), Abhilash, Ullas (ex-officio)

Sitting: Pia Kumar, Sarojini Chandran, Kamala Nair, Padma Nair

AYURPHARM INTERNATIONAL PTE LTD.
SINGAPORE

Feel the
Healing Touch

of pure and traditional Ayurveda

- ▶ Ayurveda
- ▶ About Us
- ▶ Our Specialisation
- ▶ Technical Collaboration
- ▶ Contact Us

Dr. R Indusekhar (BAMS)
Ayurvedic Physician

Introduces you to Ayurveda the 5000 years old
traditional Medical Science.

Clinic Address

Blk 927, Yishun Central - I, #01-171, Singapore-760927, Tel:6257 4257, Fax: 6257 4434
Websites: www.ayurpharm.net www.ayurvedicacademy.net Email: info@ayurpharm.net

Jet Choice

Jethmal Choice Travel Pte Ltd

4 Dalhousie Lane, (behind Little India Arcade) Singapore 209673

Tel: **63339215** Fax: **62979702**

Email: **travel@jetchoice.com.sg** Website: **www.jetchoice.com.sg**

*Quality service begins with simple relationships..... You & Us
We welcome you to discover our world...*

Our Services include:

- Flight reservations and ticketing (worldwide)
- Hotel Accommodations
- Tour Packages including various Pilgrimages
- Sea Cruises
- Visa Applications
- Emergency ticket requirements
- Airport pick-up and drop-off services
- Budget flight reservations

Office Hours

9.30am - 7.30pm on
Monday to Friday

9.30am - 5.30pm on
Saturdays

SINGAPORE MALAYALEE ASSOCIATION – BUILDING RENOVATION REPORT

Fami AR, Chairman, Technical Committee, SMA
Building Renovation

Progress on the Renovation Efforts So far

The original plan for the building renovation was impeded due to unforeseen technical reasons and statutory clarifications. Now we are happy to report that the concerned authorities have accepted all the clarifications submitted by us and the renovation is now on full swing. We do not anticipate any further difficulties and wholeheartedly expect a smooth ride ahead, so as to complete the renovation by early 2008. Currently about 40% of work is completed and about S\$90,000.00 is paid to the contractor according to the technical committees assessments.

Overall Design Concept

The proposed building will have three floors consisting of ground, first and second floors. The first floor is presently expected to house the proposed Malayalee Heritage Centre. This floor will also have the necessary facilities for mechanical and electrical provisions, for conversion to a commercial space, in future, if required. The intent of making such provisions is in view of the commercial and Indian food ambience in the locality and SMA may be able to make good commercial use of the environment,

Action on Site

if the Heritage Centre is moved to a more suitable space like that of a museum. Cost implications should be minimal for such a potential reuse of the ground floor.

The first floor consists of a meeting hall and library. This space will have all advanced facilities like LAN (Local Area Network), video conferencing, video projection, mini stage facilities, CCTV system etc and can also facilitate training of students. Library space will be furnished to maximize storage of books with full refurbishment.

Third floor designed for use as the office space for the Management of SMA. This is called the attic floor. This area will also have all M&E facilities required. The possibility of converting this floor to a full floor is kept in mind while facilities are planned. This will be much beneficial for a commercial building.

Personal Vision

Singapore Malayalees have played a historical and prominent role in the development of the Country. Malayalee migration to Singapore started in the 18-19 centuries and is much earlier than to the Mid East and other parts of the world. It is essential that the young can know about this and learn from it by establishing a monument in front of the building. This monument may be designed by prominent architects and artistes from the Malayalee diaspora across the world. It is expected that this monument describes the various aspects of the Malayalee contributions to Singapore from historical times.

For any feedback, please email to famiar2000@yahoo.com.sg.

Standing (from Left): PK Koshy, Raveendran R,

Sitting: D. Chandrabose (Advisor), Fami AR (Chairman), MM Dollah (President, SMA), N. Valalan

Not in Picture: Freddie, Rajendra

SMA Building Renovation Fund - Major Donors

Name	Paid (S\$)	Total Pledged (S\$)
Mr Gopinath Pillai	50,000.00	
Mr Ravi Govindan	10,000.00	25,000.00
M/s Hanifa Textiles	10,000.00	
Dr T. Chandroo (MMI)	10,000.00	
Mrs Mala Mahesh	7,000.00	
M/s K N P Trading Pte Ltd	6,001.00	
Mr S Radhakrishnan	6,000.00	
Mr K. JayaPrakash	5,001.00	
Mr M M Dollah	5,001.00	
Mr Raj RajMohan	5,000.00	10,000.00
Ms Anandam Ganapathy	5,000.00	
Dr G Raman	5,000.00	
Mr K Balan Pillai	5,000.00	
Mr M B Kurup	5,000.00	
Mr M Sreenivasan	5,000.00	
Mr Mano Bhaskaran	5,000.00	
M/s Swee Choon Co Pte Ltd	5,000.00	
Mr Rajan Menon	5,000.00	
Mr Sekar (Komalas)	5,000.00	
Mr Stephen Samuel	5,000.00	
Mr Subash Anandan	5,000.00	
Mr Sunil Nair & Family	5,000.00	
Mr Sunny Verghese	5,000.00	
Dr V P Nair	5,000.00	
Mr Ramachandran Nair	3,000.00	5,000.00
M/s Halal Foods	2,500.00	
Dr Jothi Kumar	2,001.00	
Mrs Sarojini Chandran	2,001.00	
Mr Predeep Menon	2,000.00	5,000.00
Mr G P Sasidharan	2,000.00	
Mr Mathew Samuel	2,000.00	
Mr P K Koshy	1,500.00	
Mr T M S Devan	1,500.00	
Dr R Nambiar	1,111.00	
Mrs Sarojini Kurup	1,110.00	
Mr V R Nair	1,110.00	
Mr P R Srinivasan	1,100.00	
Mr K Gopalakrishnan Nair	1,001.00	
Mr K O George	1,001.00	
Mr Sivaraman Nair	1,001.00	
Mr TV George	1,001.00	
Mr V Jawhari	1,001.00	

Name	Paid (S\$)	Total Pledged (S\$)
Mr D. Sambasivan	1,000.00	
Mr Ajay Kumar Nair	1,000.00	
Mr Ajit Nair	1,000.00	
Mrs Alice John	1,000.00	
Mr C R Gopalan Nair	1,000.00	
Mr Jayaprabha	1,000.00	
Dr K A Abraham	1,000.00	
Mr KV Venugopala Menon	1,000.00	
Mr M K Bhasi	1,000.00	
Mr R S Baskaran	1,000.00	
Mr S T V Nayar	1,000.00	
Mrs Sarojini & Fly	1,000.00	
Mr V Srinivasan	1,000.00	
Mr Vasu Dash	1,000.00	
Mr Suresh Karunan	500.00	1,000.00
Mr & Mrs A B Menon	500.00	
Mr Bhaskaran Narayanan	500.00	
Mr & Mrs K Bhaskaran	500.00	
Mr K V Vasudevan Menon	500.00	
Mr & Mrs Lloyd George	500.00	
Mr & Mrs P M Menon	500.00	
Mr R Premkumar	500.00	
Capt. Suresh Menon	500.00	
Mrs Lalitha	300.00	
Mr K Vasoo	250.00	
Mrs P C Krishnaveni	250.00	
Mrs Rajamma Pillai	250.00	
Mr & Mrs Madhukrishnan	200.00	
Mr & Mrs Venugopal Nair	200.00	
Dr Latha Karunakaran	100.00	
Mrs Merlin Woels	100.00	
Mr P V Sebastian	100.00	
Ms Reeta Raman	100.00	
Mr Vijayanathan	50.00	
Mr Raja gopal		5,000.00
Mr V Ghosh		5,000.00
Mr Ashok Kumar		2,001.00
Mr ABC Abdullah		2,001.00
Mr Gopalakrishnan BBM		2,000.00
Mr Michael Fernandez		1,000.00
Mr MS Nair		1,000.00
Mr R Ravindran		1,000.00
Mr Ullas Kumar		1,000.00

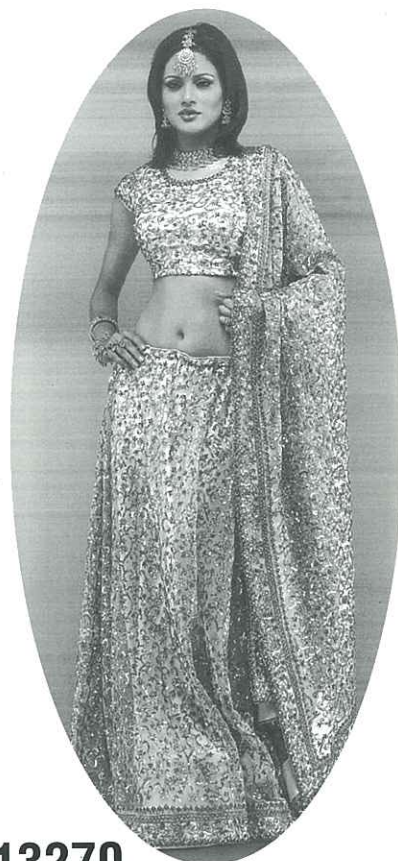

**INDIA SAREE
EMPORIUM PTE LTD**

(House of Indian Ethnic Fashionwear)

Housing traditional designs in
its contemporary style, from
exquisite wedding attire to
formals in men's, women's & kids'
fashionwear.

173 Selegie Road,
Singapore 188324
(opposite Selegie House)
Tel: 63371989 / 68830446
Email: isemp@pacific.net.sg

CUSTOMER HOTLINE : 98513270

With best compliments from

S SUNIL B.BIZ, AFC

representing

GREAT EASTERN LIFE ASSURANCE CO LTD
HSBC INSURANCE (S) PTE LTD
AMERICAN HOME ASSURANCE CO SINGAPORE

**It is better to look ahead and prepare than
to look back in despair!**

***Protection *Education *Retirement *Investment *Medical
*Personal Accident *Travel *Motor *Homecare *Employee Benefits *Marine**

Mobile: 92717609

Tel: 68830446

Email: affiance_insurance@yahoo.com.sg

CALL ME FOR A ONE STOP SERVICE FOR ALL YOUR INSURANCE NEEDS

മധുര തിരുവോണം

മുയ്യും രാജൻ

മനസ്സിന്റെ മണിമുറ്റം അണിയിച്ചൊരുക്കുന്ന
മധുരോദാരമാം തിരുവോണമേ!
മാരിവിൽ ചേരുമായ്..
മയിൽപ്പീലി ചിറകുമായി ..
മാണിക്യ തീരം തിരുവോണമേ!

[മനസ്സിന്റെ..]

കേദാര ഭൂവിൻ വരദാനമായ നീ...
മന്ദാര മലരായ് വിരിഞ്ഞിടുമ്പോൾ!
കരളിലൊഴുകുന്ന അനുരാഗ ലഹരിയിൽ...
മരാളികേവരു നിരാടുവാൻ!!

[മനസ്സിന്റെ..]

ഹരിതക വീഥിയിൽ വിളയാടി നിന്ന നീ...
മരതക മണിയായ് തിളങ്ങിടുമ്പോൾ!
അരയന്ന നടയോടെ അരികിലണഞ്ഞിടിൽ!
അകതാരിലലിഞ്ഞിടും കുളിരായിടാൻ!

ശ്രാവണം

ഡി. സുധീരൻ

തിര പൊൻകസവു ഞൊറിഞ്ഞൊരു പുഴയും
നെയ്യണി ജ്വരകൾ ചേർത്തൊരു വയലും
കുളിരൊളി പൊഴിയും നിലാവിൽ
പൂങ്കാറ്റോടേറ്റിതാ പാടുന്നു

പൊന്നിൻ ചിങ്ങം വന്നു
നെൽവയലൊക്കെക്കൊയ്യേണ്ട
കറ്റുകൾ തല്ലിപ്പൊൻ വയൽ മുത്താൽ
നെല്ലറയൊക്കെ നിറയ്ക്കേണ്ട
തോണിയിറക്കിപ്പോന്നോളു
കൊയ്ത്തരിവാളു മറക്കരുതേ

അത്തം നാളു പിറന്നു
മണൽ മുറ്റത്തു വിരിക്കേണ്ട
ശത വർണ്ണത്തിൻ മഴവിൽ പോലേ
അത്തപ്പക്കളൊരുക്കേണ്ട
പൂക്കളിറുക്കാൻ പോന്നോളു
പുത്താലങ്ങൾ മറക്കരുതേ

*Wishing All Malayalees
A Very Happy Onam*

&

With Best Compliments From:

**KARTHIKA ENTERPRISES
PTE LTD**

34 Buffalo Road

Singapore 219796

Tel: 6297 7533

Fax: 6297 7511

HP: 9616 5981 / 9105 4967

e-mail: karthika@pacific.net.sg

ഒത്തുചേരാൻ ഒരുത്സവകാലം

രജീഷ്ചന്ദ്രൻ

മലയാളനാടിന് പൈതൃകമായി
പകർന്നു കിട്ടിയ ഒരു
പഴങ്കഥയുടെ പുനർജന്മവും.
പേരി ഒരാളിന്റെ
കാത്തിരിപ്പിനൊടുവിൽ
ഒരു പൊന്നോണം.
കൂടി സമാഗതമാകുന്നു.
അതിഥിയായും.
ആതിഥേയനായും. രണ്ട്
ആദരണീയ കഥാപാത്രങ്ങൾ
മലയാളി മനസ്സിന്റെ
വേദിയിലെത്തുന്ന വേള.

മഹാബലിയും വാമനനും!
തലമുറകളിലൂടെ ഒരു
മുത്തശ്ശിക്കഥപോലെ
അതൊഴുകിയെത്തുന്നു. പണ്ട്,
പണ്ട്, കേരളം ഭരിച്ചിരുന്ന
ഒരു അസുരരാജാവായിരുന്നു
മഹാബലി. നീതിമാനും.
പ്രജാക്ഷേമതൽപരനുമായിരുന്ന
അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യ
പാലനത്തിൽ ജനങ്ങൾ
സംതൃപ്തരും സന്തോഷഭരിതരും
മായിരുന്നു. കള്ളവും
ചതിയുമില്ലാത്ത നാട്ടിൽ
സമാധാനവും ഐശ്വര്യവും.
നാൾക്കുനാൾ ഏറി
വന്നപ്പോൾ ദേവലോകർ
അസുയാലുക്കളായത്രെ.
കേരളം ഇങ്ങനെ പോയാൽ
ദേവലോകത്തെക്കാൾ
സുന്ദരമാകുന്ന കാലം.
വിദൂരത്തല്ലെന്ന് മനസ്സി
ലാക്കിയ ദേവന്മാർ
വിഷ്ണുവിനെ സമീപിച്ച്
സങ്കടമറിയിച്ചു. വാമനാവതാരം.
പുണ്ട വിഷ്ണു മഹാബലി
തിരുമനസ്സിന്റെ നാട്ടിലേയ്ക്ക്
യാത്രയായി. അദ്ദേഹം
നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന

യാഗത്തിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെടാത്ത
അതിഥിയായെത്തി.
ബ്രഹ്മചാരിയായ വാമനനെ
യഥാവിധി സ്വീകരിച്ചു.
മഹാബലി, അദ്ദേഹത്തിന്
എന്താണ് ദാനമായി
നൽകേണ്ടതെന്ന് അന്വേഷിച്ചു.
തനിക്ക് വേണ്ടത് മൂന്നടി
മണ്ണാണെന്ന് വാമനൻ
അറിയിച്ചു. ആവശ്യം.
അംഗീകരിച്ച രാജാവ് യഥേഷ്ടം.
എടുത്തുകൊള്ളുവാൻ
സമ്മതിക്കുന്നു. പെട്ടെന്ന്
മാനം മുട്ടെ വളർന്ന വാമനൻ
ആദ്യത്തെ കാലടിയിൽ ഭൂമിയും.
രണ്ടാമത്തെ കാലടിയിൽ മറ്റു
ലോകങ്ങളും. അളന്നെടുത്തു.
മൂന്നാമത്തെ അടിവയ്ക്കാൻ
ഇടമില്ലാത്ത മഹാബലിയെ
നോക്കി നിസ്സഹായനായ
രാജാവ് വാക്കുപാലിക്കുവാനും.
ആത്മാഭിമാനം കാത്തു
സൂക്ഷിക്കുവാനും മൂന്നാമത്തെ
അടിവയ്ക്കാൻ തന്റെ തല
കുനിച്ചുനിന്നു. ദേവേന്ദ്ര
നേയും ദേവലോകരേയും.
രക്ഷിക്കാൻ വന്ന വാമനൻ
മഹാബലിയുടെ തലയിൽ
ചവുട്ടി പാതാളത്തിലേയ്ക്ക്
താഴ്ത്തി ദാനം സ്വീകരിച്ചു.
ആത്മബലിയ്ക്ക് തയ്യാറായ
ആ അസുരരാജാവിന്
വാമനരൂപിയായ വിഷ്ണു
ഒരു വരം നൽകിയത്രെ.
പ്രജാവത്സലനായ
അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ പ്രജകളെ
കാണാൻ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ
കേരളത്തിലെത്താം.
അങ്ങനെ കേരളീയരെ
കാണാനെത്തുന്ന
മഹാബലിയെ സ്വീകരിക്കാൻ
മലയാളനാടൊരുങ്ങുന്ന

भारतीय स्टेट बैंक
State Bank of India

- ❖ India's largest Bank.
- ❖ 200 years young & still growing
- ❖ A branch network of 14000 plus in India
- ❖ Presence in 34 countries worldwide

In Singapore SAVE WITH SBI (other than SGD)

GET THE MOST COMPETITIVE INTEREST RATES ON USD
DEPOSITS.

REMITTANCE FACILITY TO CENTRES ALL OVER INDIA Through SBI REMITPLUS

"Immediate credit to more than 5800 branches of State Bank of India and all branches of Subsidiary Banks including State Bank of Travancore"

PURE BANKING..NOTHING ELSE

WWW.SBISING.COM

Our Branch at-
6, SHENTON WAY,
DBS BUILDING,
TOWER TWO
SINGAPORE - 068809
Tel-6222 2033

Our Remittance Centre at-
BLOCK-677, #22-08,
#01-02, RANGOON ROAD,
opp. FARRER PARK MRT, EXIT-A
SINGAPORE - 210677
Tel- 6228 1199

ഉത്സവനാളുകളായി ഓണം.
മലയാള ജനതയുടേയും.
മലയാള ഭാഷയുടെയും.
ദേശീയോത്സവമാണ്

ഓണം. ഹേമന്ത ഋതുവിലെ
ചിങ്ങമാസത്തിൽ അത്തം.
മുതൽ തിരുവോണംവരെയുള്ള
പത്തുനാൾ നാം ഓണം.
ആഘോഷിക്കുന്നു.

“പൂവേ പൊലി പൂവേ”-
പൂവിളികളിൽ പൂലരുന്ന
പ്രഭാതം പൂങ്കുട്ടയേന്തിയ
കുട്ടികൾ പൂ
ശേഖരിക്കാനിറങ്ങും. ചാണകം.
മെഴുകിയ തിരുമുറ്റത്ത്
കാശിപ്പൂവും തുമ്പപ്പൂവും.
ചൂടിയ അത്തക്കളങ്ങളൊരുങ്ങും.
ഓണപ്പടവയണിഞ്ഞ്
ഓടിക്കളിക്കുന്ന കുട്ടികൾ ഊഴം.
കാത്ത് ഊഞ്ഞാൽ ചോട്ടിൽ
നിൽക്കും. തുമ്പിതുള്ളലും,
പൂലികളിയും, കരടിവേഷവും.
ഒക്കെയായി നാട്ടിൻപുറങ്ങൾ
ഓണക്കളികളിൽ ലയിക്കും.
ഓണനിലാവിലെ ഗ്രാമത്തിന്റെ
തിരുമുറ്റങ്ങൾ തിരുവാതിരയുടെ
താളഭംഗിയിൽ മുഴുകും.
വടക്കൻ കേരളത്തിൽ
മഹാബലിയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട്
“ഓണത്താറ്” എന്ന
ഓണത്തെയ്യങ്ങൾ
കെട്ടിയാടും. ഓണനാളുകളിൽ
കുടുംബാംഗങ്ങൾ എല്ലാവരും
ഒത്തുകൂടി നിലത്ത്
തുമ്പിലയിട്ട് വിഭവസമൃദ്ധമായ
ഓണസദ്യയുണ്ണം.
വിദേശങ്ങളിൽ ജോലി
തേടിപ്പോയവരും.
സ്ഥിരതാമസമാക്കിയവരും.
കുടുംബത്തോടൊപ്പം
ഓണമാഘോഷിക്കാൻ
ഓടിയെത്തും. കുഞ്ഞുനാൾ
മുതൽ കുട്ടിവച്ച
ഗൃഹാതുരസ്ഥരണകളുടെ
പങ്കുവയ്ക്കലിനായി ഒരു
ഒത്തൊരുമിക്കൽ, ബന്ധു
വീടുകളിലേയ്ക്കുള്ള

യാത്രകൾ- എങ്ങും.
സ്നേഹോഷ്മളമായ
അന്തരീക്ഷം.

കൃഷി ആത്മചൈതന്യമായിരുന്ന
കേരളത്തിന്റെ
ഗ്രാമാന്തരങ്ങളിൽ ഒരു
വിളവെടുപ്പുകാലത്തിനു
ശേഷമുള്ള വിനോദ
പ്രദമായൊരു വിശ്രമ
കാലമായിരുന്നു ഓണം.
വയലും തോടും കാളയും.
കലപ്പയും കൊയ്ത്തുപ്പാട്ടും.
കൊയ്ത്തരിവാളും കതിരും.
കറ്റയും ഇന്നലെയുടെ
മറിഞ്ഞ താളുകളിൽ
നിന്ന് ആ കാലയളവിൽ
ജീവിച്ചവരുടെ മനസ്സിലേയ്ക്ക്
പതിഞ്ഞ ഗ്രാമവിശുദ്ധിയുടെ
അടയാളങ്ങൾ മാത്രമായി
മാറിപ്പോയി ഇന്ന്. എങ്കിലും.
ഒരിക്കൽ കൊയ്ത്തുപാട്ടിന്റെ
പശ്ചാത്തല സംഗീതത്തിൽ
കൊയ്ത്തും കറ്റചുമക്കലും.
കറ്റമെതിക്കലും പതമളക്കലും.
കഴിഞ്ഞ് ത്രിസ്സന്ധ്യയിൽ
കുട്ടത്തോടെ യാത്രയാകുന്ന
കർഷകരെ കാണാമായിരുന്നു,
നാട്ടിൻ പുറത്തെ ഇടവഴികളിൽ.
വയ്ക്കോൽ കുമകൾ പൊന്തിയ
ഗ്രാമത്തിന്റെ ശാന്തതയിൽ
ജാതിമതങ്ങളുടെ വേർതിരിവോ
വലിപ്പചെറുപ്പത്തിന്റെ
വ്യത്യാസമോ ഇല്ലാതെ ഒരു
കാർഷികോത്സവമായി ഓണം.
കൊണ്ടാടപ്പെട്ടിരുന്നു.

നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പാരമ്പര്യമുള്ള
ഒരു സംസ്കൃതിയുടെ
പിന്തുടർച്ച മലയാളത്തിന്റെ
ആഘോഷങ്ങളിൽ പതിഞ്ഞു
കിടപ്പുണ്ട്. ഓണം അവയിൽ
പ്രധാനപ്പെട്ടതൊന്നാണ്.
ഓണാഘോഷത്തിന്റെ
ആരംഭത്തെക്കുറിച്ച്
ഐതിഹ്യത്തിനപ്പുറം ചില
കണ്ടെത്തലുകളും വാദങ്ങളും.
ഊഹങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

അതിലൊന്ന് ഓണത്തിന്
തൃക്കാക്കര ക്ഷേത്രവുമായുള്ള
ബന്ധമാണ്.

മധ്യകേരളത്തിലെ
വാമനപ്രതിഷ്ഠയുള്ള
തൃക്കാക്കരക്ഷേത്രത്തിലെ
തിരുനാൾ മഹോത്സവം.
ചിങ്ങമാസത്തിലെ
തിരുവോണം നാളിലാണ്.
കർക്കിടകത്തിലെ തിരുവോണം.
മുതൽ ചിങ്ങത്തിലെ
തിരുവോണംവരെയുള്ള
ഇരുപത്തിയെട്ട് ദിവസം.
നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന
ആഘോഷങ്ങൾ പണ്ടു
മുതൽ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു.
ഇത് തുടങ്ങിവച്ചത്
ഭാസ്കരരവിവർമ്മൻ
ചക്രവർത്തിയുടെ
കാലത്ത് നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ
സാമന്തന്മാർക്കും.
നാടുവാഴികൾക്കുമായി
വീതിച്ചുനൽകുകയും.
എല്ലാവർഷവും.
നാടുവാഴികൾ ഒത്തുകൂടി
തൃക്കാക്കര ക്ഷേത്രത്തിൽ
ഇരുപത്തെട്ടുദിവസത്തെ
ഉത്സവാഘോഷങ്ങളിൽ
പങ്കെടുക്കണമെന്നും.
തീരുമാനിച്ചതോടെയാണ്.

ചക്രവർത്തിയുടെ ആസ്ഥാനം.
തിരുവഞ്ചിയൂരിലേക്ക്
മാറ്റിയെങ്കിലും ആസ്ഥാനം.
തൃക്കാക്കരയിൽ തന്നെ
നിലനിർത്തി. കാലക്രമേണ
തൃക്കാക്കരയിലെ
ഒത്തുകൂടലിന് എല്ലാവർക്കും.
കഴിയാതെവരികയും.
അവർ സ്വഗൃഹങ്ങളിൽ
ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തുകയും.
ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ
ദേശവ്യാപകമാക്കപ്പെട്ട
ഉത്സവമാണ് ഓണം.
എന്നാണ് ഒരു വാദം.
ഓണക്കാലത്ത് അരിയും.
മഞ്ഞൾപ്പൊടിയും കൊണ്ട്

With Best Compliments from

TEKYON PTE LTD

engineers contractors consultants

Main Contractor for:

- *Design and build private houses /
commerical buildings*
- *General building construction*
- *Industrial projects*

*With Best Wishes for a Happy and
Prosperous Onam*

87-B Bukit Timah Road Tan Kong Tien Building
#02-04 Singapore 229834

Tel: 6336 2171

Fax: 6338 1090

Email: tekyon@pacific.net.sg

തൃക്കാക്കരയപ്പന്റെ കോലമിട്ട് അത്തപ്പക്കളെമൊരുക്കുന്നത് അതിന്റെ തുടർച്ചയായതിനാലാവാം.

മറ്റൊരുപക്ഷം ഓണം ബുദ്ധമത സംഭാവനയാണെന്നാണ്. ബുദ്ധവസ്ത്രവും ഓണപ്പാടവയും മഞ്ഞയായതും മഹാബലിക്കരയെന്ന മാവേലിക്കരയിലെ ബുദ്ധമതാനുയായികളുടെ സാന്നിധ്യം, അവിടെനിന്നും കണ്ടെത്തിയിട്ടുള്ള ബുദ്ധ വിഗ്രഹങ്ങളും മറ്റും അതിന്റെ സൂചനകളായി കരുതപ്പെടുന്നു.

ചേരമാൻ പെരുമാൾ മത പരിവർത്തനം നടത്തി മുസ്ലീമാകുകയും മക്കയിലേക്ക് യാത്രയാവുകയും ചെയ്തതിന്റെ ആഘോഷങ്ങളാണ് ഇന്നത്തെ ഓണത്തിന്റെ ആദ്യരൂപമെന്നും വാദിക്കപ്പെടുന്നു. ഒരു കാലത്ത് വടക്കേ മൽബാറിൽ ഓണം ആണ്ടുപിറപ്പായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഓണത്തിനു മുൻപുള്ള ദിവസങ്ങളെ പോക്കുചിങ്ങമെന്നും ഓണത്തിനു ശേഷമുള്ള ദിവസങ്ങളെ പൂക്കുചിങ്ങമെന്നും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഭാരതപൂർവ്വീകരെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന അസീറിയൻ ജനതയുടെയും ബാബിലോണ, തായ്‌ൽൻ, ബർമ്മ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളിലെ ഉത്സവാനുബന്ധ ഘടകങ്ങളോടും ഓണത്തിന് സാദൃശ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇവയിൽ സ്തൂപങ്ങൾ, പൂക്കളങ്ങൾ, അലങ്കാരം, ഉത്സവം, സദ്യ, മല്ലയുദ്ധം തുടങ്ങിയവ സമാനത പുലർത്തുന്നു.

ഓണക്കാലയളവിൽ ഭാരതത്തിലെ ഇതര

പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള ഉത്സവങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവ ആന്ധ്രയിലെ തിരുപ്പതി വെങ്കിടാചലപതി ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവവും തമിഴ്നാട്ടിലെ ആവണി അവിട്ടത്തിന്റെ ആഘോഷങ്ങളുമൊക്കെയാണ്.

ബ്രഹ്മാണ്ഡ പുരാണത്തിൽ കേരളോൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ചും വാമനാവതാരത്തെക്കുറിച്ചും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്. വരുണദേവൻ കടലിലാഴ്ത്തിയ കര പരശുരാമൻ മഴുവെറിഞ്ഞ് വീണ്ടെടുത്തതാണ് കേരളം. അതുകൊണ്ടാവണം പരശുരാമ സന്ദർശനമായിട്ടാണ് ഓണമാഘോഷിക്കുന്നതെന്നു ചിലർ കരുതുന്നുണ്ട്.

വാദങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും എന്തു തന്നെയായാലും ഓണം മലയാളിയുടെ സ്വന്തമാണ്. മലയാളത്തിന്റെ സ്വന്തമാണ്. പ്രാചീന തെക്കൻ ഭാരതത്തിലെ ദ്രാവിഡ ജനതയുടെ മൂല ഭാഷയിൽ നിന്നും കാലാന്തരങ്ങളിലൂടെ രൂപഭേദം വന്ന സ്വതന്ത്ര ഭാഷയാണ് മധുരമനോഹരമായ നമ്മുടെ മലയാള ഭാഷ. ഫ്രഞ്ച് ഭാഷാ അക്കാഡമിയുടെ കണക്കനുസരിച്ച് ലോകത്താകമാനം രണ്ടായിരത്തി എഴുനൂറോളം ഭാഷകൾ മനുഷ്യൻ വിനിയമം ചെയ്യുന്നു. ഇവയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പത്ത് ഭാഷാഗോത്രങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ അൻപതുശതമാനത്തോളമാണ് പ്രധാനവും വിപുലവുമായവ. ഇന്തോ-യൂറോപ്യൻ ഭാഷാ ഗോത്രത്തിൽ വരുന്ന ദ്രാവിഡ ഗോത്രത്തിലെ ഭാഷകളാണ് തമിഴ്, മലയാളം, തെലുങ്ക്, കന്നഡ, തുളു, ഗോദ, തോട, കർക്ക് തുടങ്ങിയവ. ഇവയിൽ പ്രായോഗികതകൊണ്ടും

ശൈലീപരമായും സാഹിത്യ പരമായും പൂഷ്ടി പ്രാപിച്ചത് തമിഴ്, മലയാളം, തെലുങ്ക്, കന്നഡ ഭാഷകളാണ്. സാഹിത്യസമ്പത്ത് കൊണ്ടും പ്രാചീനതകൊണ്ടും പ്രഥമഗണനീയത തമിഴിനാണ്. സംഭാഷണഭാഷയെ ചെംതമിഴെന്നും ഗ്രന്ഥഭാഷയെ കൊടുംതമിഴെന്നും വിളിക്കുന്നു. തമിഴിൽനിന്നും രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച് സ്വന്തം ലിപി ആവിഷ്കരിച്ച ഭാഷയാണ് മലയാളം. അനാദിയായ സംസ്കൃത ഭാഷാസാഗരത്തിൽ നിന്നും പദങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും വൃത്തങ്ങളും വ്യാകരണവുമൊക്കെ ധാരാളം മലയാളത്തിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മലയാളത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥാനം തമിഴിനാണ്. അതിനാൽ ഭാഷാ പണ്ഡിതന്മാർ “മലയാളം തമിഴിന്റെ പുത്രി” എന്നു വിളിച്ചു.

മലയാളവും സംസ്കൃതവും കലർന്ന മണിപ്രവാള ഭാഷയിലാണ് ആദ്യകാല സാഹിത്യസൃഷ്ടികൾ ജന്മമെടുത്തിരുന്നത്. ആദ്യമൊക്കെ കഥകളി സംഗീതവും മണിപ്രവാള ഭാഷയിലായിരുന്നു. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഉത്തരകേരളത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മഹാകവി ചെറുശ്ശേരിയാണ് തനിനാടൻ ശൈലിയിൽ ശുദ്ധമലയാളത്തിന് പ്രാധാന്യം നൽകിയതും ആദ്യ മലയാള ബൃഹത്കാവ്യമായ കൃഷ്ണഗാഥ രചിച്ചതും. 16-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലപ്പുറം പൊന്നാനി താലൂക്കിൽ തുഞ്ചത്ത് തറവാട്ടിൽ ജനിച്ച തുഞ്ചത്ത് രാമാനുജൻ എഴുത്തച്ഛൻ പാട്ട് മണി പ്രവാളം കാവ്യഭാഷാരീതികളെ ശുദ്ധീകരിച്ച് ദ്രാവിഡഭാഷാ

*Wishing All Malayalees a Very Happy
&
Prosperous Onam
&
With Best Compliments From:*

**Mdm K. Sarojini &
Dr. Suresh Nair**

HARRIET
Business School
*The Career Academy
Your Best Choice for a Successful Career!*

MOE Reg. No. 2024

Work & Study Program in Bsc (Hons) Nursing
Awarded by the University of Sunderland, UK

Requirements

- Diploma in Nursing from recognized Nursing College/Universities. (for foreigners)
- Proficient in English & attain good marks in English language or IELTS 4.0 marks (for foreigners)
- Singaporeans, Permanent Resident & Foreigners

Work & Study Travel, Tourism & Hospitality Program
Advanced Diploma in Travel, Tourism & Hospitality Program

Awarded by the Association of Business Executive, UK

Requirements

- Bachelor Degree in any discipline from recognized University (for foreigners)
- Proficient in English & attain good marks in English language or IELTS 4.0 marks (for foreigners)
- No prior experience required, Fresh school leavers – 'N'O'A'ITE''Poly', Foreigners, Career Switchers (Singaporeans, Permanent Resident)

For more details please call:
Suja Alexander - 91866124/ 63007194 or
E-mail : alexander.mariamamma@harrietgroup.com

വൃത്തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച് ലാളിത്യം തുളുമ്പുന്ന മലയാളത്തിന് സ്വതന്ത്രത്തനിമ മൽകി. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം ആധുനിക മലയാളഭാഷയുടെ പിതാവായി അറിയപ്പെടുന്നു. 17-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന തുള്ളൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ കലക്കത്ത് കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ ലോകോക്തികളും പഴഞ്ചൊല്ലുകളും നാട്ടു ഭാഷാ വഴക്കങ്ങളും പ്രയോജനപ്പെടുത്തി കേരളീയത നിറഞ്ഞ കവിതകളിലൂടെ മലയാളഭാഷയ്ക്ക് പ്രചാരവും ജനകീയതയും നൽകി. അങ്ങനെ സാഹിത്യ പ്രതിഭകളിലൂടെ, കലാകാരന്മാരിലൂടെ മലനാടിന്റെ ഭാഷ വളർന്നു.

മലയാളിയുടെ എല്ലാ ഉത്സവങ്ങളും ദേശത്തിന്റെയും ജനതയുടേയും ഒപ്പം ഭാഷയുടേതും കൂടിയാവണം. ചിലപ്പോഴെങ്കിലും നാം ലോക വ്യാപകമായ ഒരു ഭാഷയ്ക്കു നൽകുന്ന ആദരവിനപ്പുറം ആംഗലേയഭാഷയെ പുതുമയുടെയും പൊങ്ങച്ചത്തിന്റെയും ആഭരണ മാക്കിയണിയുന്നു. തന്റെ നാടിന്റെ സാരവും സംസ്കാരവും താൻ പോകുന്നിടങ്ങളിലൊക്കെ ശീലിച്ചുപോരുന്ന തമിഴരുടെ അഭിമാനബോധം മാതൃകയാക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ നാളത്തെ മലയാളത്തിന്റെ തലമുറയ്ക്ക് മലയാളം “കൊറച്ച് കൊറച്ച്” മാത്രമെ അറിയാനാകൂ. സൂര്യരശ്മികൾപോലെ ലോകത്തിന്റെ പ്രതലങ്ങളിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്ന മലയാളി അവൻ വസിക്കുന്നിടത്തൊക്കെ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കട്ടെ, പൂവിളികൾ ഉയരട്ടെ, പൂക്കളങ്ങൾ ഒരുങ്ങട്ടെ, ഓണനിലാവ് തെളിയക്കട്ടെ, ഒപ്പം മനസിലീ വരികളും...

ഏതുദൂസര സങ്കല്പത്തിൽ വളർന്നാലും
ഏതു യന്ത്രവത്കൃത ലോകത്തിൽ പുലർന്നാലും
മനസിലുണ്ടാവട്ടെ ഗ്രാമത്തിൻ ഭംഗിയും
മണവും മമതയും- ഇത്തിരിക്കൊന്നപ്പൂവും.

*Wishing All Malayalees a Very Happy &
Prosperous Onam &
with Best Compliments From*

VINOTH STORE

Blk 101, #01-61, Yishun Avenue 5
Singapore 760101
Tel: 6257 2457

*Wishing All Malayalees a Very Happy
&
Prosperous Onam
&
with Best Compliments From*

Water for All: Conserve, Value, Enjoy

The PEARL

By Dr. C N N Nair

Into the dark caverns of the fathomless
ocean

Searching for jewels of knowledge
whose mansion

Lies at the bottom; aided by prudence

Lacerating the surrounding mossy
ignorance,

By sharp imagination,

I dived

Deep.

* * *

Flexing muscles of joy, on the beams

Of Hope, gliding on the fins of dreams

Unmindful of the Sirens' songs

Deep did I dive, until I found

A drop of tear with no sound

That fell, had turned

Into

A PEARL!

Which was my

Goal!

* * *

Dr. C N N Nair, General Manager (Retd), VSNL, has been actively involved in the literary circles of Mumbai. He regularly contributes articles in and out of India. Dr Nair is currently on the Board of Trustees of the Indian Leprosy Eradication Foundation (ILEF). He is also the Secretary of its Mumbai Centre.

Seen And Heard

GP Sasidharan

The setting sun blushed,
as it bid farewell
to the gently slapping waves,
against the granite filled shore.

Crows cawed mournfully,
towards their nightly sojourn.

Dim lights sprang to life
beneath thatched roofs,
in a feeble attempt
to stave off imminent darkness.

Ignoring all,
Ram walked into the hut by the shore,
a makeshift pub and much more.

Plunked himself on a rickety bench
and beckoned for a bottle.
"Fresh from the tree" he was told.
He gulped it down, wiped his lips
and roared for another round.

Tongue loosened, mind at ease,
inhibitions unrestrained,
He sallied forth,
on the state of the economy,
the neighbor's wife
politics, the weather and his life.

His cell phone rang.
Smirking he said,
"The wife's waiting. Got to go."
Clutching an end of the dhoti,
wiping his mouth with it,
he made haste expectantly,
for the next round.

Kathakali in Admiralty: The legacy of Malayalees in the British Naval Base in Singapore

Dr Liew Kai Khiun

From its opening in 1938 to its conversion into a commercial shipyard three decades later, the Naval Base in Singapore was both a strategic asset and symbolic icon of the British Empire. Within the island, the facility was a major public employer with approximately 10,000 workers directly under its payroll and an additional 40,000 people involved indirectly in a range of services from laundrymen to domestic servants and cooks. Since the commencement of the construction in 1924 of one what was planned as one of the largest naval dockyard in the world, employment opportunities in the naval base attracted significant numbers of foreign migrant labour. Sited in the northern tip of Singapore, the Naval Base developed from an inaccessible swamp into a thriving settlement with new estates, villages and farms stretching from Woodlands and Sembawang to Nee Soon and Seletar.

The more prominent group within the mosaic of communities in the Naval Base were that of the Malayalees. From the mid 1940s to the 1960s, the Malayalee Kathakali theatre performances were a familiar part of the social

and cultural landscape of the districts surrounding the Naval Base. Information on the establishment of this group of workers in Singapore remained hazy. Their presence were not highly prominent until the postwar period of the late 1940s when the Naval officials started to recruit Indian workers to counter the presence of what they regarded as strike prone Chinese. The population census of Singapore registered about 44,000 Malayalees in 1947. Within a decade, the figures increased significantly to about 73,000. Coming from one of the poorest states in India, the imperial naval dockyard represented a vital opportunity for many Malayalee migrants to Singapore who knew Singapore only as the "Naval Base."

By the late 1950s, the vicinity around the Naval Base was called "Kochu Keralm" or "Little Kerela." Temples and churches in the area were catered mostly to the mainly Hindu and Catholic affiliated Malayalee workers alongside with other Kerelan based cultural and social organisations. Suresh Menon identified about two Hindu temples, two Christian churches, a Muslim mosque,

Note: This article is based on Dr Liew Kai Khiun's M.A Thesis on waterfront workers in Singapore as well as his journal article: "Labour Formation, Identity and Resistance in the H.M. Dockyard, Singapore (1921-1971)", in *International Review for Social History* 51 (2006) : 415-39..

and two syncretic religious missions frequented by the Malayalee community in the Naval Base. This included the Bala Subramaniam Holy See Temple, located within the base, and the Shiva Krishna Temple along Sembawang road.

Aside from the socio-religious and religious institutions, there were also cultural associations promoting both Malayalee literature and performative arts ranging from a library, a charity to about two arts organisations within the Naval Base. Formed in 1953, the Kerela Library was not only a literary centre, but also acted as a club house for community gatherings and theatre performances. It was also a platform for the Malayalam based newspapers, the Malaysia Malayalee to establish its presence and readership among the Malayalee workers in the Naval Base. Attempts were also made to promote the traditional Kathakali arts of Kerala through organisations like the Kerala Association and the Singapore Kathakali Yogum. In spite their marginal position within the British colony and the subsequent republic, the status of Malayalee culture received official recognition. This was reflected by image of the Kathakali dance in one of the official stamp issues of the Singapore government. But, perhaps, the more concrete recognition of the Malayalee presence was the observance of the Onam celebrations as a de-facto public holiday within the Naval Base, since most Malayalee workers stayed away from work

during the occasion.

The prominence of the Malayalee community was also visible in the main trade unions in the Naval Base which were formed in the late 1930s, but formerly registered after the Second World War in 1945. Both the Naval Base Labour Union (NBLU) comprising of blue collar workers and the Singapore Admiralty Local Staff Union (SALSU) which represented junior clerical staff, had a substantial Malayalee involvement. Prominent Malayalee trade union leaders at the Naval Base included, Purvandkara Narayanan Nair (who subsequently became a poet and was actively involved in establishing the Kerela Library at the Naval Base), Sithai and his son, S.T. Bani, Salaludin Ghouse, James D'Cruz, and Michael Fernandez. It was these trade unions, particularly the NBLU that spearheaded much of the union's activities as well as influencing the larger political development of Singapore.

In the 1950s, the Naval Base was one of the key areas of anti-colonial activities. Even though many Malayalee workers considered their presence in Singapore as temporary, few hesitated to support non-Malayalee activists. Among them were Lee Kuan Yew and Sydney Woodhull (an ethnic Ceylonese), who were respectively the legal advisor and Secretary of the NBLU, and Ahmad Ibrahim, the elected assemblyman of the Sembawang Constituency. In the 1960s, the Naval Base became the site of the heated political struggles between the PAP government and the

Barisan Socialist, cumulating in the month long strike by the NBLU led by Michael Fernandez. The Barisan Socialist lost ground in the Naval Base after the strike and the dismissal and subsequently, arrest of key pro-Barisan unionists. Nevertheless, the NBLU managed to present a united front by the late 1960s to negotiate for compensation packages for workers affected by the impending plans of the withdrawal of the British military in Singapore.

By 1968, the management of the naval dockyard was commercialised and taken over by Sembawang Corporation (known as Sembcorp today). Most Malayalee workers who were made retrenched or retired, returned to Kerala or migrated to the United Kingdom while those remained settled down as citizens in the newly independent Republic of Singapore. In the meantime, the community around the former Naval Base was also gradually dispersed into new HDB (Housing Development Board) flats under the resettlement policies in the 1970s. While probably only few residents in Sembawang today are familiar with "Kochu Keralam", the legacy of the Malayalee presence what was formerly known as the Naval Base should not be forgotten. On the contrary, it serves as a crucial example of multicultural co-existence and substantial political contributions of minority groups like the Malayalees in the Singapore Story.

*Wishing All Malayalees a Very Happy &
Prosperous Onam & with Best Compliments From*

● Conviction

● Commitment

● Customer Service

Ananda Bhavan
established 1964

ஆனந்தபவன் சைவ உணவகம்
The Healthier Choice

**24
Hours**
95, Syed Alwi Road

Our Pro Health values
No MSG
No Additives
No Re-Use Of Cooking Oil

We serve all kinds of outdoor caterings
We have function hall facility
Contact :
62979522, 62967659

Ananda Bhavan
The Healthier Choice

● 221, Selegie Road ● 58, Serangoon Road ● 10, Buffalo Road ● 95, Syed Alwi Road

*Wishing All Malayalees a Very Happy
&
Prosperous Onam
&
with Best Compliments From*

Estd 1962

ஹனீபா HANIFFA

SINGAPORE • KUALA LUMPUR • KLANG • PENANG

KERALAM TODAY

AP Jayaraman

The anatomy and physiology of Kerala- body social have been laid bare by a new study. Mahabali will have a better appreciation of modern Keralam today.

Forty two years ago, when I was 20, I entered Government of India service as a class one gazetted officer with two increments in my pay scale. My jubilant lawyer-grand father had given me a vivid picture of the perks of a gazetted officer and how I will have two peons for indulgent service. On my induction day I heard Dr.Homi Jehangir Bhabha who spoke of the culture of work, which included a peonless office. In my four decade long service with perfunctory promotions to higher grades I never had a peon for office work.

Forty two years later, I learnt that my home state Kerala has 169,000-odd peons and their strength is nearly the same as that of industrial workers. My curiosity was aroused and I researched to find out more about the professional profile of Kerala body social.

Keralameansmanythingsto many Malayalees. Those stereotype models are pure products of imagination based on unalloyed subjectivity or produce of childhood indoctrination. History of the past 100 years is arguably transparent but historical perspectives are translucent. Given this dichotomy, an X-ray analysis of Kerala body social is a desideratum for designing, developing and deploying meaningful societal interventions. The endeavour is to get at the ground realities and hard facts divorced from romantic dreams and political caveats.

Mahabali when on his imaginary Kerala visitation needs a briefing of what Kerala today is and where it is heading in the years to come. That picture, although imperfect, has been synthesized by about 5000 peoples-scientists, putting in 20000 hours of labour of love. Their discoveries or non-discoveries are important enough but the societal discussion that it provokes is historic.

The primemover of the study is KSSP (Kerala Sasthra Sahithya Parishat), which has made an indelible imprint in the development domain of Kerala. It all began with the publication of the book *The Wealth of Kerala* in 1976 setting free a chain reaction of thought about the wealth management of Kerala. That seminal work was followed up with the formation of Village Science Councils, Environmental and Energy interventions, Total Literacy campaigns, Resource Mapping and interventions in Decentralization of executive power. At a critical time in history when knowledge-the instrument of power and social contract- is being increasingly monopolized and commercialized the need for such a study can hardly be over emphasized.

Kerala catapulted into global limelight as a paradigm reversal in the abysmal poverty theory of India propounded by Prof. Dandekar. HDI of Kerala stood distinctly different from and higher than that of the rest of India. Despite low levels of income how could the Kerala

The writer is a retired atomic scientist and is the Vice Chairman of the National Center for Science Communicators. He is the co-founder of the Peoples Science Movement in India in the mid 60s. The opinions expressed here are his own and do not necessarily reflect those of his organization. email drap.jayaraman@gmail.com

achieve relatively high quality of life? The driving forces are the emphasis on equity and social justice coupled with social commitment. The study is an attempt to understand Kerala in the technical and scientific sense of understanding; that is to be familiar with and to be predictable. Familiarity and predictability are the twin objectives.

It is heartening to recall that more than 95% of Keralites today live in their own houses thanks to the housing project initiated in the late seventies and accelerated in the late eighties. It is only less than 5% that is unhomed.

The per capita annual income of a Keralite is Rs 18603 including remittances from abroad. The highest income district is Thrissur and the lowest is Alappuzha. At least one person from 15.8 % of families is the source of external income. Malappuram tops the list with 29.3 % of families with foreign remittances. 78.4 % of external income is contributed by Gulf, 26.2% from other states and 9% from other countries. Blue-collar workers make up 51.9% of the human resources exported and their share of remittances is 38.3 % Professionals constitute only 12.6% of human resources but their contribution is 24.2%.

Based on money or the lack of it and the attendant purchasing capacity a new economic class system is discernible. 145 of the families are Extremely Poor, 32.2% are Poor, 43.2% are Low Middle and 10.6% are High middle. We do not have classical millionaires.

I walked through a narrow bylane in Palakkad town and I could count 6 fairly big Mixer repair shops in a row. If they could survive and they looked flourishing the Mixer population of Kerala must be high. And is so. Kerala is a paradise of consumer products. One in three houses has a TV and refrigerator and more than half of the houses have mixers and cooking gas. Kerala stands above Indian average in all consumer products except bicycles. Consumption is found high in Ernakulam, Pathanamthitta, Thrissur, Thiruvananthapuram, Kottayam and Kollam. The lowest is in Palakkad.

An interesting and at once intriguing insight was obtained by what may be labeled as Crisis Management expenditure. The two fateful heads that gravitate a family to the debt trap are marriage and hospital expenses. A whopping figure of Rs 6767 crores is being spent on account of marriages annually. 67% goes under dowry 28% goes for ornaments. Scheduled tribes stand out with the least figures for both dowry and ornaments. No wonder the marketplace is conspicuous by jewellery shops, marriage halls and silk saree emporia.

The health care sector has another story to relate. In-patient treatment at one go is estimated at Rs 10,000. Projected total annual expense on in-patient hospitalization is Rs 2800 crores. The top five reasons for borrowing in order are marriage, house building, treatment, house repair and employment.

The profile of contemporary employment and livelihood of Keralais revealing. Service sector engages 52.5 %. Agriculture still absorbs 28.6% of workers. There are 30 lakh people including 10.2 lakh farmers who eke out a living from the fields. The transition from agriculture to service sector has taken place in a generation. The top ten high employment fields are agricultural workers, farmers, shopkeepers, unskilled workers, traditional industrial workers drivers and helpers in shops. The seven top paying professions are doctors, industrialists, college lecturers, engineers, officers and managers. There are 19400 doctors with monthly income of Rs.22400. Engineers are four times in strength but their income is half of that of a doctor. The least paying jobs are domestic workers, washermen, nursery teacher, forest resource gatherer traditional industrial worker. Most of these are women workers.

Transport sector has 4.15 drivers and 2.5 autodrivers and 69000 conductors and yet the economy has not been driven at the desired speed in the right direction. Maybe there are too many in the driver's seat!

Another revealing feature of Kerala is its age structure of its population. Usually we are familiar with the pyramid structure with a wide base of young people and a tapering top with the aged ones decreasing progressively. Kerala presents a barrel structure with maximum width at the age group of 24-29. 70.25 % is in the age range of 15-64

and are certainly graying. But it is potential working force. The positive side of the picture is that it shows less dependents. Technically we have a low dependency ratio, both of the aged and the young ones.

Kerala is unique with its low dependency ratio. We are American in this model. Our ratio is 0.42 with 0.31 from the children side and 0.12 from the elderly side. This is in sharp contrast with the rest of India

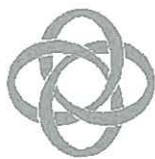
with 0.62, 0.54 and 0.08. With a little imagination applied we can find a lot of meaning in this and attribute significance to those numbers.. Japan comes close to this with 0.44, and Bangladesh with 0.72 has the highest burden. An analysis of the demography leads to the conclusion that this is a favourable factor for economic growth.

The Kerala Study conducted by KSSP is a unique enquiry to find

out how Kerala lives and thinks today. It provides a glimpse of the poverty, inequality, income, life style, consumption trends, education and employment of the people of the state with a rationally structured objective methodology approaching academic rigour. Not to have read it is to miss the present moment of history of Kerala.

*Wishing All Malayalees a Very Happy &
Prosperous Onam & with Best Compliments From*

WOODLANDS

**Woodlands Community Club
Management Committee (CCMC)**

ഗജരാജയോഗം

അണിമ

ഉത്സവമെത്തിയിനിയാരവമുയർന്നിടും!
കത്തുന്ന വെയിലിൽ, മാറുന്ന
പകലിൽ
പിന്നിരുളിലുമാർത്തിരമ്പും
കാലവർഷത്തിലും
നീണ്ട കാതങ്ങൾ ബാക്കി
നിൽപ്പെങ്കിലും,
എന്നകതാരിൽ ഉത്സവമാർത്തിരമ്പി!
പണ്ടിതു പോലൊരുത്സവമത്രെ-
എൻ വരവിൻ കഥയെന്നു കേൾവി!
അന്നു തൊട്ടിതുവരെ - എത്ര നാൾ-
എത്രയും നിരമാർന്ന, പിന്നത്രയും
വർണ്ണമാർന്നെത്രയോ നാളുകൾ
ഉത്സവ നാളുകൾ - നിന്നു, ഞാൻ
കാഴ്ചയായ്, കൂടെയെൻ കൂട്ടരും...
മുത്തുക്കൂടയും, വെൺചാമരവും...
പൊൻപ്രഭ തുകുമലങ്കാരവും ...
അരുകിൽ നിരന്നിടും സഹജരും
ആർത്തിരമ്പീടും മാനുഷരും -
വാദ്യവും
മേളവും - എന്നുവേണ്ടാർക്കുകിൽ,
അകതാരിലുത്സവമായ്...
സാഹസികർ ചിലർ - ചില വിദ്യകൾ
കാട്ടിടും ഞങ്ങളോടെങ്കിലും,
ഞങ്ങളോ തീർത്തും നിസ്സംഗർ!
പ്രതികരിച്ചീടുക വയ്യ -
പിന്നവശേഷി-

ച്ചീടും പ്രഹരത്തെയോർത്തു പോം!!
ഇനിയുമുണ്ടെത്രയോ കഥകൾ !
എൻ മനതാരിലുറുന്നു... എങ്കിലും,
ഇത്രമാത്രമറിയുക, ഒരിത്തിരി മാത്രം!
ഉത്സവക്കാഴ്ചയ്ക്കു വാങ്ങിയതത്രെ!
എന്നെയും, എൻ കൂട്ടരേയും,
ഇരവും പകലും ഓർത്തിടാതെങ്ങനെ
താണ്ടിടേണമൊട്ടുദൂരം - ഏതോ
ഉത്സവത്തിമർപ്പിലെത്തിടുവാൻ..
ആർത്തു പെയ്യും മഴയിൽ നനഞ്ഞും,
വെന്തുരുകും പകലിൽ തളർന്നും,
കുരിരുട്ടിൻ വീഥിയിലിത്തിരി
ആർത്തി പുണ്ടു മയങ്ങി നിവർന്നും,
നീട്ടി വെച്ചു ഞാനെൻ, ചങ്ങല
ചുറ്റിയ
കാലുകളെപ്പൊഴും - എത്ര നാൾ -
എത്രയോ നാളുകൾ - ഇല്ലാ,
രുമറിഞ്ഞില്ല.
ഒടുവിലാരോ മനസ്സലിഞ്ഞോതി
“ഇവർ മിണ്ടാ പ്രാണികൾ, ഇവരെ
നടത്തരുതിങ്ങനെ” പിന്നിവർക്കായ്,
നൽകുക പ്രത്യേക വാഹനം!
ഉത്സവമെത്തി ! പോയിടട്ടെ ഞാൻ,
ഇനിയും, എത്രയോ കഥകൾ,
എൻ മനതാരിലുറുന്നു...എങ്കിലും,
ഇത്രമാത്രമറിയുക! ഇത്ര മാത്രം!

Onam Greetings

Mr & Mrs Sunny Verghese

Mr & Mrs MM Dollah & Family

Mr & Mrs PK Koshy

Mr PK Menon & Mrs Rajeswari Menon & Family

Ms Urmila, Mrs Uma & Mr Ullas Kumar

Mr & Mrs LF Lloyd

Dr & Mrs Jothi Kumar & Family

Mr & Mrs Justin Lloyd Fernandez

Mr Leslie & Mrs Lucy Netto

Mr & Mrs ST Vikraman Nair & Family

Mr & Mrs Raman Menon & Family

Mr & Mrs PM Menon & Family

Dr VP Nair, Dr Sathy Nair, Dr Dinesh Nair & Mr Rajesh Nair

Ms. Geetha, Mr Muralee & Mrs Sarojini Chandran

Mr & Mrs Stephen Samuel

Mr & Mrs Rajan Menon

Mr Sudheeran, Mrs Sudha & Ms Shalina

Mr Sunil Nair, Mrs Lathika Nair, Ms Varsha, & Mr Amish

Mr & Mrs M. Sreenivasan & Family

Mr Venugopal, Mrs Sujatha and Mr Rakesh

Mr Jayakumar, Mrs Pia Kumar, Ms Gauwri and Ms Lakshmi

Mr Indu Kumar, Ms Preetha Sudhakaran & Family

Mr & Mrs TV George & Family

Mr & Mrs Fami AR and Family

Mr & Mrs ABC Abdulla & Family

Mr Suresh Karunan & Family

Mr & Mrs Badarudeen M.

Mr S. Radhakrishnan

Mr & Mrs Ajayan Ramachandran & Family

Mr K Vasu, Mrs Leela & Family

Mr & Mrs KJ Nair

തീയിലെരിയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ

അഷ്ടമൂർത്തി

മേയ് 29ലെ ഹിന്ദു പത്രത്തിൽ ഒരു വാർത്തയുണ്ട്. അമേരിക്കയിലെ കൻസാസ് സിറ്റിയിൽ നിന്നാണ്. ടോം വെയ്ൻ എന്ന ഒരു പുസ്തകക്കച്ചവടക്കാരൻ ആയി രക്ഷണക്കിനു പുസ്തകങ്ങൾ തീയിട്ടെരിച്ചിരിയ്ക്കുന്നു.

വെയ്ൻ പത്തു വർഷമായി 'ഉപയോഗിച്ച' പുസ്തകങ്ങളുടെ കച്ചവടക്കാരനാണ്. പ്രോസ്പെറോസ് ബുക്സ് എന്നാണ് കടയുടെ പേര്. കടയിൽ വിൽക്കാതെ ബാക്കി വന്ന ബെസ്റ്റ് സെല്ലറുകളടക്കമുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ് ചുട്ടു കളഞ്ഞത്. ഈ കടും കയ്യിനു പകരം വല്ലവർക്കും സംഭാവന കൊടുക്കാൻ അയാൾ ശ്രമിച്ചതാണ്. പക്ഷേ വായനശാലകൾ പോലും അവ ഏറ്റുവാങ്ങിയില്ല. സൂക്ഷിയ്ക്കാൻ വേണ്ടത്ര സ്ഥലം ഇല്ല എന്നായിരുന്നു കാരണം പറഞ്ഞത്.

'ഇന്നത്തെ അമേരിക്കൻ ചിന്തയുടെ ചിത' എന്നാണ് അയാൾ അതിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. കൻസാസ് സിറ്റി ഫയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്ന് തീ കെടുത്താൻ എത്തും മുമ്പ് അത് അമ്പതു മിനിട്ടോളം നിന്നു കത്തി.

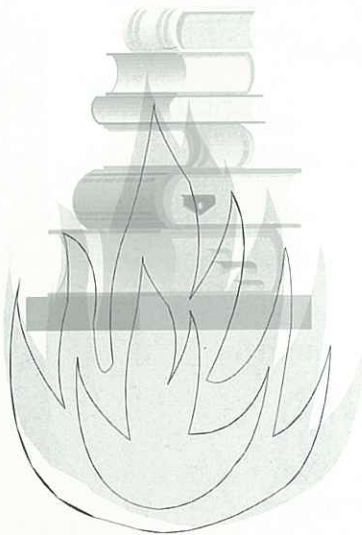
ഈയിടെയായി പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ആവശ്യക്കാർ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞു വരുന്നു എന്നാണ് ടോം വെയ്ൻ പറയുന്നത്. വിവരങ്ങൾക്കും വിനോദത്തിനും വേണ്ടി ആളുകൾ ഇന്റർനെറ്റിനേയും ടെലിവിഷനേയും കൂടുതൽക്കൂടുതൽ ആശ്രയിയ്ക്കുന്നത് കൊണ്ടാണ് ഇത് എന്നും അയാൾ പറയുന്നു. വീടുകളിൽ ഇപ്പോൾ അഞ്ചു

ടിവിയും മൂന്നു പുസ്തകങ്ങളും എന്ന അനുപാതമായിട്ടുത്രേ. രസത്തിനു വേണ്ടി പുസ്തകം വായിയ്ക്കുന്നവർ 1982ൽ 57% ഉണ്ടായിരുന്നത് 2002ൽ പകുതിയിലും താഴെപ്പോയിപോൽ. പഴയ പുസ്തകക്കടകളുടെ എണ്ണവും കുറഞ്ഞുവരികയാണ്.

കുറച്ചു ഭാഗ്യവാന്മാർ ഏതായാലും ഉണ്ടായി. വെയ്ൻ തീ കൊളുത്തുന്നതിനു നിമിഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് വെറും പത്തു ഡോളറിന് കുട്ടികൾക്കുള്ള വൻസാഹിത്യശേഖരം സ്വന്തമാക്കി. മൈക്ക് ബെക്ടെൽ ഒരു ഹരണം. വെയ്ന്റെ നടപടി പുസ്തകം വായിയ്ക്കാത്തവർക്കെതിരെയുള്ള പ്രതിഷേധമാണ് എന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. പുസ്തകം വായിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നത് അത് കത്തിച്ചുകളയുന്നതിനു തുല്യമാണ് എന്നും.

(അതു പറഞ്ഞപ്പോഴാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുസ്തകങ്ങൾ കത്തിയ്ക്കുന്നത് ഒരു കാലത്ത് കെ. എസ്. യു.ക്കാരുടെ കൂത്തകയായിരുന്നു. ജനശ്രദ്ധ ആകർഷിയ്ക്കണമെങ്കിൽ പുസ്തകം കത്തിച്ചേ തീരു എന്നു വന്നിരുന്നു. എഴുത്തുകാർ തന്നെ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു, എന്റെ പുസ്തകം ആരെങ്കിലും ഒന്നു കത്തിച്ചു തന്നെങ്കിൽ എന്ന്!)

മലയാളത്തിൽ ഇന്ന് നൂറുകണക്കിനു പുസ്തകങ്ങൾ ഇറങ്ങുന്നുണ്ട്. പ്രസാധകരുടെ എണ്ണവും കൂടിയിട്ടുണ്ട്. പുസ്തകശാലയുടേയും കഥ അതു തന്നെ. പലയിടത്തായി പുസ്തകമേളകൾ കൊല്ലത്തിൽ പല തവണ നടക്കുന്നു, അവി

ടെയൊക്കെ നല്ല ആൾക്കൂട്ട വുമുണ്ട്. എന്നിട്ടും പുസ്തകം മരിയ്ക്കുന്നു എന്ന മുദ്രാവാക്യം മുഴങ്ങിക്കേൾക്കുന്നു.

പ്രസാധകരോടു ചോദിച്ചാലോ? പുസ്തകങ്ങൾ ചെലവാകുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അധികവും സാങ്കേതിക ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. പട്ടികയിൽ അടുത്തത് സീസൺ അനുസരിച്ച് ഇറക്കുന്ന രാമായണം പോലുള്ള പുസ്തകങ്ങളാണ്. (വാല്മീകിയ്ക്കും വ്യാസനും എഴുത്തശ്ശനുമൊക്കെയാണ് ഇന്നും കൂടുതൽ വായനക്കാർ എന്ന് ഒരിയ്ക്കൽ കിളിരുർ രാധാകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞത് ഓർമ്മ വരുന്നു. വായനക്കാർക്ക് അവരെ മാത്രമേ വിശ്വാസമുള്ളുവത്രേ!)

വായനയുടെ കാര്യത്തിൽ രണ്ടു ഒഴികഴിവുകളാണ് നമ്മൾ പറയുക: ഒന്ന് - സമയം ഇല്ല. രണ്ട് - പുസ്തകത്തിന്റെ വില. രണ്ടും നമുക്കു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. സമയത്തിന്റെ ഭൂരിഭാഗവും അപഹരിച്ച ടി വി തന്നെ പ്രധാന വില്ലൻ. സ്വീകരണമുറിയിൽ അവൻ വെളിച്ചവും ശബ്ദവും ചൊരിയുമ്പോൾ സ്വസ്ഥമായിരുന്ന് വായിയ്ക്കാനുള്ള അന്തരീക്ഷം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നാലും വായിച്ചേ തീരൂ എന്നുള്ളവർക്ക് അതു തടസ്സമാവാൻ വയ്യ.

ഇനി വിലയുടെ കാര്യം. മറ്റുള്ളവയുടെ വില നോക്കുമ്പോൾ പുസ്തകത്തിന് സാന്നുപാതമല്ലാതെ കൂടിയിട്ടുണ്ടോ. ഒരുദാഹരണം എടുക്കാം. 1964ൽ കുഞ്ഞുക്കുട്ടൻ തമ്പുരാന്റെ ഭാഷാഭാരതത്തിന് പ്രീ പബ്ളിക്കേഷൻ വില 50 രൂപയായിരുന്നു. ഒരു സർക്കാർ ഗുമസ്തന്റെ ശരാശരി ശമ്പളം 125 രൂപയായിരുന്ന കാലത്താണ് അത്. അപ്പോൾ ശമ്പളത്തിന്റെ 40%. ഇന്ന് വീണ്ടും അതിന്റെ പതിപ്പിറങ്ങുമ്പോൾ പ്രീ പബ്ളിക്കേഷൻ വില 1750 രൂപ. ഗുമസ്തന്റെ

ശരാശരി ശമ്പളമോ? 5,200 രൂപ. അതു ശമ്പളത്തിന്റെ ഏകദേശം 34 ശതമാനമേ വരുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ പുസ്തകത്തിന്റെ വില കൂടിയോ, കുറഞ്ഞുവോ? (കുട്ടികൾക്കു എന്തെങ്കിലും സമ്മാനം വാങ്ങിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി ചെലവാക്കിയ സംഖ്യയുടെ പകുതി വന്നില്ല എന്റെ ഒരു കൂട്ടുകാരന് അത്യാവശ്യമുള്ള കുറച്ചു പുസ്തകം വാങ്ങാൻ. പുസ്തകത്തിനു വില കൂടിയെന്നു പറയുന്നതിൽ വലിയ കാര്യമില്ലെന്ന് അന്ന് അയാൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.)

അപ്പോൾ വായനയിൽ നിന്നുള്ള അകന്നുപോക്ക് സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യതിയാനമാണ് എന്നു തന്നെ അനുമാനിയ്ക്കണം. ഒരു കാലത്ത് കാമ്പസിൽ താരങ്ങളായി വാണ എഴുത്തുകാരെ ഇന്നവിടെ ആരും അറിയുകപോലുമില്ലല്ലോ. (എന്തെങ്കിലും വായിയ്ക്കുന്നവരായി ഇരുപതു വയസ്സിനു താഴെയുള്ള ആരെങ്കിലും ഒന്നു കാണിച്ചുതരമോ എന്ന് ചിത്രകലാനിരൂപകൻ വിജയകുമാർ മേനോൻ ഒരിയ്ക്കൽ ചോദിച്ചിരുന്നു. അത് ഒരു വെല്ലുവിളിയെന്ന നിലയ്ക്കായിരുന്നില്ല, സങ്കടം കൊണ്ടായിരുന്നു.) ജീവിതത്തിന്റെ മുൻഗണനകൾ മാറുന്നതാവാം കാരണം. എൻട്രൻസിന്റെ കടമ്പകൾ മുന്നിൽ വഴിനീളെ നിരക്കുമ്പോൾ അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വായനയ്ക്കല്ലാതെ എന്തു പ്രസക്തി?

നമ്മുടെ ജീവിതം കൂടുതൽ വിനോദ പ്രദമാവുന്നു എന്നതാണ് മറ്റൊരു പ്രധാന കാരണം. ടി വിയുടെ അതിവിനോദവിതരണം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബാധിച്ചത് കോട്ടയം വാരികകളെയാണ്. കസേരയിൽ ചാഞ്ഞുകിടന്ന് സിനിമ കാണുകയോ പാട്ടുകേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതു പോലെ എളുപ്പമല്ലല്ലോ പുസ്തകം കയ്യിലെടുത്തു വായിയ്ക്കുന്നത്. അതിനു തക്ക

വണ്ണം ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങളുടെ വില വല്ലാതെ കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അത് എല്ലാവർക്കും എത്തിപ്പിടിയ്ക്കാവുന്ന നിലവാരത്തിൽ എത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു. വഴിവക്കിൽ കൂട്ടിയിട്ടിരിയ്ക്കുന്ന സി. ഡി.കൾക്കു മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന ആളുകളെ നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാവും അവ എത്ര താഴേക്കിടയിലുള്ളവർക്കുകൂടി പ്രാപ്യമായിരിയ്ക്കുന്നു എന്ന്. (ഇവിടെ ഇക്കാര്യത്തിലെങ്കിലും സോഷ്യലിസം നടപ്പിലായിക്കഴിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു!)

ടോം വെയ്ൻ പുസ്തകം എരിച്ചുകളയാൻ ലൈസൻസ് ഉണ്ടായിരുന്നില്ലത്രേ. അതാണ് കൻസാസ് സിറ്റിയിലെ ഫയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്ന് തീ കെടുത്താൻ ആളെത്തിയത്. അടുത്ത തവണ ലൈസൻസോടെ പുസ്തകം കത്തിച്ചുകളയാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ് അയാൾ. ഇരുപതിനായിരത്തോളം വരുന്ന സ്റ്റോക്ക് പൂർണ്ണമായി കത്തിച്ചുതീർക്കാൻ എല്ലാ മാസവും ചിട്ടയോടെ ചിതയെരിയ്ക്കും.

ഈ ചിത ലോകമെമ്പാടും കത്തിപ്പടരുമോ ആവോ. ഇപ്പോൾത്തന്നെ പുസ്തകങ്ങൾ പലതും സി.ഡി.യുടെ രൂപത്തിലായിക്കഴിഞ്ഞു. ലോകം ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമത്തിനു കീഴടങ്ങുമ്പോൾ, പുസ്തകത്തിന് ആവശ്യക്കാരില്ലാതെ വരുമ്പോൾ, സൂക്ഷിയ്ക്കാൻ സ്ഥലം മതിയാവാതെ വരുമ്പോൾ, അങ്ങനെ ആശങ്കപ്പെടാതിരിയ്ക്കാൻ വയ്യ.

പ്രളയം വരുംമുമ്പ് ഒരുപക്ഷേ ഭൂമിയിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളും കത്തിച്ചുതീരുമായിരിയ്ക്കാം! വെള്ളമിറങ്ങി എന്ന സന്ദേശവുമായി പ്രാവ് ഇനിക്കൊക്കിലെടുക്കുക ഒരുപക്ഷേ ചേറുപറ്റിയ ഒരു സി.ഡി.യായിരിയ്ക്കാം!

LIFESTYLE DISEASES AND THEIR MANAGEMENT- AYURVEDIC PERSPECTIVE

Dr. R. Indusekhar BAMS
info@ayurpharm.net

THE CONCEPT OF HEALTH

The WHO defines 'Health' as 'a state of complete physical, mental and social well-being and not merely the absence of disease.' 'Wellness' refers to the quality of life and it begins with a conscious decision to shape a healthy lifestyle. 'Disease' is the alteration in the state of the body or some of its organs, interrupting or disturbing the performance of vital functions and causing or threatening pain or weakness.

LIFESTYLE AND HEALTH

Lifestyle is the pattern of daily life of an individual and it varies depending on geographic, racial, cultural, environmental and age factors. Lifestyle determines health. The risk factors responsible for disease are:

1. Environmental
2. Genetic &
3. Lifestyle

LIFESTYLE DISEASES

Lifestyle diseases result from 'a less than healthy lifestyle'.

They are otherwise known as 'Diseases of longevity' or 'Diseases of civilization', since they appear to increase in frequency as countries become more industrialized and people live longer. The commonly encountered lifestyle diseases are:

1. Atherosclerosis - clogging of arteries
2. Alzheimer's disease
3. Cancer
4. Type2 Diabetes mellitus
5. Heart disease
6. Chronic liver disease
7. Osteoporosis
8. Stroke
9. Obesity
10. Depression
11. Autoimmune disease

CAUSES OF LIFESTYLE DISEASES

Lifestyle diseases are caused by factors in:

1. Diet
2. Lifestyle
3. Environment

More common of these are the diseases of affluence like Type2 Diabetes mellitus, coronary heart disease, cardiovascular disease, peripheral vascular disease, obesity, certain

cancers, autoimmune disease, asthma, alcoholism and some psychiatric illnesses.

The possible causes of these diseases are paradoxically those things that people would regard as improvements in life. They include:

- Increased use of the car
- Lack of strenuous physical exercise
- Easy accessibility to low-cost processed food
- Increased leisure time
- Prolonged periods of physical inactivity
- Increased use of tobacco and alcohol
- Longer life span

NUTRITION-RELATED LIFESTYLE DISEASES

Our bodies are made up of what we eat and drink and typically consist of 63 per cent water, 22 per cent protein, 13 per cent fat and 2 per cent vitamins and minerals. What we eat directly affects our health, well-being and vitality and our ability to fight disease. Optimal nutrition is the key critical success factor in creating and maintaining a healthy body and mind.

Ideally, our diet should include about 65 per cent carbohydrate, 15 per cent protein and 20 per cent fat. The typical modern diet includes processed foods, fried foods and food rich in saturated fat and high in sugar content, but includes less or no fruit and vegetable. This

will provide about 28 per cent carbohydrate, 12 per cent protein, 40 per cent fat and 20 per cent sugar. The slow building up of fat and sugar in the body that result from such diet has given rise to a whole range of new lifestyle diseases that were not known over 100 years ago.

STATISTICAL REPORTS RELATED TO LIFESTYLE DISEASES

Based on recent statistical findings it can be seen that lifestyle diseases can endanger healthy living to an alarming extent. It is estimated that chronic lifestyle diseases will kill 270 million Asians over the next decade. According to WHO studies, 2.6 million deaths per year are due to overweight and obesity, 4.4 millions deaths due to high blood cholesterol and 7.1 million due to high blood pressure. The AIIMS study reports have proven lifestyle diseases to be the number one killer in India.

The most important causes for lifestyle diseases according to these studies are:

1. Increasing consumption of tobacco
2. Dietary consumption of more saturated fats
3. Lack of physical activity
4. Inadequacy of stress-coping mechanisms

WHO reports that 22 per cent of cardiovascular diseases in China begins in those aged 35 to 64 years, compared to

only 12 per cent in the U.S. 52 per cent of deaths due to cardiovascular disease occur in those below 70 years of age in India, compared to only 23 per cent in Europe.

PREVENTION IS BETTER THAN CURE

Most of the lifestyle diseases are chronic and cause irreversible tissue alterations or damage to organs or systems. Therapeutic management will have to be done life-long once the diagnosis is established. Ultimately, lifestyle diseases adversely affect economy and productivity. Therefore primary prevention needs to be stressed. Some of the important steps for prevention of lifestyle diseases are:

- Diet modifications
- Monitoring body weight, blood sugar, blood cholesterol and blood pressure at regular intervals
- Regular exercise and activity
- Stress management
- Abstinence from tobacco, alcohol and drug abuse.

AYURVEDIC WAY OF HEALTHY LIVING

Ayurveda represents the ideal way of living. It includes healthy eating, timely activity and adequate relaxation for the body and the mind. Some of the highlights of healthy living:

1. Only two meals a day
2. Eat fresh food. Avoid re-cooked food and incompatible food combinations

3. Avoid remaining in the same posture [standing, sitting or lying down] for a long time.
4. Exercise regularly
5. Use sour, salty, sweet and spicy food with moderation
6. Observe personal hygiene. Have an oil massage and bath daily
7. Abstain from addictions
8. Abstain from extreme emotions
9. Practice virtuosity
10. Never suppress or activate natural urges.

Diet and regimen should be changed to help the body adapt itself to seasonal variations as well.

IMPORTANCE OF CLEANSING [PANCHAKARMA]

Ayurvedic cleansing is an effective way of relieving the body from the adversities likely to be caused by improper food and practices. Panchakarma procedures have positive effects on metabolism and help the proper functioning of digestive, endocrine and nervous systems. Regular cleansing will help in prevention of metabolic disorders like diabetes, high cholesterol, obesity, atherosclerosis and asthma.

YOGA FOR HEALTH

Yoga is an alternative method which produces physical and mental well-being and brings about positive personality development. Yogic exercises

and breathing exercises strengthen the heart and respiratory system. Moreover, it creates a high sense of self-discipline which helps one to stick to healthy practices and refrain from the harmful ones.

VEGETARIAN DIET

The normal Ayurvedic diet is not a strict vegetarian diet. For certain conditions, meat is contraindicated; Otherwise it is mentioned as part of the Indian diet. It is the quantity, processing [way of cooking] and preservation that determines whether meat will yield healthy effects or undesirable effects on the body.

LIVING WITH STRESS

The stress of modern life cannot be totally eliminated, rather toning up our mind and body to withstand the deleterious effects of stress is the practicable way to combat it. According to Ayurveda, the day of a man should start quite earlier to sunrise. Activities like meditation and prayers are included in the daily chores for spiritual development.

INTEGRATED APPROACH TOWARDS MANAGEMENT OF LIFESTYLE DISEASES

For prevention of lifestyle diseases, we can adopt a lifestyle similar to that mentioned in Ayurveda. Since we are persistently surrounded by environmental risk factors,

periodical monitoring of disease markers using modern techniques is highly advisable as it helps to detect any ongoing or developing pathological changes in the body. For already diagnosed life style diseases, medical management together with all the preventive measures including lifestyle modification should be the ideal intervention.

'Prakshalanadi pankasya dooradasparsanam varam' (Vaidyakeeya Subhashitham) - avoiding all contact with dirt is always better than washing or cleaning after you step on it. So, be aware of everything around you that will possibly disrupt your healthy living.

OCCASIONAL LIBERATION

Biju Sukumaran

They tell me,
step back and look at yourself.
"warts and all"
And so I do..

And fall of the cliff, so whimperishly.
No dopplered dying calls,
or cynical rocks smirking at the screams.
I scratch, bite and tear the air
that stitches itself back in great leisure.

Volcanic eruptions of panic,
vacuumed away by resignation..

Suddenly the mind asks me scornfully:
"hehe, where to fall to?,"
"hehe, even, where to fall from?".
As if the earth suddenly vapourised,
and the sun wouldn't care less.
As if the milky way drained out,
and the universe didn't notice.
As if the universe vanished,
and there was nobody to notice.
But the thought still sputters..

All the cubic kilometers of emptiness,
and then the cubic light-years of emptiness..
Emptiness, resting inside emptiness,
emptiness being truth, emptiness being lies, emptiness being
everything, emptiness being nothing.
Emptiness devouring emptiness, and
nourishing its emptiness.

I am the river searching for its water in the oceans.
I am the flower searching for its fragrance in perfume bottles.
I must be the mind searching for my thought-springs.

കാനേഷുമാരി

അനിയൻ

എന്നാൽ സുതരേ, മാഗധരേ, എന്റെ കുട്ടരേ, നമുക്കിനി കോമളവർമ്മന്റേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മദാരങ്ങളായ രാജ്ഞി അഖിലയുടേയും കഥ പ്രോത്സാഹിതമായി പാടാം.

ഉത്തരത്തിന്മേലിരുന്ന പല്ലി ഈശാനകോണി ലേക്ക് തിരിഞ്ഞിരുന്ന് ഔപചാരികമായി മൂന്നു വട്ടം ചിലച്ചു; ഒപ്പം ഒരു കൃഷ്ണപക്ഷ ക്ഷിതിയും.

സ്വാന്തര്യപുരത്തെ രാജാവായിരുന്നു കോമളവർമ്മൻ. ധർമ്മിഷ്ഠൻ, പ്രജാവത്സലൻ... ധർമ്മമർമ്മങ്ങൾ സംഗോപാംഗം ധരിച്ചവൻ. ഏകപത്നീവ്രതക്കാരൻ. നെയമപ്രകാരം നാലു വേളിവരെയൊക്കെ, ധർമ്മവേളികളും നേരമ്പോക്കുകളുമായി ലിസ്റ്റ് എത്രവേണമെങ്കിലും നീട്ടാം. ആരും ചോദിക്കില്ല. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയായിട്ടും, രാജാവ് ധർമ്മദാരങ്ങളായി രാജ്ഞി അഖിലയെ മാത്രമേ പരിണയിച്ചുള്ളൂ എന്ന വസ്തുത ചരിത്രകാരന്മാർ അടിവരയിട്ടുതന്നെയാണ് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

ചരിത്രകാരന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ വേറൊന്നു കൂടിയുണ്ട്. സ്നേഹം, ആർത്തി, കാമം, ലോഭം മുതലായ മൃഗുലവികാരങ്ങൾ കൊണ്ടു തീർത്തൊരു മന്മഥശരം പോലെയായിരുന്നത്രെ കോമളവർമ്മൻ. ആ അമ്പ് തറച്ചുനിന്നത് രാജ്ഞി അഖിലയിൽ തന്നെയും. ആയമ്മയാകട്ടെ, അത് നല്ലപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദധാരിണിയും! സ്ത്രീലിംഗ രൂപിണിയായ തിരുവായ്ക്ക് എതിർവായ് അന്ന് ആ നാട്ടിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്തിനധികം? ഹൈക്കമാണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ ഫയലുകളും ആയമ്മ തന്നെയാണ് പരിശോധിച്ചിരുന്നത്, ഫയലുകൾ ഒപ്പിടാൻ വേണ്ടി മാത്രമേ പ്രൈം രാജാവിന്റെ പക്കൽ പോയിരുന്നുള്ളൂ എന്നൊരു ശകാരം.

അക്കാലത്തിനിടയിലായി ചാക്യാർ കുത്തുകളിൽ എമ്പാടും കണ്ടിരുന്നു. "താടിള്ളപ്പനേ പേടീള്ളൂ" എന്ന മുദ്രാവാക്യം കേരളക്ഷേത്രത്തിൽ പിറക്കുന്നതിന് മുമ്പായിരിക്കണം കോമളവർമ്മൻ സ്വാന്തര്യപുരം ഭരിച്ചിരുന്നത്. പഴഞ്ചൊല്ലിൽ പതിര് പാടില്ലല്ലോ.

രാജ്ഞി അഖിലക്ക് കോമളവർമ്മനിലുള്ള സാധീനത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്നതിനായി ചരിത്ര കാരന്മാർ ഈ സംഭവകഥ രേഖപ്പെടുത്തിയതായി കാണുന്നു.

ഒരു സായന്തനത്തിൽ രാജാവ് കൊട്ടാരത്തിന്റെ മട്ടുപ്പാവിലിരുന്ന് കാറ്റു കൊള്ളുകയായിരുന്നു. സമീപത്ത് വെച്ചിരുന്ന കാസറ്റ്പ്ലെയറിൽ നിന്നും പാട്ടുകൾ ശ്രവിച്ച് മനോരാജ്യങ്ങളിൽ മുഴുകി കുറച്ചു സമയം ഏകാന്തതയുടെ അപാരതീരങ്ങളിൽ ചില വാക്കുക... അത് അദ്ദേഹത്തിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു വിനോദചര്യയായിരുന്നു.

"ബലികുടീരങ്ങളേ..." കാസറ്റ്പ്ലെയറിൽനിന്നും വന്നിരുന്ന മനോഹരമായ കെപിഎസി ഗാനം കേട്ട് രാജാവ് സ്മരണപൂജകളുടെ സിന്ദൂരമാലയണിഞ്ഞ് ഇരുന്നു. ഓഎൻവി ത്യാഗരാജസ്വാമികൾ തന്റെ പ്രപിതാമഹൻ മഹാബലിയെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ കീർത്തനമാണ്. ഒരുപക്ഷേ, മുഗൾ ബാദ്ഷാ ഷാജഹാന്റെപോലെ, കുടീരങ്ങൾ പടുത്തുയർത്തുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹവും പ്രഗത്ഭനായിരുന്നിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ, കെപിഎസി ഇങ്ങനെയൊരു ഗാനമെഴുതേണ്ട കാര്യമില്ലല്ലോ.

ഇത്തരുന്നത്തിലാണ് രാജ്ഞി അഖില മാനത്തെ മട്ടുപ്പാവിൽ താരകാനാരിമാരോട് സല്ലപിക്കാനെന്ന വ്യാജേന അവിടെ എത്തിച്ചേരുന്നത്. നീരസം മുഖത്ത് പ്രകടം, പോരാത്തതിന് ക്രോധത്തിന്റെ സിംബലായി മുടിയും അഴിച്ചിട്ടിരുന്നു. അവർ അഴിഞ്ഞ വാർകുന്തലമൊന്നൊതുക്കി, ജലിച്ച കൺകൊണ്ടൊരു നോക്കുനോക്കി പാർശ്വസ്ഥനായ പതിയോട് ഈ വിധം ഉരചെയ്തു.

എന്ത് തോന്നുവാസാ ഈ കാണിക്കണ്?

എന്താ പ്രിയേ? നമ്മുടെ പൂർവ്വികന്റെ അപദാനകീർത്തി തോന്നുവാസമോ?

വേണ്ട! വിതക്കുന്ന വയലിന് പിറ്റേദിവസം തന്നെ തീരാധാരം സംഘടിപ്പിക്കണോടെ പൈങ്കിളിപ്പാട്ടാണ് ഇതെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടേ നിങ്ങൾക്ക്? നിർത്തൂ! അതൊരു ആജ്ഞയായിരുന്നു.

ടപ്പ്! കോമളവർമ്മന്റെ കൈവിരൽ സ്റ്റോപ്പ് ബട്ടണിൽ അമർന്നു.

പോര! ഇനി ഈ പക്ഷത്തിന്റെ കീർത്തി പാടുന്ന പാട്ടു വെക്കൂ! രാജ്ഞി തന്റെ വലത് ചുമൽ തൊട്ടുകൊണ്ട് ആജ്ഞാപിച്ചു.

ബാലകൃഷ്ണേട്ടൻ എന്ന സിനിമയിൽ പിള്ളച്ചേട്ടൻ പാടിയ പാട്ടോ?

അഖില തല കുലുക്കി സമ്മതം നൽകി.

ഗത്യന്തരമില്ലാതെ കോമളവർമ്മൻ കാസറ്റു മാറ്റി. അടുത്ത നിമിഷം ഈ പാട്ട് മട്ടുപ്പാവി ലുയർന്നു.

"ദേവലോകരഥവുമായ് തെന്നലേ... തെന്നലേ... തെന്നലേ..."

ആദ്യത്തെ വരിയിൽ നിന്നും പാട്ടു മുന്നോട്ടുപോവരുത്! രാജ്ഞി ആജ്ഞാപനത്തോടെ ഭൂമി ചവിട്ടിമെതിച്ച് അവിടെനിന്നും ഇറങ്ങി നടന്നു.

എന്നും കോമളവർമ്മൻ ആത്മാർത്ഥമായി പ്രാർത്ഥിക്കും... എന്റെ ഭഗവതീ! എന്റെ പ്രാണപ്രേയസിയിൽ ഇന്ന് വികടബുദ്ധിയൊന്നും ഉദിക്കാല്ലേ!

പക്ഷേങ്കിലും ഭഗവതിക്ക് എന്നും ഈ കാവൽ പരിപാടി സാധിക്കുമോ? പറ്റത്തില്ല, അതാണ് കാര്യം. അങ്ങനെയൊരു ദിവസം രാജ്ഞി അഖില തന്റെ ഇംഗിതം കണവനെ അറിയിച്ചു.

ദോക്കൂ... കൊറേ ദിവസമായി ഞാൻ നിരീക്കുന്നു... പറ്റിലുന്ന് പരേറ്റ്... മുൻകൂർ ജാമ്യം എഴുതി കച്ചീട്ടാക്കി ഒപ്പിട്ടു വാങ്ങിയശേഷം ശ്രീമതി തുടർന്നു. എനിക്ക് വെണ്ണകൊണ്ടൊരു കൊട്ടാരം ഉണ്ടാക്കിത്തരണം!

വെണ്ണയോ?! ഭവതിക്ക് തെറ്റു പറ്റിയതായിരിക്കും. "വെണ്ണിലാവായ് മെഴുകിമിനുക്കിയ വെണ്ണക്കല്ലിൻ കൊട്ടാരം" എന്നാണ് മൂലശ്ലോകം. സ്ലിപ് ഓഫ് ദ ടെങ്... വെണ്ണക്കൽ കൊട്ടാരം, അല്ലേ?

സ്ലിപ്പും സ്കൂപ്പും ഒന്നല്ല... ഞാൻ നിരീച്ചതെന്നാണ് പറഞ്ഞത്.

വെണ്ണകൊണ്ട് കൊട്ടാരമോ?! രാജാവ് അത്ഭുതപ്പെട്ടു. (ആത്മഗതം) ഈ സിനിമാഗാന രചയിതാക്കൾ വരുത്തിവെക്കണ വിന നോക്കൂ! എവമ്മാരെ കയ്യിൽ കിട്ടാൻ ഞാൻ!! (പ്രകാശം) പ്രിയേ... ഇതു സാധ്യമാണോ? ഇങ്ങനെയൊന്നു കേട്ടിട്ടുപോലുമില്ലല്ലോ!

ഇതന്നു ഞാൻ ആദ്യം പറഞ്ഞത്. രാജ്ഞി ചീറി. മനസ്സിലുച്ചാ അത് പറഞ്ഞാ മതി. മുക്കുചീറ്റി ചേലകൊണ്ട് തുടച്ച്, പിടക്കുന്ന കണ്ണിമകളോടെ ഒന്ന് കോൺ തിരിഞ്ഞിരുന്ന് അവർ ചിണുങ്ങി. മോഹിച്ചതാണ് അബദ്ധം... ഇല്ല... ഞാൻ ഇനി മോഹിക്കണിലൂ, പോരേ?

അയ്യോ പ്രിയേ! അങ്ങനെയൊന്നും പറയരുതേ! കോമളവർമ്മൻ വികാരതരളിതഗാത്രനായി. സംഭവ്യമാണെങ്കിൽ നോക്കാം.

രാജാവ് കർമ്മനിരതനായി. ആവാതെ തരമില്ലല്ലോ. വിശ്വകർമ്മനോട് നമ്മെ ഉടനടി വന്നു കാണുവാൻ പറയുക, രാജാവ് മന്ത്രിയോട് നിർദ്ദേശിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ വിശ്വകർമ്മൻ രാജാവിനെ മുഖദർശനം നടത്തി.

വെണ്ണകൊണ്ട് കൊട്ടാരം... തല ചൊറിഞ്ഞ് കുലങ്കുഷമായി ചിന്തിച്ച് വിശ്വകർമ്മൻ മൊഴിഞ്ഞു. ന ഭൂതോ ന ഭവിഷ്യതി... എന്നാണ് അടിയന്റെ പഴംനാവിൽ ആദ്യം വന്നത്. പക്ഷേ രാജ്ഞിയുടെ താൽപര്യമാണല്ലോ... ഞാനവനെ തൊണ്ട തൊടാതെ വിഴുങ്ങുന്നു.

കുറച്ചുകൂടി ചിന്ത തുടർന്നശേഷം വിശ്വകർമ്മൻ പറഞ്ഞു. അരക്കില്ല... അങ്ങനെയൊന്നു അടിയൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വെണ്ണയുടെ ഏട്ടനാണ് അരക്ക്. ചൂടിൽ പരിതപിക്കുന്ന മഹാത്മാവ്!

ദേവമട്ടാ എളകാത്ത ദേവതേണ്ടോ? അതു പോലെ ചൂടാക്കിയാൽ ഉരുകാത്ത വസ്തുവുണ്ടോ? വിശ്വകർമ്മൻ! നിങ്ങളുടെ ആലോചന നേരെത്തന്നെയാണ് എന്നു തോന്നുന്നു. തുടർന്നും ഉഗ്രമായി ചിന്തിക്കൂ... രാജാവ് പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

രാജൻ! രണ്ടുവഴിക്കുള്ള ചിന്തകളാണ് എന്റെ മനസ്സിൽ വരുന്നത്. ഒന്നാമത്തെ ചിന്ത ഈ വിധം. രേഖാംശരേഖ എട്ടു ഡിഗ്രിയാണ് സൂര്യനനുപുരത്തുകൂടി പാഞ്ഞുപോവുന്നത്. സൂര്യഭഗവാൻ വളരെ പഥ്യമായ പ്രദേശം. ഇവനെ പിടിച്ചൊന്നു വളച്ചെടുത്ത് ഒരു ഇരുപത്തിയോ മൂപ്പത്തിയോ ആക്കിയെടുത്താൽ രക്ഷപ്പെട്ടു. നാൽപ്പത്തെട്ടാക്കിക്കിട്ടിയാൽ ബഹുവിശേഷം! എന്നാൽ പിന്നെ വെണ്ണ മുറിക്കാനുള്ള ഉളി ചാണക്ക് വെക്കേണ്ടിവരും!

അതു വേണ്ട. നോം. സ്മാനഭ്രംശനാകും. സ്മാനഭ്രംശോ ഭവേന്മ... ഈ സ്മലപരിത്യാഗം. വേണ്ടുന്ന ഉപായങ്ങളൊന്നുംതന്നെ വേണ്ട. നെരങ്ങി നെരങ്ങി ചേരയെ തിന്നണ നാട്ടിൽ ചെന്നുപെട്ടാലോ? അപ്പൊ നടക്കണ്ട. തിരഞ്ഞെടുത്ത് തിന്നേണ്ടിവരും, ഇല്ലാണ് തോന്ന്യോ? വേറെ വല്ല ഉപായവും തോന്നു ന്നുണ്ടോ? കേൾക്കട്ടെ!

ഉപായമുണ്ട്. വിശ്വകർമ്മൻ തുടർന്നു. രാജ്ഞിക്ക് വെണ്ണകൊണ്ടൊരു സൗധം വേണം. അവർ അതു കണ്ടുകുളിർക്കെ കണ്ട് ആനന്ദിക്കത്തക്ക സമയംവരെ നിലനിൽക്കണം... അതല്ലേ ആത്യന്തികമായ ലക്ഷ്യം?

அதே... அதனை... பரணததநுஸரிசிபி
 ஂந டுஷ்பேர் வர஢ுத், அ஢ுததேயு஢ு.

എന്നാൽ വഴിയുണ്ട്. ഡിസംബർ ഇരുപത്തി മൂന്നിന് സൂര്യഗേവാൻ ദക്ഷിണാപഥത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര ബോറടിച്ച് കാശിക്ക് പോയ പട്ടരെ പ്പോലെ മടങ്ങുന്നു. ഉത്തരായണക്കിളി ഒരു ഉന്മാദിനിയേപ്പോലെ പാടുന്ന ദിവസം. കാലാവസ്ഥാ പ്രവചനക്കാർ തണുപ്പ് ഏറ്റവും കൂടിയതോ കുറഞ്ഞതോ ആവാൻ സാധ്യതയുള്ളത് എന്ന് പ്രവചിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം. അന്നു രാവിലെ സൗധം പടുത്തുയർത്താം.

ഗ്രേയ്റ്റ് ഐഡിയാ!! കോമളവർമ്മൻ സിംഹാസനത്തിൽ പെട്ടെന്ന് മുന്നോട്ടാഞ്ഞിരുന്നു.

ഒരു കരുതൽ നടപടിയും വേണം, സ്പേയ്സ് ഷട്ടിലിന്റെ ഹീറ്റ് ടൈൽസ് എന്നപോലെ ഒരു സ്പെറ്റപ്പിനി അറേയ്ക്ക് ജെൻറൽ എന്ന് കൂട്ടിക്കോളൂ. വിശ്വകർമ്മൻ തുടർന്നു. ഈ രാജ്യത്തുള്ള എല്ലാ ഹംസങ്ങൾക്കും അന്നത്തെ ദിവസം ഒരു ഡെപ്യൂട്ടേഷനും ഉത്തരവാക്കണം. സൗധനിർമ്മാണസമയത്ത് ഈ ഹംസവ്യൂഹം ചിറകുവിടർത്തി ആകാശത്ത് വീർപ്പടക്കി നിൽക്കണം. കുറച്ച് നേരം ഇവ ഹീറ്റ് ടൈൽസ് ആയി വർത്തിക്കട്ടെ. രാജ്ഞിയുടെ മനസ്സു കൂളിരുന്നശേഷം ഇവറ്റുകൾ അതാതിന്റെ പാട്ടിനു പൊയ്ക്കോട്ടെ.

അതും ഞാൻ ഏറ്റും! കോമളവർമ്മൻ
ഉത്സാഹഭരിതനായി പറഞ്ഞു. വിശ്വകർമ്മൻ!...
നിങ്ങൾ നാസക്കാരുടെ കണ്ണിൽ പെടാതെ
ശ്രദ്ധിക്കണം. അവർ തന്നെ ചൂണ്ടിക്കളയും!

അന്നു തന്നെ സ്യാനന്ദൂരപുരത്ത് പെരുമ്പറ
കൊട്ടി ഒരു വിളംബരം ഉണ്ടായി. ഇന്നുമുതൽ
ഡിസംബർ ഇരുപത്തിമൂന്നുവരെ നാലുകാലുള്ള

സസ്തനികളുടെ പാൽ ഒരു തുള്ളിപോലും ചിന്തിപ്പോകാതെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിക്കണം. ആരെയിലും ഒരു തുള്ളി കുടിക്കാൻ ധൈര്യം കാണിക്കുന്നുവോ, ആയവന്റെ ചന്തിക്ക് ചുട്ട പെട കിട്ടുന്നതായിരിക്കും. കൊട്ടാരത്തിലെത്തുന്ന ഓരോ തുള്ളി പാലും മുന്തിയ പ്രതിഫലത്തോടെ കൈപ്പറ്റുന്നതാണ്.

“ചിന്തിപ്പോകുക...”, “ചന്തി...”, “മുന്തിയ...”
 യെന്നാ യനുപ്രാസം! യാർ യെഴുതിയതാണാവേ
 യീ വിളംബരം! ചെണ്ടമുട്ടുകാരൻ ചന്തപ്പൻ
 ചന്തത്തിൽ തൻ തമ്പിയായ് കരുതുന്ന
 വിളംബരക്കാരൻ ചാത്തുമുത്തുവിനോട് ഏവം
 ഉരചെയ്യും.

മുക്കോളം പ്രാസം നിറക്കാനാവും. യെന്നേയും നിന്നേയും തീ ജാലിയേൽപിച്ചത്. ചാത്തുമുത്തു പറഞ്ഞു. വൊരു വീഡിയെടുക്കാനുണ്ടോടേയ്? ചങ്ക് കാറുന്നു...

അന്നുതന്നെ ഫംസരാജാവിനേയും കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് വിളിച്ചുവരുത്തി.

ആകാശത്തിലെ പറവകളേ! നിങ്ങൾ വിത
ക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നുമില്ല. ആയതിനാൽ
നിങ്ങളെ ഒരു പണിയേൽപ്പിക്കാൻ പോകയാണ്.
വരുന്ന ഡിസംബർ ഇരുപത്തിമൂന്നിന് പറക്കുന്ന
അഭ്യാസം വശമാക്കിയ എല്ലാ വിംഗ്ഡ് മോൺ
സ്റ്റേഴ്സും കൊട്ടാരപരിസരത്ത് കാലത്ത് ഏഴു
മണിക്ക് എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കണം. പ്രായപരിധി
ഇല്ല. ഈക്കൽ ഓപ്പോർച്ചുനിറ്റി എംപ്ലോയ്മെന്റ്.
സൗധനിർമ്മാണസമയത്ത് നിങ്ങളേവരും.
സൂര്യ രശ്മികളെ രോധിച്ച് വെണ്ണയുടെ ബലം
കാത്തുസൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം!

രാജാവ് ഹംസരാജൻ ഇൻജിനീയറിംഗ് സർവ്വ് ചെയ്തു.

ദിവസംപ്രതി കൊട്ടാരത്തിൽ വെണ്ണക്കുന്നകൾ ഉയരുവാൻ തുടങ്ങി. ഇഷ്ടികയായും, തട്ടും തുലാനുമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഉരുപ്പടികൾ! കോമളവർമ്മന്റെ മനസ്സിൽ ആഘോദം നിറഞ്ഞുതുളുമ്പി.

അങ്ങനെ ഡിസംബർ ഇരുപത്തിമൂന്നും സമാപ്തമായി.

കെട്ടിടം പണിക്കാർ സർവ്വസാമഗ്രികളുമായി കാലത്ത് ഏഴു മണിയോടെ ഹംസങ്ങളേയും കാത്ത് ഇരിപ്പായി. ഏഴു കഴിഞ്ഞു. മണി എട്ടായി, ഒമ്പതായി... ഒടുവിൽ ഉണ്ണികൃഷ്ണനുമായി. സൂര്യൻ നേരെ ഉച്ചിയിലെത്തി. എന്നിട്ടും ഹംസ കുട്ടങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. കോമളവർമ്മനിലെ

അവസാനത്തുള്ളി ക്ഷമയും ആവിയായി മാറി.

അവസാനം ഒരുമണിക്ക് ഹംസരാജൻ പറഞ്ഞി. വന്നപാടെ രാജാവിന്റെ കാൽക്കൽ വീണ് മാപ്പുപേക്ഷിച്ചു.

തമ്പുരാനേ! അടിയങ്ങൾക്ക് മാപ്പേകണം... അപ്പോയൻ്റ്മെൻ്റ് തന്നപ്പോൾ പറ്റിയ അബദ്ധമാണ്. ഒരു ക്ലാഷ് വന്നു. മനുപൂർവ്വമല്ല...

ക്ലാഷോ?! എന്താണത്? കോമളവർമ്മനിൽ കൗതുകം അങ്കുരിച്ചു.

ഇന്ന് അടിയങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ സെൻസസ് ദിനമായിരുന്നു. അങ്ങേക്ക് അപ്പോയൻ്റ്മെൻ്റ് തന്നപ്പോൾ ഇതേക്കുറിച്ച് ഓർമ്മ വന്നില്ല. അന്ധാളിപ്പ് പറ്റിയതാണ്... ക്ഷമിക്കണം!

പക്ഷികൾക്ക് സെൻസസോ?! രാജാവിന്റെ ക്രോധം തണുത്തുതുടങ്ങി. നോം അങ്ങനെ യൊന്ന് ധരിച്ചിട്ടില്ല!

ഉവ്വ്... നിങ്ങൾ മനുഷ്യർ നടത്തുന്നപോലെ അടിയങ്ങൾക്കിടയിലും ഈ സമ്പ്രദായമുണ്ട്. ജിഡിപി, പോവർട്ടി ലൈൻ മുതലായവ ഞങ്ങളും കയ്യാളുന്ന വകുപ്പുകൾ തന്നെ.

സെൻസസ്സിൽ ഒരു പാട് കാര്യം തിട്ടപ്പെടുത്തുലോ. ആട്ടെ, ഒരു കാര്യം ചോയ്ക്കട്ടെ. നിങ്ങളുടെയിടയിൽ ആണിനോ പെണ്ണിനോ നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത പ്രണയഭാഹം? വയലാറെ മച്ചുനൻ രാമോർമ്മച്ചേട്ടൻ എപ്പോഴും ചോദിക്കാറുള്ള ചോദ്യമാണ്.

അത് സെൻസസ്സിൽ പെടണ വകുപ്പല്ലല്ലോ. മാത്രല്ല, കുത്തിരിക്കും പുകയുന്ന കുന്നിൻ ചെറുവിലെ കുയിൽക്കിളികൾക്കേ ഇതിന്റെ ഉത്തരമറിയാവൂ...

ഓ.. അതു ശരിയാണ്. എന്നാൽ, വേറൊരു സംശയം കൂടിയുണ്ട്. ഒരു കുതുഹലം എന്നു നിരീച്ചാ മതി. നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ലിംഗാനുപാതം എങ്ങനെ? മാധ്യമക്കാരുടെ ഉറക്കം കളയുന്ന സെക്സ് റേഷ്യോ? അത് സെൻസസ്സിൽ നോക്കാണ്ടെ ഇരിക്കിലുല്ലോ. രാജാവിനു ജിജ്ഞാസ പെരുകിവന്നു.

പതിനെട്ട് കൊറ്റന് നൂറ്റിപ്പതിനേഴു പിട... ഇതാണ് ഇക്കുറി കണ്ടത്.

മൈ ഗോഡ്!! ഇറ്റ് ഈസ് അലാമിങ്ലി ലോ!! കോമളവർമ്മന് അതിശയമായി. ഇത്രയും ലോപ്സൈഡഡ് റേഷ്യോയോ!? ഈ ഒരു മാരണം നിങ്ങൾക്ക് മുന്നേ അറിവുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നുണ്ടോ?

വിടകൊണ്ട്... അങ്ങയുടെ ആശങ്ക അടിയന് മനസ്സിലാവുമില്ല, ഹംസരാജൻ പറഞ്ഞു.

തീർച്ചയായും ഇത് ആശങ്ക ഉളവാക്കുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ കഥയെടുക്കുക. നൂറ് ആണിന് തൊണ്ണൂറേഴ് അഥവാ തൊണ്ണൂറ്റാറ് പെണ്ണ് എന്ന നില വന്നു എന്നിരിക്കട്ടെ, ഞങ്ങൾ പരിഭ്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയായി. അതാണ് ഞങ്ങളുടെ ശീലം. ശീലക്കൊടെ മാറ്റാം, ശീലം മാറ്റാൻ പറ്റോ? ശിവ! ശിവ... ഇത് അതൊന്നല്ലല്ലോ കഥ!

തമ്പുരാനേ!... അങ്ങയുടെയും അടിയങ്ങളുടേയും കാനേഷുമാരി നടത്തിപ്പിൽ ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉള്ളപോലെ തോന്നുന്നു. അതായിരിക്കും ഭീമമായ ഈ വ്യത്യാസത്തിന് ഹേതു.

അതിലേന്തു വ്യത്യാസം? ആണുങ്ങളെ ആണായും പെണ്ണുങ്ങളെ പെണ്ണായും എണ്ണുക... നിങ്ങളും ആ രീതിയല്ലേ പിന്തുടരുന്നത്?

അല്ല... ഒരു ചെറിയ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്ന് ഉണർത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഉവ്വോ? എന്താണത്?

ഞങ്ങൾ പെണ്ണുങ്ങളെയൊക്കെ ആദ്യംതന്നെ പെണ്ണായി എണ്ണും. എന്നിട്ട് ശേഷിക്കുന്നവയിൽ, പെണ്ണിനെപോലെയുള്ളവരെയാക്കെ മൊത്തത്തിൽ പെണ്ണായിത്തന്നെ എഴുതും. പിന്നെയും ബാക്കിയുള്ളവയെ മാത്രമേ ആണായി ഗണിക്കുള്ളൂ, വിടകൊണ്ട്... തിരുമനസ്സിലേക്ക് വ്യത്യാസം മനസ്സിലായിരിക്കുമല്ലോ?

കോമളവർമ്മൻ ചിന്താഭരിതനായി ഹംസരാജന്റെ കണ്ണുകളിൽ തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു.

വിടകൊണ്ട്... അടിയൻ അപ്രിയമൊന്നും ഉണർത്തിയില്ലല്ലോ? തിരുവുള്ളക്കാവിലേക്ക് അഹിതമൊന്നും തോന്നിയില്ലല്ലോ... ഹംസരാജന് ഭയമേറിവന്നു.

ഹും!... നിനക്കു പോകാം. രാജാവ് അനുമതി നൽകി.

ആരവിടെ? വെണ്ണസൗധം നിർമ്മിക്കുന്നത് നിർത്തിവെച്ചിരിക്കുന്നതായി ഉടനെ വിളംബരം ചെയ്യുക!

രാജാവ് ആജ്ഞാപിച്ചു.

Onam Nite 2006

Onam Nite 2006

Onam Village 2006

Sports & Arts Carnival with Ona Sadya

On 20th August 2006 at
Naval Base Secondary School (Near Khatib MRT)

Onam Village 2006

Sports & Arts Carnival with Ona Sadya

On 20th August 2006 at
Naval Base Secondary School (Near Khatib MRT)

Onam Village 2006

Sports & Arts Carnival with Ona Sadya

On 20th August 2006 at
Naval Base Secondary School (Near Khatib MRT)

Onam Village 2006

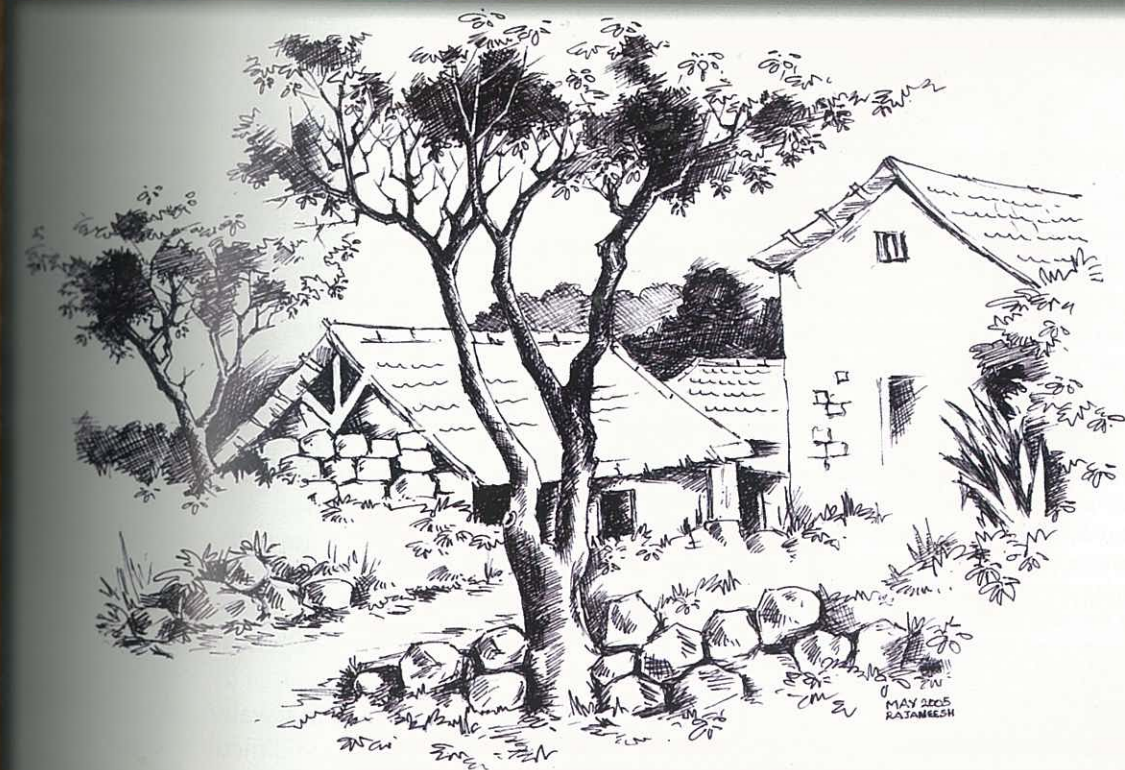

LASYA LAYAM 2007

From the brush of Rajaneesh

The man who married a tree

Hari Kumar

After my uncle, Venu amman's tenth successive failure in the SSLC (secondary school) exam, my father lost all hope that he would one day see him graduate. By then Venu amman was in his mid twenties. My father set up a small grocery shop for him and also employed a teen-aged lad, who was tasked to keep the books, since adding and subtracting and remembering the prices of things were too overwhelming for my uncle's brain. All my uncle had to do was to sit there wearing a clean white shirt and pretend that he owned the shop. This arrangement went on well for a few months after which the monthly losses began to grow and grow despite the business being brisk. Then one day, my father visited the shop unannounced and was shocked to find the lad behind the desk counting the money with a cigarette dangling from his lips. He was wearing a Park Avenue shirt and had a brand new HMT watch on his wrist. There was also a sparkling Yamaha motorbike parked by the side of the shop. My poor uncle was helping deliverymen to unload a few sacks of rice. My father sacked the teen then and there. And my father was stuck with a grocery shop with no one to man. Naturally his eyes fell on my mother who af-

ter much persuasion agreed on helping out. After two months my mother couldn't take it any longer. Sitting behind the desk from nine to nine gave her such a backbreaking pain that she simply refused to go anywhere near the shop. The shop downed its shutters and displayed a sign: "Temporarily Closed. Will open soon." That was when Shanthamma who was intent on bringing couples together had the bright idea of suggesting my mother to find a bride for my uncle.

My mother fell for it instantly, "Brilliant! Why didn't I think of that before!" she said beaming at Shanthamma. My father too was pleased. After all my uncle was not a bad catch at all. He may not be very educated, but he had no bad qualities whatsoever, he had a shop that can generate a stable income (with some help from the future wife, of course) and he has a house of his own. He may not look like Prem Nazir but he was not ugly either. What more can a woman look for in a prospective husband? The following morning itself, my parents and I went to our family astrologer, Killimanoor Kurup. Killimanoor, incidentally is the name of a place near Kollam. In general, Malayalees who want to make a name for themselves borrow the name of their native place. It's a Malayalee thing others may find difficult to understand. Since a horoscope had not yet

Hari Kumar is a Senior Engineer who works for a statutory board in Singapore. Having written three novels, more than a hundred poems and several short stories, you can call him a writer with passion. His short stories/poetry have been published by Penguin Books, Monsoon Books besides several online literary journals. Much of his work is showcased in his own website <http://www.harismind.com/>. He is also active in the literary scene of Singapore, being a key member of the Writers Connect, a frequent performer at the Poetry Slam and featured twice at the subText readings. Besides writing, he is also interested in creating websites, software development and community work (he is the Assistant Secretary of his Residents Committee).

been cast for my uncle, the Kurup had to rely on the exact birth date and time to find out the best time for his marriage. He made some calculations, looked at the Panchangam (astrologer's almanac) and shook his head gravely. "The Jaathakan's (owner of the horoscope) first wife will not live beyond the seventh day of marriage. That is certain!" he said with a rare finality. My parents knew that astrologers rarely make a prediction with such absolute finality and Kurup was no exception. So this worried them immensely.

"Can you check once more?" asked my father to which the Kurup looked at him sternly.

"I am absolutely sure! If you are not satisfied you may take it elsewhere!" he pushed away the piece of paper in which my uncle's birth date was jotted.

"Is there any way out?" my mother asked in a tone that was almost pleading.

"Hmm. There is a work around..." he said and looked at my parents for support.

"Yes yes please go on," my mother said eagerly.

"Your cousin is not the first such case. There have been many before him with similar horoscopes. So there is a standard solution in Jyothisham (astrology). It is called Vaazha Kalyanam (banana tree marriage). The jaathakan marries a banana tree as per the usual customs of his caste. Soon after the marriage, the banana tree is cut down thus liberating the jaathakan to marry once again."

My parent's face brightened

up. "That is easy!" my mother thought out loud. "Then, Kurup, fix a date for this Vaazha Kalyanam."

The Kurup referred the Panchangam once again before saying, "There is one two months from now. That is the earliest date available." He wrote the date and time on the piece of paper and gave it to my mother.

The moment I reached home I started teasing my uncle. "So your bride is going to be a banana tree and your children — bananas! Ammavaa, from now on don't eat bananas, okay. It is like eating your children," I laughed.

"Go! You rascal!" my ammavan would say, lifting his slippers to throw in my direction.

My father went about with the preparations almost immediately. A banana tree in our backyard was set aside to be my uncle's first "bride". The plants and shrubs in its vicinity were all cleared. My mother jokingly showed my uncle the banana tree and said with a laugh, "this is going to be your first bride. Take good care of her, okay." Little did my mother realise how seriously my uncle took it. Everyday in the morning, he would go to the tree and touch it and look at it for a long time. He would flick away any insect on it and water it himself and even lay cow dung around its roots. As the days went by his attachment to the tree grew. He would not let me go anywhere near the tree; the only other persons allowed near the tree were my parents. He also stopped eating bananas in any form and even

refused to eat from banana leaves.

Naturally no one was invited on the day of his "marriage". He didn't seem very happy about that, but said nothing. My mother and Shanthamma giggled when she saw my uncle in his starched white mundu (white sarong) and shirt standing earnestly beside the tree. Chellappan covered his mouth with the tip of his mundu and laughed silently. My father looked at the watch and said, "Okay, now tie the thaali (wedding pendant) around the tree."

"But... isn't there any photo taking?" Venu ammavan sounded positively disappointed. He was still holding the little yellow thread with the tiny thaali dangling from it, a few inches away from his herbaceous bride.

Shanthamma couldn't hold it any longer. She started laughing raucously, which prompted my mother to give her a slap on the arm.

"Tie the thaali, I say," my father snapped at my uncle, "...before the muhurtham (auspicious time) slips away." My father then glared at Shanthamma for her thoughtless laughter who, in turn, withdrew like a little mouse.

"You'll have all that within a few month's time, okay," my mother reassured him, "... this is only a rehearsal... Now be a good boy and tie the thaali."

My uncle did as he was told. "Now you're both married," my father said and smiled. All of us applauded heartily. "Lay the table, I am hungry," my father

ordered amma and walked towards the kitchen backdoor.

My uncle gazed at the tree for some time. "Come, we'll have the sadhya (wedding banquet)," my mother said and tugged at my uncle's sleeves.

"I will have my meals here, chechi (sister)," ammavan said standing rooted to the spot.

"Don't be silly," my mother replied. "Come, before it gets cold."

"Chechi, I will come with Dileepan," my uncle said trying his best to stick around with his bride, now that he was married. Moreover, he did not trust me well enough to leave me with his tall and slim bride.

"I already had my sadhya. You thought I would wait till your stupid marriage ceremony is over?" I caught a low branch of a mango tree and swung from it. My mother looked incensed at my inconsiderate remark. "I will tell your father and have you whipped!" she warned, shaking a finger at me.

"Chellappa, don't let Dileepan go near..." he pointed to the tree.

Chellappan nodded, "Don't worry, angunnay. You go and have your food."

He took one last look at the tree and left with my mother. Just before he stepped into the kitchen, I heard him tell my mother, "Chechi, I'll have my rice in a steel plate. No banana leaf for me, okay?"

"Okay, okay. I won't give you any banana items. Not even chips... don't worry," I faintly heard my mother replying.

Chellappan waited till he was out of sight before he set down to his task. With one slash of his vettukathi (a large curved knife used for splitting coconuts), the banana tree came down in a slow, graceful arc. With expert strokes, he cut it into several pieces and removed the tender white core. "Excellent for urinary problems," he said handing it over to Shanthamma. "Make an ozhichu koottaan tomorrow, will you?" he told her.

By the time ammavan returned after a hurried lunch, there were only a few tattered leaves on the ground and a little stump of the tree. I could not see his face, since I was lazing around on a high branch of the mango tree. The moment he saw the remains of his ravaged bride, he collapsed on the hard floor. From my vantage point above, I saw Chellappan running to where he lay and carry him towards the house. I caught a glimpse of his face as Chellappan picked him up. He seemed as if he had died.

He was hospitalised only for a day. Although physically there was nothing wrong with him, he required some counselling and medication for almost three months. During that period my mother and Chellappan kept him company at his ancestral home, since the doctor had advised that he should be kept away from our backyard. Finally when he returned, there was a big celebration at home. He looked okay and smiled at me. But he did a curious thing that brought worry to my mother's brow: before anyone could stop him he went straight to the backyard and looked at the

stump blankly. My mother ran after him and tried to pull him into the house.

"It's all right, chechi. I am fine," he said calmly. Then he knelt down and stripped out a thick strand of fibre from the stump and tied it around his wrist. He looked at my mother and smiled once again, "I am now fine."

From then on, every evening after mother had lit the pooja (prayer) lamp and said her evening prayers, ammavan would light a small earthen lamp in front of his stump and spend a few minutes there before returning indoors. A few marriage proposals did come by for him, but my uncle was adamant that he would remain single. The grocery shop was sold and my uncle resumed his busy life of doing... well, nothing in particular. And eating bananas? No, he never did that either.

I suspect it was Shanthamma's loose tongue that led to the neighbourhood kids shouting "Vaazha Menon" whenever he would appear in the streets in his stiff shirt and mundu. But surprisingly, ammavan took it in his stride and even seemed to be enjoying it. As though Vaazha was some kind of an honourable title that he has been bestowed with.

"Well, if people can have place names then why not tree names?" my young mind inquired.

അമ്മ

ലീല അശോകൻ

അമ്മയാം പദത്തിന്റെയർത്ഥം ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചതൊ-
രമ്മയായ് ഞാനും മാറിപ്പോയതിൻ ശേഷമല്ലോ
അമ്മയിന്നില്ലെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം നിനയാതെ
ഇന്നുമാ വാത്സല്യം ഞാൻ നുണഞ്ഞു കഴിയുന്നു.

അച്ഛനു മനുജനും ചേച്ചിയുമൊത്തുചേർന്ന്
ഇച്ഛാ പോലാടുംകാലമുത്സവമനോഹരം

പിണങ്ങി ശാസിച്ചമ്മ തെറ്റുകളോർമ്മിപ്പിക്കെ
ഇണക്കം വഴിയുന്നു നിലാവു പരക്കുന്നു.

“എന്തെന്തു കഷ്ടപ്പാടു പൊറുത്തു വേണം മോളേ,
ഒന്നു താണ്ടുവാൻ ജീവ സാഗരം ഭയാനകം.”

അമ്മയെയോർത്തോർത്തു ഞാൻ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യിടുന്നു
ഇന്നമ്പർത്ഥമായിടുന്നു അമ്മതൻ വാക്കോരോന്നും
കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയാക്കീടാൻ മോഹമമ്മേ,
എങ്കിലും ശരീരത്തിനാവില്ല കർമ്മം ചെയ്യാൻ

സംതൃപ്ത ഗൃഹിണിയായമ്മയായ് ത്തീർന്നെന്നാലും
കൊതിച്ചു പോകുന്നമ്മേ, സ്നേഹത്തിൽ മയങ്ങുവാൻ.

ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ മുന്നിട്ടു നിന്നീടുമ്പോൾ
മനസ്സിനാഘാതങ്ങളറിയാതേറ്റിടുമ്പോൾ

അമ്മതൻ മുഖം കാണു, മാസ്വരം കേൾക്കും വീണ്ടും
അമ്മതന്നരികത്തൊരുങ്ങിയായതു പോലെ
ത്തോന്നുന്നു, ദുരിതങ്ങൾക്കുരുതിയായെത്തിടു-
മ്മ തൻ മടിത്തട്ടിലിനിയെന്നു ഞാനെന്തും?

അഴിമുഖം

എം കെ ഭാസി

താഴെയീയഴിമുഖങ്ങളിൽക്കൊട്ടും
കാറ്റിരമ്പിയ രാത്രിയിൽ

ആഞ്ഞുലഞ്ഞ ചെറുതോണിയൊന്നിൽ ഞാൻ
ഏകനായിവിടയെത്തിപോൽ.

പാതി രാത്രി, നിശ്ശബ്ദ മീനിഴൽ-
പാതയിൽ വന്നു നിൽപ്പു ഞാൻ.

താഴെ, യീ മരുഭൂമി, മേലിരുൾ
മുടി നിൽക്കുന്ന വാനിടം.

ദൂര ചക്രവാളങ്ങളിൽ, ക്കരിം
കാറു മാത്രമാണെങ്കിലും

ഇവിടെ വീണു തളർന്നുറങ്ങുവാൻ
അനുവദിക്കരുതെന്ന നീ.

ഇതിലെ, യിന്നിയുമുദയ രശ്മികൾ
തിരി കൊളുത്തുവാനെത്തിടും.

പവിഴ മല്ലികൾ പുത്തു നിൽക്കുമീ
ചെറിയ താഴ്വരയിങ്കലെൻ

വഴികളിൽക്കണ്ട തണൽ മരങ്ങളേ!
പറവതെങ്ങിനെ നന്ദി ഞാൻ?

കൊച്ചു കൊച്ചു സന്തോഷങ്ങൾ

മുന

അന്നാരിക്കൽ ധൂതിപിടിച്ച് ഷോപ്പിങ്ങ് നടത്തിയപ്പോഴാണ് വഴിയരികിൽ അവളെ (എന്റെ പാരിജാതത്തിനെ) ആദ്യം കണ്ടത്. ഒരു ചീനന്റെ ചെറിയ ചെടിക്കടയിൽ നിരത്തിവെച്ചിരിക്കുന്ന ചൈനീസ് ചെടികളുടെ ഇടക്ക് രണ്ടുമൂന്നു പുക്കളുമായി ആരെയോ പ്രതീക്ഷിച്ചെന്നപോലെ. എന്നെയാണോ! ഒരു നിമിഷം ശങ്കിച്ചു. വേണ്ട. അത്യാകുലം അഹങ്കരിക്കണ്ട. തറയിലൊരു വീടു കിട്ടിയതല്ലേ ഉള്ളൂ. അതിനിടയിൽ അങ്ങിനെ ഇപ്പോൾ നഷ്ടമായതെല്ലാം കൂടി ഒന്നിച്ചു നേടേണ്ട. സ്വയം വിലക്കി. മനസ്സിലാമനസ്സോടെ അവളെയും കടന്ന് പോകുമ്പോൾ ആശ്വസിക്കാൻ മറന്നില്ല. “വരും ഞാൻ താമസിയാതെ. ഇന്നല്ല. വെറൊരു ദിവസം നിന്നെ ഞാൻ സ്വന്തമാക്കും”.

പക്ഷെ, പിന്നീടൊക്കെ അവളെ അന്വേഷിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ അവൾ വിദഗ്ധമായി അപ്രത്യക്ഷയായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മറ്റാരുടെയോ വീട്ടിൽ സുഗന്ധം പരത്തുകയായും അവളിപ്പോൾ. കിട്ടു കില്ലെന്നായപ്പോൾ ആഗ്രഹം ഒന്നുകൂടി കൂടി. കാണുന്ന കടകളിലൊക്കെ തിരക്കി. എങ്ങുമില്ല. ആർക്കും അങ്ങിനെ ഒരു പേരും പൂവും ഒന്നും അറിയില്ല. ഇന്ത്യൻ പൂവ്, വെളുത്ത വലിയ പൂവ്, നല്ല മണമുള്ള പൂവ് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു നോക്കി. സഹായിക്കണമെന്ന് എല്ലാവർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട് പക്ഷെ, അവർക്ക് മനസ്സിലായില്ല ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പൂവേതാണെന്ന്.

ഇന്നിപ്പോൾ, പിടിപ്പതു പണിയുണ്ടാ യിരുന്നു. ഭർത്താവിനും മക്കൾക്കും ആഹാരം കൊടുത്ത്, എല്ലാം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എങ്ങോട്ടോ തിരക്കിട്ട് പോകുന്ന ഭർത്താവിനോട് ചോദിച്ചു,

“എന്നെക്കൂടി ഒന്നു വഴിവക്കിൽ ഇറക്കി വിടാമോ?”

“പെട്ടെന്നു റെഡിയായാൽ ഇറക്കിവിടാം” മറുപടി കിട്ടി..

പിന്നെ ഒട്ടും താമസിയില്ല. വീട്ടു ജോലികളിൽ നിന്നും താൽക്കാലികമായി ഒന്നു വിട്ടുനിൽക്കാൻ ഈ ഒരു മാർഗ്ഗമേ താൻ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. ജോലി ചെയ്തു തളർന്നിരിക്കയാണെങ്കിലും, വെറുതേ

പരിചയമുള്ള കടകളും കടക്കാരുടെയും കണ്ട്, ആവശ്യമുള്ള വീട്ടുസാധനങ്ങളും വാങ്ങി, ഭാരമുള്ള കെട്ടും തൂക്കിപ്പിടിച്ച്, മഴയത്തായാലും വെയിലത്തായാലും നടന്ന് തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ, എന്തോ വലിയ കാര്യം ചെയ്തു തീർത്ത സംതൃപ്തിയാണു. പിന്നീട് ബാക്കി കിടക്കുന്ന വീട്ടുജോലികൾ അറിയാതെ ചെയ്തു തീർക്കയും ചെയ്യും.

ഭർത്താവ് തിരക്കുള്ള റോഡിൽ വണ്ടി ഓരമായി നിർത്തി. അസഹ്യമായ ചൂട്. നട്ടുച്ച സമയം സൂര്യൻ കത്തിജ്വലിക്കുകയാണു. ‘ബൈ ബൈ’ പറഞ്ഞ് നടന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇറങ്ങിയത് വിഡ്ഢിത്തമായോ എന്ന സംശയം. അത്രയ്ക്കുണ്ട് പുറത്തെ ചൂട്. തിരിച്ചു വീട്ടിൽ പോകാനും ഈ വെയിലത്ത് ആവില്ല.

ഒരു സ്വപ്നാടകയെപ്പോലെ നടന്നുതുടങ്ങി. പരിചയമുള്ള ഓരോന്നും നോക്കി നടക്കുമ്പോൾ ‘സ്വന്തം നാട് കേരളമല്ല, ഇതാണു’ എന്നു തോന്നിത്തുടങ്ങി. പരിചയമുള്ള കടകളിൽ ഓരോന്നായി കയറി ആവശ്യമുള്ളതൊക്കെ വാങ്ങി. ഇപ്പോൾ വാങ്ങിയ സാധനങ്ങളുടെ ഭാരവും കൂടി. പക്ഷെ, ചെടിക്കടയ്ക്കരികിലെത്തിയപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഭാരമൊക്കെ കുറഞ്ഞ പോലെ എന്റെ പാരിജാതം ഉണ്ടോ! മനസ്സ് പെരുമ്പറകൊട്ടും പോലെ. ഇല്ല, ഇന്നും ഇല്ല. നിരാശ വീണ്ടും കൈയ്യിലെ ഭാരം അധികരിപ്പിച്ചു.

നിരാശയോടെ ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേയ്ക്ക് നടക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഒരു ആശയം! പോകുന്ന വഴിക്കാണു മറ്റൊരു ചെടിക്കട. ഒരു പക്ഷെ അവിടെ കാണുമോ! അവിടെയും പലതവണ അന്വേഷിച്ചു ചെന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ നിരാശയായിരുന്ന് ഫലം.

ബസ്സ് ചെടിക്കടയുടെ മുന്നിൽ എത്തിയപ്പോൾ ക്ഷണമൊക്കെ ഒരുവിധം തീർന്നിരുന്നു.

എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്വപ്നം മനസ്സിലുണ്ടെങ്കിൽ ജീവിതത്തിലെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒക്കെ നേരിടാൻ അത് ബലം തരും എന്നു പറയില്ലേ. എന്റെ കൊച്ചു സ്വപ്നം എന്റെ പാരിജാതത്തെ

കണ്ടുപിടിക്കുകയാണു്. ഒപ്പം, സ്വപ്നങ്ങളില്ലാതെ ജീവിക്കേണ്ടിവരുന്ന മനുഷ്യരോട് സഹതാപം തോന്നി. ‘എല്ലാവർക്കും ഇതുപോലെ ദൈവം എന്തെങ്കിലും ഒരു സ്വപ്നം കൊടുക്കേണമേ’ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാനും മറന്നില്ല. അപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്സിൽ കിടക്കുന്ന മറ്റ് ആധി വ്യാധി കളൊക്കെ പമ്പ കടക്കും, അവർക്ക് ജീവിതത്തെ കുറച്ചുകൂടി സന്തോഷത്തോടെ നേരിടാനും കഴിയും. അതാണു് സ്വപ്നത്തിന്റെ രഹസ്യം.

നടന്നു നടന്നു ചെന്നെത്തിയത് ചെടിക്കടയുടെ മുന്നിൽ തന്നെ. എന്നതെയും പോലെ ചെറുതായി ഒരവലോകനം നടത്തി. എന്റെ കേരളത്തിൽ എനിക്ക് നഷ്ടമായ എന്റെ കൂട്ടുകാർ ഇവിടെ ഇടയിലെങ്ങാനും ഒളിച്ചിരുപ്പുണ്ടോ. തുളസി., തച്ചി, മുല്ല, ചെമ്പരത്തി, ചെമ്പകം, കറിവേപ്പില, വേപ്പ്, തുടങ്ങി എല്ലാവരും ഇവിടെയുമുണ്ട്. കൂടാതെ എന്റെ കിളികൾ, മറ്റു ജീവികൾ ഒക്കെ ഉണ്ട്. ഭാഷയും പ്രകൃതവും ഒക്കെ ഒന്നു തന്നെ. മനുഷ്യർ മാത്രം പല പല ഭാഷ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അടിസ്ഥാന സ്വഭാവം ഒന്നു തന്നെ.

ഇല്ല. ഇന്നാരുമില്ല. ചൈനീസിന് ഭാഗ്യവും കൊണ്ട് ഇരിക്കുന്ന ചെടികളാണധികവും. ഇല്ലാത്ത കീഴ്വഴക്കങ്ങൾ പുതുതായുണ്ടാക്കണ്ട. ‘ഒരു ചെടി വാങ്ങി വച്ചതുകൊണ്ട് എങ്ങിനെ ഭാഗ്യം വരാൻ! ഭാഗ്യം വരാൻ കഷ്ടപ്പെടണം. പിന്നെ ഈശ്വരവിശ്വാസവും വേണം’ എന്നു പിറുപിറുത്ത് തിരിഞ്ഞ് നടക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, പെട്ടെന്ന് ആരോ വിളിച്ചു പോലെ. പരിചയ മുളള ആ ഇലകളിൽ കണ്ണുകളടക്കി. നാട്ടിലായിരുന്നപ്പോൾ പാരിജാതപൂക്കളെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു, മുക്തർന്നിരുന്നു, പ്രകീർത്തിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ, ഇലകളിൽ ഗവേഷണമൊന്നും നടത്തിയിട്ടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും എവിടെയോ വച്ചു കണ്ട ഒരു പരിചയം. ഇതു പാരിജാതമാകുമോ!

എന്റെ ആകാംക്ഷ കണ്ട് ചീനൻ പുഞ്ചിരിയോടെ അടുത്തുവന്നു. (ചെടി വിൽക്കുന്ന ആൾക്കാരൊക്കെ സ്വതവേ തണുത്ത പ്രകൃതക്കാരായിട്ടാണു് കാണപ്പെടുന്നത്. പ്രകൃതിയുമായി ഇണങ്ങിപ്പോകുന്നതു വ്യാപാരമായതുകൊണ്ടാകുമോ? എല്ലാവരിലും ഒരേ ഊഷ്മളതയും സരളതയും, എന്തോ സ്നേഹം വിൽക്കാൻ ഇരിക്കുന്നവരെപ്പോലെയാണു് അവർ അടുത്തു വരിക.)

ഞാൻ ചോദിച്ചു, “ഈസ് ദിസ് ആൻ ഇൻഡിയൻ ഫ്ലവർ? വൈറ്റ്, ഫ്രാഗ്രന്റ്

ഒൺ?” (ഇവിടെ സാധാരണക്കാർ പൊതുവേ ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രാമറും ഒന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെയാണു് സംസാരിക്കുക.) അതുകൊണ്ട് ആകെ വശമുള്ള അൽപ്പസ്വൽപ്പം ഗ്രാമർ പരിജ്ഞാനവും ഇപ്പോൾ എന്നെ കൈവിട്ടുപോയിരിക്കുന്നു. എനിക്കിപ്പോൾ വശമുള്ളത് ഇവരുടെ ചൈനീസീകരിച്ചിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുമാത്രം. ചീനർക്കു എന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സിലായാലേ അവരുടെ കടയിലെ സാധനങ്ങൾ കിട്ടൂ.

ചീനൻ. പറഞ്ഞു, “യെസ് യെസ്. ഇൻഡിയൻ പ്ലാൻറ്. ലോങ്ങ് എഗോ ഇൻ മൈ കാമ്പൊങ്ങ് ഹൗസ് ഹാ... ഐ ഗോട്ട് ഹാ... ഫ്രം ഇൻഡിയൻ നൈബർ ഹാ... വെരി ഗുഡ് വെരി ഗുഡ്” (അയാളുടെ പാരിജാത ബിസിനസ്സിന്റെ ഉറവിടം അയാൾ എനിക്കു നിർലോഭം വിളമ്പി.) എനിക്കു സന്തോഷമായി. എങ്കിലും ചോദിച്ചു, “ഈസ് ഇറ്റ് പാരിജാതം?”

“യെസ് യെസ് ഇൻഡ്യൻ ഫ്ലവർ, വൈറ്റ്, ബിഗ് ഒൺ. നൈസ് ഒൺ.”

(പാരിജാതം എന്ന പേർ അയാൾക്കറിയില്ല, എങ്കിലും ചെടി പാരിജാതമാണെന്നു് സ്പഷ്ടമായി.) വില ചോദിച്ചു. കാശു കുറക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സ്നേഹത്തിനു ഒരിടവുമില്ല ടൊ. ‘കാശിത്രയാണു്, പക്ഷെ വെരി ഗുഡ് ഫ്ലവർ.’ എന്ന് പറഞ്ഞ്, ഒട്ടൊരു നിരാശ കാട്ടി ഞാൻ വാങ്ങാതെ പൊയ്ക്കളയുമോ എന്ന ഒരു തോന്നലും, വാങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ അതെനിക്കൊരു നഷ്ടമാണെന്നൊരു ധ്വനിയും തന്നിട്ട്, ‘ഞാനൊന്നുമറിഞ്ഞില്ലേ രാമനാരായണാ’ എന്നമട്ടിൽ ആദ്യമിരുന്ന പോസിത് സ്നേഹം വിൽക്കാതെന്ന ഭാവത്തിൽ അങ്ങിനെ ഇരിക്കുകയാണു്. അയാൾ. എന്തു ചെയ്യാൻ, വില പേശണോ? വേണ്ട. കേരളത്തിൽ എനിക്കു നഷ്ടം വന്ന അപൂർവ്വമായ ചെടിയുമായി ഇരിക്കുന്ന ചെടിവിൽപ്പനക്കാരാ, ഇന്നെനിക്കൽപ്പം നഷ്ടം വന്നോട്ടെ. അത് ഞാൻ മറ്റേതെങ്കിലും ഇനത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കാളാം. നിങ്ങളുടെ ചിരി മങ്ങിയിട്ട് എന്റെ പുത്തോട്ടം പുത്തുലയണ്ട. അവളുടെ സംരക്ഷകനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടു തന്നെ എന്റെ പാരിജാതം എന്റെ വീട്ടിൽ വരട്ടെ എന്നലേ എന്റെ വീട്ടിൽ വരുന്ന അവളുടെ മനസ്സിലും സന്തോഷം അലതല്ല. ആ സന്തോഷമാകാം വിരസമായ, ഏകാന്തമായ എന്റെ സന്ധ്യകൾക്കും നിറം ചാർത്തുന്നത്.

അയാൾ പറഞ്ഞ കാശു കൈകളിൽ കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരു നിയമനയനപോലെ എന്റെ പാരിജാതത്തെ പ്ലാസ്റ്റിക് കവറിൽ

ആക്കി, തന്നിട്ട്, ആശീർവ്വദിച്ചു, “ഗുഡ് ലക്ക്”.

അവർക്ക് എല്ലാ ചെടികളും ഭാഗ്യം കൊണ്ടു വരുന്നവയാണു. ഞാൻ തലയാട്ടി ആ ആശീർവ്വാദം സ്വീകരിച്ചു. പക്ഷെ, ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു, ‘എന്റെ പാരിജാതപ്പെണ്ണേ, നിനക്കും ഉണ്ടോ ഭാഗ്യം കൊണ്ടുവരാനുള്ള കഴിവ്! നിന്റെ ചീന സംരക്ഷകൻ നിനക്കു നൽകിയ മകുടമോ!’

പാരിജാതവുമായി നടന്നു തിരിച്ച് ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ എത്തിയതിനെത്തുടർന്ന്. മുകളിൽ കത്തി ജ്വലിച്ചു നിന്ന സൂര്യനെ കണ്ടില്ല. പുറത്തെ ചുട്ടു പൊള്ളുന്ന വെയിലറിഞ്ഞില്ല. മനസ്സും ഹൃദയവും ഒക്കെ കൈകളിൽ ഇരുന്ന് കുലുങ്ങി കുലുങ്ങി ചിരിക്കുന്ന പാരിജാതത്തിലായിരുന്നു. എന്നോ ഒന്നുചേരാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഒന്നുചേർന്നപോലെ.

എനിക്കു പുതിയ ലക്ഷ്യങ്ങൾ കൈവന്നു. ഇനി ഇവളെ മണ്ണിൽ നടണം, ഇവൾ വലുതാകുന്നത് കാണണം, ഇവൾ പൂവിടുന്നതു കാണണം. ആ സൗരഭ്യത്തിൽ എന്റെ അൽപ്പ സ്വൽപ്പ നിരാശകളും നഷ്ടങ്ങളും ഒക്കെ മറക്കണം.

അങ്ങിനെയാണു എന്റെ പാരിജാതം എന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയത്. ദാ ഇപ്പോൾ അവൾ എന്റെ പുത്തോട്ടത്തിലെ ഒരംഗമായിക്കഴിഞ്ഞു. നട്ടുകഴിഞ്ഞശേഷവും ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഞാനവളെപ്പോയി നോക്കുന്നു. അവൾ സന്തോഷവതിയാണോ എന്നുറപ്പു വരുത്താൻ. അവൾ മൗനമായി പറഞ്ഞു, “എനിക്കിവിടെ സന്തോഷം

തന്നെ” ചേരേണ്ടിടത്ത് എത്തിച്ചേർന്ന ഒരു സംതൃപ്തിയോടെ അവൾ തലയാട്ടി.. അതെ ഞാനു മിന്ന് സംതൃപ്തയാണു. ഞാൻ സ്വയം പറഞ്ഞു.

ഒന്നു പറയാൻ മറന്നു... ഞാനിടയ്ക്ക് ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം വീട്ടിൽ നിന്നും വിട്ടുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു. മനസ്സാകെ നൊമ്പരമായിരുന്നു. എന്തോ നഷ്ടമായ പ്രതീതി. എന്റെ ചെടികളെ ഓർത്തായിരുന്നു വിഷമം. അവർക്ക് ഒരാപത്തും വരല്ലേ.. തിരിച്ചു വന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ചു. ഞങ്ങൾ സുരക്ഷിതരാണ് എന്ന് തലകുലുക്കി. ഞാൻ പാരിജാതത്തിന്റെ അടുത്ത് ചെന്നു. അപ്പോൾ അതാ ഒരു സൗരഭ്യം! അവൾ എനിക്കു നൽകാൻ ഒരു സമ്മാനവും ഒളിപ്പിച്ചു വച്ച് നിൽക്കുകയായിരുന്നു!. അവളുടെ ആദ്യത്തെ കണിയായ ഒരു വെള്ള പാരിജാതപ്പൂവ്! ഞാൻ പതിയെ അവളുടെ അടുത്ത് ചെന്നു. ഒരു നിധി കാണും പോലെ ആ പൂവു നോക്കി. വിശ്വസിക്കാനാവാതെ നിന്നു. പിന്നെ പതിയെ തൊട്ടുനോക്കി. പിന്നെ പതിയെ മുകർന്നു. അതെ നാട്ടിൽ പണ്ടെങ്ങോ മുകർന്ന അതേ സൗരഭ്യം. ആ സൗരഭ്യം എന്നെ പൊതിഞ്ഞു, അറിയാതെ എന്റെ കൺകളിൽ നിന്നും രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണുനീർ അടർന്നുവീണു. ഒരു നിമിഷം ആ പരിമളത്തിൽ ലയിച്ച് സ്വയം മറന്ന് ഞങ്ങൾ നിന്നു. ഇതാണു ഭൂമിയിലെ സ്വർഗ്ഗം. ഞാനറിയാതെ പറഞ്ഞുപോയി.

Divine Magic

Raj J Kurup

I love this moment. I pray that it lasts forever in one way or the other. There is this warmth that I feel inside – one that I have never experienced before. It makes me happy and happier at times.

The world around me has suddenly changed. I am trying to see it from a totally new perspective and admiring it in a way I have never done before.

It makes me smile and there is a spring in my step these days. I am in love. I could never imagine that love, when it happens, can change a lot of things around you.

It is all the more surprising to me that it has happened in bizarre circumstances. I have never met her! Yet I love her. She loves me too!

She is my fiancée and I will marry her in October this year. I suppose you must be wondering as to how I can marry a person whom I have never met. Further, how can I fall in love without seeing her face to face?

Well, facts of life are often stranger than fiction. She lives in Kerala, a southern Indian state. I am also a native of the same state, but currently my place of work happens to be Kuala Lumpur.

In India, there are two kinds of marriages that take place. One is called an arranged marriage and the other is the love marriage.

An arranged marriage is one where the parents of both families meet, along with the bride and the bridegroom. Subsequently, an engagement happens when the date for the marriage is fixed. In Kerala, a state with 100 per cent literacy rate, these engagements, especially amongst Hindu families, are conducted without the presence of the groom. So there is no ring exchange, which is common in most engagement ceremonies. This scenario is undergoing sweeping changes as I write this and grooms are making their presence felt, one way or the other.

As you might have guessed, I am not wearing a ring now.

Also, I never got to meet her when the two families officially met for the first time, since I could not schedule my travel to India due to work commitments.

So was the marriage forced on me? The answer is no. But how did I say yes without seeing her? That, probably, is the best part of our relationship so far. It may sound strange, amazing and probably even ridiculous.

I could have waited for the day when I could go home and then go through the motions of an arranged marriage. So was I desperate to get married? I don't think so. If that was the case, I would have never suggested a 7-month long engagement!

So if you keep on asking me why it happened this way, I do not have a rational answer. I saw her photograph and something inside me said 'yes'. Today, I do not regret that decision. I know I never will.

The engagement took place in March earlier this year. As I write this, we have not yet tied the nuptial knot. But we are in love. I have got to know her through the innumerable phone calls and chat sessions we have had so far.

I told her that I need a friend and a wife next. I probably have shared everything that has happened in my life so far. To a great extent, I can also claim that I know her a little, if not a lot.

We both eagerly look forward to our scheduled and at times unscheduled chat and phone sessions. Sometimes it goes on for hours on end. The subjects vary from the most nondescript to the most interesting, from friends to relatives, from daily routines to future events, and of course about our marriage.

I once asked her, how did you say yes without seeing me? Pop came the question back, and in the end both of us could not come up with a rational answer. But we knew there was something special inside us, a kind of inner strength that makes us feel that we are indeed made for each other. It is the same strength that helps to ward off the people around us who tend to believe that it is practically impossible for two people to meet the way we met and fall in deep love.

Needless to say, we are waiting for the day we meet. It will certainly be on a day well before the marriage date. We both cannot imagine as to how that moment will be. It will be treasured, for sure.

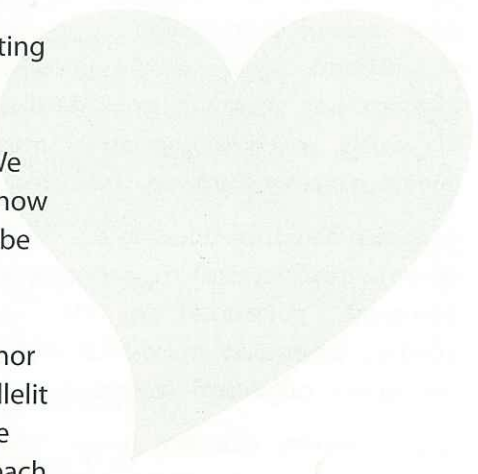
We have never held hands nor have our eyes met. No candlelit dinners and no walks on the beach. Yet, we have found each other, fallen in love and have promised to live together.

Oftentimes I believe what we are experiencing is god-given. Or is it magic? Whichever may be the answer, we seem to enjoy and savour each passing

moment. Life probably never felt any better. She fully agrees.

We hope and pray that it continues for ever, helping us to discover more about one another and fall in love over and over again.

Post-script: This article was written in April 2004. Raj and his fiancée finally met on 20th October, 2004 and got married on the 25th of the same month.

എന്റെ വീട്

മഞ്ചു സുരേഷ്

സമയം വളരെയേറെയായിരിക്കുന്നു. എങ്ങും കുരിശുട്ട്, അച്ഛൻ ഇതുവരെ എത്തിയിട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് കരുതി അമ്മയും ഞങ്ങൾ മക്കളും വരാത്തതിൽ അച്ഛനെ പ്രതീക്ഷിച്ച് നിൽക്കുകയാണ്. അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ദുഃഖത്തിന്റെ നിഴലാട്ടം കാണുന്നുണ്ട്.

ആ.. ഞാൻ ഒരു കാര്യം പറയാൻ മറന്നുപോയി. എന്റെ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞില്ലല്ലോ, അച്ഛനും അമ്മയും മൂന്നു മക്കളും അടങ്ങുന്നതാണ് എന്റെ കുടുംബം. അങ്ങനെ പറയത്തക്ക ഒരു വലിയ സാമ്പത്തിക കുടുംബം അല്ലാത്തതുകൊണ്ട് എങ്കിലും ഞങ്ങൾ അഞ്ചുപേരും വളരെയധികം സന്തോഷത്തോടുകൂടിയാണ് ജീവിക്കുന്നത്.

അതാ പടിപ്പുരകടന്ന് അച്ഛൻ വരുന്നുണ്ട്. കുട്ടികൾ ബഹളം വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നും അച്ഛന്റെ കൈയിൽ ഒരു പൊതിയുണ്ട്. അത് ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേർക്കും ഉള്ള പലഹാര പൊതിയാണ്, എന്തു പ്രശ്നമുണ്ടെങ്കിലും ഇത് ഇല്ലാതെ ഒരു ദിവസം പോലും അച്ഛൻ വരുകയില്ല. ഞങ്ങൾക്കുള്ള അച്ഛന്റെ സ്നേഹോപഹാരമാണ് ആ പലഹാരപൊതി.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ഞങ്ങളെല്ലാവരും സ്വകാര്യമായി സൂക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ദുഃഖമുണ്ട്, “സ്വന്തമായി ഒരു വീട്” എന്ന ഒരു സ്വപ്നം. ഞങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു വീടില്ല. ഒരു വാടക വീട്ടിലാണ് ഞങ്ങളെല്ലാം കഴിയുന്നത്.

ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തു വാടക വീട് എന്നത് ഒരു പ്രശ്നമേ അല്ല. പക്ഷെ അന്നത്തെ കാലത്ത് അത് മഹത്തായ ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു എന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. കാരണം ഇടക്കുള്ള വീട്ടിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ ഒരു വരവുണ്ട്. പറമ്പിൽ എത്ര ഇലകൾ നുള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു? വാഴയിലകളും, ചെടികളും എല്ലാം അതുപോലെയാണോ? അതോ അവയെല്ലാം വാടകക്കാർ നശിപ്പിച്ചോ

എന്നൊക്കെ അറിയാനുള്ള ഒരു വരവാണു അത്. പറമ്പിൽ ഒരില കുറഞ്ഞാൽ അവർ ബഹളം വെയ്ക്കാൻ തുടങ്ങുകയായി. ഇതു കേട്ട് എത്രയോ ദിവസങ്ങൾ എന്റെ അമ്മയുടെ തേങ്ങലുകൾ ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോഴൊക്കെ അച്ഛനും അമ്മയും അമ്മളുടെ അടുത്ത് പറയാറുണ്ട് “നമ്മളും നല്ലൊരു വീടു വെയ്ക്കും മക്കളെ” എന്ന്. “സ്വന്തമായി ഒരു വീട്”, അതൊരു വലിയ കാര്യമായിട്ടാണു അന്ന് എനിക്ക് തോന്നിയിരുന്നത്.

അങ്ങനെ കാലങ്ങൾ കൂറെ കഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോൾ നമ്മളും വീടു വെയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചെറിയ വീട് ഒന്നും അല്ല, സാമാന്യം വലിയ ഒരു വീടു തന്നെയാണു നമ്മൾ വെയ്ക്കുന്നതു. വീടു പണി പൂരോ ഗമിക്കുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരും വീടു കാണുവാൻ വേണ്ടി വലിയ ഗമയിൽ ഒരു പോക്കുണ്ട്. ആരെങ്കിലും എവിടെ പോകുന്നുവെന്നു ചോദിച്ചാൽ വലിയ ഗർവ്വിൽ അങ്ങിനെ പറയും, പുതിയ വീടു വെയ്ക്കുന്നത് കാണുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന്. എന്തായാലും, അമ്മയ്ക്ക് ഇനി ആരുടേയും വഴക്ക് കേൾക്കണ്ടല്ലോ എന്നു കരുതും ഞാൻ. എന്നും വൈകുന്നേരം വീട് കാണാൻ പോകുന്നത് ഞങ്ങൾ പതിവാക്കി. അവിടെ ചെന്നു ആ വീടും നോക്കി ഒരു നിൽപ്പുണ്ട്. അത് ഒരു സുഖമുള്ള അനുഭവമായിരുന്നു. ആ സുഖം അത് അനുഭവിച്ചവർക്കേ അത് മനസ്സിലാകുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെയെല്ലാം സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്. വീട് പണി പൂർത്തിയായി. ആഗ്രഹിച്ചപോലെ തന്നെ ഐശ്വര്യമുള്ള ഒരു വീട്. എല്ലാവരേയും വിളിച്ച് വലിയ ആഘോഷമാക്കിയാണ് അന്ന് പുതിയ വീട്ടിലേയ്ക്ക് താമസം മാറിയത്. ഒരു സ്വർഗ്ഗം ഞങ്ങൾക്ക് മാത്രമായി കിട്ടിയ അനുഭൂതിയായിരുന്നു അത്. ആ വീട്ടിലായിരുന്നു ഞങ്ങൾ മൂന്നുപേരുടേയും വളർച്ച. ബാല്യത്തിൽ

നിന്ന് കൗമാരത്തിലേയ്ക്കും കൗമാരത്തിൽ നിന്ന് യൗവ്വനത്തിലേയ്ക്കും വളരെവേഗത്തിൽ ഞങ്ങൾ വളർന്നു.

ആ വീട്ടിൽ വച്ച് എന്റെ വിവാഹവും, ചേട്ടന്റെ വിവാഹവും ഒക്കെ നടന്നു. ഇന്ന് ആ വീട്ടിൽ അച്ഛനും അമ്മയും മാത്രം. മക്കൾ മൂന്നുപേരും വിദേശങ്ങളിൽ. അവധിക്കാലത്ത് മൂന്നുപേരുടേയും കുടുംബങ്ങൾ ആ വീട്ടിൽ ഒത്തുചേരും. പിന്നെ ആകെ ബഹളമാണ്. അച്ഛന്റെ സ്നേഹവും അമ്മയുടെ വാത്സല്യവും ആവോളം നുകർന്ന്, അമ്മ ഉണ്ടാക്കി വിളമ്പി തരുന്ന ഭക്ഷണവും കഴിച്ച്, ആകെകിട്ടുന്ന ആ കുറച്ച് ദിവസം ഞങ്ങൾ ഒരു

ഉത്സവമാക്കി മാറ്റാറുണ്ട്. എത്ര വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയാലും ഇന്നും എന്റെ വീട്ടിൽ പോകാൻ തയ്യാറെടുക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് അളവറ്റ സന്തോഷമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഇന്നത്തെ കുട്ടികൾക്ക് ഒരുപക്ഷെ ഇതൊന്നും അനുഭവിച്ചറിയാൻ കഴിയുകയില്ല. കാരണം വാടകവീട് അവർക്ക് ഒരു പുതിയ അനുഭവമല്ലല്ലോ. അതിൽ ഒരു പുതുമയും അവർ കാണുന്നില്ല. എനിക്ക് വീടിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്നത് മറ്റാർക്കും തോന്നണമെന്നൊന്നും ഇല്ല. എനിക്ക് സ്നേഹത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും ഒക്കെ നിറകൂടമാണ് “എന്റെ വീട്”.

ജാലകം

രഹ്ന മിനാജ്

അന്നു ഞാനിതുപോൽ നമ്ര ശിരസ്ക്കയായ്
നിന്നിരുന്നീ ജനാലയ്ക്കരുകിൽത്തന്നെ
മംഗല്യവതിയായ് പടിയിറങ്ങും മുൻപുമെൻ
തേങ്ങലൊതുങ്ങിയി ജനലഴികളിൽ
ഉറ്റവരിൽ നിന്നും നിത്യമകനേതോ
ദിക്കിലേയ്ക്കെന്നു ഞാൻ സഞ്ചരിച്ചു
സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു സമാനമായ്
ആടിത്തീർത്തു ഞാനോരോ ഭാവങ്ങളും
അന്നെന്റെ യമ്മ തൻ നിറകണ്ണിനാർദ്രത
യിന്നു ഞാനുൾക്കൊണ്ടു തളർന്നിടുന്നു
ഇന്നെന്റെ ഉണ്ണിയും കുടുംബവും പറക്കുന്നു
വിദേശ സമ്പത്ത് മോഹിച്ചകലങ്ങളിൽ
തടയാനെന്നിക്കാകില്ല, പിൻ വിളി പാടില്ല,
മൗനമായ് നൽകിയെൻ യാത്രാമൊഴി
ഇനിയെന്റെ കണ്ണീരൊഴുക്കാമീ ജനാലയിൽ
മുഖമമർത്താം, ജന്മ ഭാരം വിടാം.

“ഗ്ലോബൽ” കുഞ്ഞുകുഷ്ണനും “വേൾഡ്” പാറുകുട്ടിയും

പത്മകുമാർ

കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ ശീമക്കു പോയിട്ട് കാലം കുറേ കഴിഞ്ഞു.

പത്താം ക്ലാസും ഗൂസ്സിയും പിന്നെ കുറച്ചു ടൈപ്പും പഠിച്ച് എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നറിയാതെ നാട്ടിൽ തിണ്ണ നിരങ്ങുന്ന സമയം. ഒരു 5 കി.. മി. ചുറ്റളവിലെ എല്ലാ കുളക്കടവുകളും കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ കാണാപാഠം പഠിച്ചു കഴിഞ്ഞ സമയം. പേറടിയന്തിരത്തിനും ചാവടിയന്തിരത്തിനും കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ ‘റെഡി’ പാലത്തറയിലെ പാവടക്കാരികളെല്ലാം കുഞ്ഞുകുഷ്ണന്റെ കൂസുകൾ കൊണ്ടു മടുത്ത സമയം. കുഞ്ഞുകുഷ്ണന്റെ പൊടിക്കൈകൾ നാട്ടിലെ നാരായണന്മാരുടെ കരൾ കലക്കിയ സമയം.

പെട്ടെന്നൊരു ദിവസം കുഞ്ഞുകുഷ്ണന്റെ കുഞ്ഞമ്മാമ കുഞ്ഞുകുഷ്ണനെ ശീമക്കു കൊണ്ടുപോയി.

കോണകത്തിനു മുകളിലെ ഒറ്റമുണ്ട് കാൾസറായിക്ക് വഴിമാറി. സ്വാഭാദേശ കഴിച്ചിരുന്ന കപ്പക്കും കഞ്ഞിക്കും പകരം ടോസ്റ്റ് ബ്രെഡും ഓറഞ്ച് ജ്യൂസും വന്നു. ഉപ്പുമാങ്ങ കടിച്ചീമ്പി കൈനക്കിയിരുന്ന കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ ചിക്കൻ ‘65’ ഉം ഗ്രിൽഡ് ലാംബ് ചോപ്സും സ്പുണ്ണും ഫോർക്കും ഉപയോഗിച്ച് മാന്തി തിന്നാൻ പഠിച്ചു. വായിലെ പച്ചമുളകിന്റെ എരിവ് കളയാനുപയോഗിച്ചിരുന്ന ‘അച്ചുവെല്ലം’ ‘ഫ്രൂട്ട് സാലഡി’നും ‘ആപ്പിൾ പൈക്കും’ വഴിമാറി.

അങ്ങിനെ കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ മോഡേണായി. മലയാളം മറക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കുകൾക്കിടയിൽ ഒരു തടയായി വച്ച് നീള നീളം ഘോര ഘോരം പ്രസംഗിക്കാൻ പഠിച്ചു. ഇന്റർനെറ്റിലും ഈ - മെയിലിലും പണ്ട് ടൈപ്പ് പഠിച്ച കൈകൾ പറന്നപ്പോൾ കുഞ്ഞുകുഷ്ണന്റെ പ്രശസ്തി ലോകമെമ്പാടും

പ്രചരിച്ചു. കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ അങ്ങിനെ ഗ്ലോബൽ കുഞ്ഞുകുഷ്ണനായി. നല്ല കനത്തിലും തടത്തിലും തുടുത്ത ഗ്ലോബൽ മലയാളി.

അച്ചുമാമന്റെ അസിസ്റ്റൻറായി, പിന്നായിയുടെ പിന്നിയാളായി, ലീഡറുടെ ഡീലറായി, ഉമ്മച്ചന്റെ തൊമ്മച്ചനായി, അനോണിയുടെ ആണിയായി, നടേശന്റെ നടനായി നാരാപിള്ളയുടെ കുഞ്ഞുപിള്ളയായി, കുഞ്ഞ് അലിക്കുട്ടിയുടെ കുഞ്ഞു കോഴിക്കുട്ടിയായി. ബജാജ് പേയിക്ക് ബിലഹരിയും മനോമോഹനന് മനോരഞ്ജിനിയും പാടി. എല്ലാ നക്തഞ്ചര പ്രകൃതികൾക്കും സുസമ്മതനായി.

ഹിന്ദുക്കളിൽ “ഹിന്ദുത്വ”വും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ‘നസ്രാണി’ത്വവും മുസ്ലീങ്ങളിൽ ‘മേത്തത്ത്’വും വളർത്തി മതേതരത്വത്തിൽ പോസ്റ്റ് ഗ്രാഡുവേറ്റ് ഡിപ്ലോമ നേടി.

ലോകത്തിലെ എല്ലാ മലയാളികളുടേയും ഉന്നമനത്തിനായി സംഘനകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ഫണ്ടു പിരിവുകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

നാട്ടിലെ നാരായണന്മാർക്ക് കുഞ്ഞുകുഷ്ണൻ അഭിമതനും പാവടക്കാരികൾക്ക് സ്വപ്ന നായകനും ആയി. സുന്ദരിക്കോതകളുടെ ‘മുപ്പിൽസ്’മാർ കുഞ്ഞുകുഷ്ണനുവേണ്ടി കളം വരച്ചു, തലക്കുറി മാറി.

പേർഷ്യ പപ്പുണ്ണിയുടെ കന്നിപ്രയത്നം പാവടക്കാരി പാറുകുട്ടിയുടെ രൂപത്തിൽ വളർന്നു. വികസിച്ച സമയമായിരുന്നു അത്. പ്രായം “അറാറഹ്- ഉന്നീസ്സ്” പഞ്ചായത്തിലെ യക്ഷകിന്നര സിദ്ധചാരണ ഗന്ധർവ്വന്മാർക്കെല്ലാം പാറുകുട്ടി ഒരു മോഹമായി പെയ്തിറങ്ങിയ നേരം. സിരകളിൽ ഒരു ലഹരിയായി, മനസ്സിൽ ഒരു മണിനാഗമായി പറന്നു നടന്നു “പത്താം ക്ലാസ്സ് പഠിച്ചു പാസായ കുഞ്ഞ്നെ പാറുകുട്ടി.”

ടി. വി. യിലെ ഫോൺ - ഇൻ പരിപാടിയിലൂടെ പാറുക്കുട്ടി പൊഴിക്കുന്ന മംഗ്ലീഷ് മധുര വാണികൾ കുഞ്ഞികൃഷ്ണന്റെ ഹൃദയത്തെയും മമിക്കാൻ തുടങ്ങി.

തലേ നാളത്തെ പരിപാടിയുടെ പുനർ പ്രക്ഷേപണം രാവിലെ ഒന്നുകൂടി കണ്ടപ്പോൾ തന്നെ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇതുമതി!!

ത്രയംബകം വില്ലൊടിഞ്ഞു, ഫോണിന്റെ മണി കിലുങ്ങി. കുഞ്ഞികൃഷ്ണന്റെ തീരുമാനം അറിഞ്ഞ് പേർഷ്യ പപ്പുണ്ണി ആനന്ദാതിരേകത്തിൽ ആറാടി. പാറുക്കുട്ടി പറന്നാടി, പാടി, പിന്നെ വാടി, വീണ്ടും നിറഞ്ഞാടി.

സംഗതി ഗംഭീരമായി. ഒന്നരയും മുണ്ടും ഉടുത്ത മദാമ്മമാർ താലം പിടിച്ചു. ലൈനടിച്ച് ബില്ലെഴുതുന്ന ക്ലിൻറനും - വെടി പൊട്ടിച്ച് ജനത്തിനെ 'ബുഷി'ലേക്ക് വിടുന്ന ജോർജ്ജും. അടക്കമുള്ള, മുപ്പത്തു മുകോടി ദേവകളും, ബിന്നിന് ലാടൻ അടിക്കുന്ന ചേട്ടനും, പുലിത്തോലുടുത്ത വേലുചേട്ടനും അടക്കമുള്ള രാക്ഷസപ്രകൃതികളും, ഡ്രസ്സ് കോഡ് അനുസരിച്ച് ഉടുപ്പിച്ച് നിരന്ന് ആശംസകൾ അർപ്പിച്ചു.

മൗറീഷ്യസിന്റെ മനോഹാരിതയിലും, ദുബായിയുടെ മാസ് മരിക പ്രഭാവത്തിലും മുങ്ങി മധുവിധു ഘോഷിച്ച ഗ്ലോബൽ ഫാമിലി സസുഖം നാളുകൾ നീക്കി.

മുണ്ടും നേര്യതും ഇട്ട പാറുക്കുട്ടി കുഞ്ഞുകൃഷ്ണന്റെ വാമഭാഗത്ത് വിളങ്ങുന്നത് ഗ്ലോബൽ പാർട്ടികളുടെ സ്ഥിരം കാഴ്ചയായി.

ആട്ടത്തിന്റെ ആദ്യപാഠം പോലും ആഭ്യസിക്കാത്ത പാറുക്കുട്ടിയുടെ "മോഹിനിചാട്ടവും"

"തെർ വാരി തിരകളിയും" ഗ്ലോബൽ മലയാളി ഒത്തുകൂടലുകളിൽ മലയാളിത്തം വിളമ്പി. പാവം ബാക്കി പ്രവാസി മലയാളികൾ ഇവയെല്ലാം വെള്ളം കുട്ടാതെ വിഴുങ്ങി.

'ഗ്ലോബൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ കീ ജയ്', 'ഗ്ലോബൽ പാറുക്കുട്ടി കീ ജയ്' വിളികൾ മുഴങ്ങി.

ഇത്തരൂണത്തിൽ ഒരു നാൾ ഗ്ലോബൽ പാറുക്കുട്ടിയുടെ സുഷാമനയുടെ തുമ്പത്ത്

ഒരു സുഷിരം ഉണ്ടാവുകയും 'തദാർ' ഒരു വെളിച്ചത്തിന്റെ നേർരേഖ ഉള്ളിൽ നിന്നുത്ഗമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നുമുതൽ എന്റെ അഡ്രസ്സ് മിസ്സിസ്. ഗ്ലോബൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ എന്നല്ല ഞാൻ ഗ്ലോബൽ പാറുക്കുട്ടി. അത് പാറുക്കുട്ടിയുടെ ഭർത്താവ് കുഞ്ഞികൃഷ്ണൻ.

ഇതറിഞ്ഞ ഷിപ്രകോപിയായ കുഞ്ഞികൃഷ്ണന്റെ 'ഈഗോ' അലറി, 'ആരവിടെ? ഇന്നുമുതൽ എന്റെ ഭാര്യ പാറുക്കുട്ടിയുടെ പരിപാടികൾക്ക് ഞാൻ 'ബാൻ' പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. "അവളെ തൊടിച്ചാ പിന്നെ ഞമ്മ തൊടുല്ല".

അങ്ങനെ മലയാളി പരിഷകൾ 'ഒന്നായ നിന്നെയിഹ രണ്ടെന്നു കണ്ടളവിലുണ്ടായൊരിണ്ടൽ ബത്' ഉള്ളിലടക്കി.

താമസം വിനാ പാറുക്കുട്ടിയുടെ അറിയിപ്പു വന്നു. ഇനിമുതൽ ഞാൻ ജനകജയൻ പപ്പുണ്ണിയോടൊപ്പം വർത്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിലേക്കായി ഇതാ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി 'പ്രസൻ' ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു മലയാളി കൂട്ടായ്മ.

ഇതിന്റെ അമരത്തിരുന്നതിനെ നയിക്കാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പാറുക്കുട്ടി അനുസ്യുതം പ്രവർത്തിക്കുകയും അതിലേക്കായി എന്റെ നാമം ഞാൻ എന്നെന്നേക്കുമായി 'വേൾഡ് പാറുക്കുട്ടി' എന്ന് മാറ്റിയതായി ഇതിനാൽ അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്റെ ലക്ഷ്യം ഒന്നുമാത്രം. ഭൂമിയിലും ചന്ദ്രനിലും ചൊവ്വയിലും വസിക്കുന്ന എല്ലാ മലയാളികളുടേയും ഉന്നമനം.

ഉടനെ വന്നു കുഞ്ഞുകൃഷ്ണന്റെ "കൗണ്ടർ". "ഓള് മലയാളിയല്ലാ, ഞാനാണ് യഥാർത്ഥ മലയാളി. എന്നോടൊപ്പം നിൽക്കൂ. മലയാളത്തിന്റെ ധാരാളിത്തം ആസ്വദിക്കൂ..."

ഈ യുദ്ധം ഇങ്ങനെ അനുസ്യുതം തുടരവേ സാദാ പ്രവാസി മലയാളി മനസ്സിലോർത്തും... "കോയാ, ഞമ്മളിപ്പിതിലേതാ, ഗ്ലോബലാ, വേൾഡാ....."

ശുഭം

അവളുടെ ഞായം

ടി. ഒ. ശാരദ

കമ്മലുകളെപ്പോലെ ഡ്രസ്സിങ്ങ് ടേബിളിൽ വെച്ച് ടൗവലുമെടുത്തു മാലിനി ബാത്ത്റൂമിലേക്ക് നടന്നു. മേൽക്കഴുകി തുടച്ചു വീണ്ടും റൂമിലേക്കു വന്നപ്പോൾ കിടക്കയിൽ ഭർത്താവ് കിടക്കുന്നു. മുഖത്തും കൈകളിലും നൈറ്റ്ക്രീം തടവി, മുടി കെട്ടിച്ച് നിവർത്തി അവൾ കട്ടിലിൽ ചെന്നിരുന്നു. ഉറക്കം വരാത്ത ഭർത്താവ്, ഗിരിധരൻ മാലിനിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അമ്പത്തഞ്ചു വയസ്സായ, കഷ്ടപ്പെട്ടവനായ ഗിരിധരൻ നാൽപ്പത്തുവയസ്സായിട്ടും ഇരുപത്തഞ്ചു തോന്നാത്ത ഭാര്യയെ കൗതുകത്തോടെ നോക്കി.

“എന്തുമാത്രം സുന്ദരിയാണു നീ! നിനക്കു മാത്രം വയസ്സേ ആവൂലേ?”

പുഞ്ചിരിയോടെ മാലിനി ശശിധരന്റെ കവിളത്ത് തൊട്ടു.

“ഞാനൊന്നു ചോദിച്ചോട്ടെ? പലപ്പോഴും ചോദിക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചതാ”

“അയ്യഡാ! വെറുതെയല്ലാ നിങ്ങളുടെ മുടി കൊട്ടുന്നത്. ദേ പറഞ്ഞേക്കാം. മനസ്സിൽ ഇങ്ങനെ അടച്ചു വെക്കരുതു. ചോദിക്കണം..”

“ഓക്കെ. ഇഷ്ടപ്പെട്ടുതന്നെയാണോ നീയെന്നെ വിവാഹം ചെയ്തതു?”

മാലിനിയുടെ മുഖം ചെമ്പരുത്തി പ്പുവായി. കണ്ണുകളിൽ ഗൗരവം കടന്നു.

“ഗിരിയേട്ടാ, ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലമായി നമ്മുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ട്, എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു സംശയം തോന്നുന്ന വിധത്തിൽ ഞാൻ നടന്നിട്ടുണ്ടോ? രണ്ടു പെൺകുട്ടികളുടെ അച്ഛനായി. ഒരാൺകുട്ടിയുടെ മുത്തച്ഛനും ഇപ്പോ പോയി. ഇങ്ങിനെ...” അവൾ പരിഭവിച്ചു.

“ശരി, പോട്ടെ. ഇപ്പ ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കൂ. സേതുമാധവനും ഫാമിലിയും വരുന്ന ഓണത്തിന് നാട്ടിലേക്കു പോവ്വാൻ. ടിക്കറ്റ് എടുക്കട്ടെ, ഒപ്പം പോവാം.”

മാലിനി നിശ്ശബ്ദയായി. നാട്ടിൽ നിന്നും മലേഷ്യയിലേക്കു വന്നു ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലങ്ങളായി. സാമ്പത്തിക ശേഷി ഉണ്ടായിട്ടും മാലിനി നാട്ടിൽ പോവുന്ന കാര്യത്തിൽ നിന്നും മാറി നിൽക്കും.

കണ്ണുനീർ ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു, പഠിച്ചു വളർന്നു.

ബിസിനസ്സ്കാരനും പണക്കാരനുമായ ഗിരിധരനെ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. മനസ്സിൽ അച്ഛനോടു ഇന്നും വിരോധമാണ്. അച്ഛന്റെ അനന്തരവൻ രാമചന്ദ്രൻ മാലിനിയുടെ ബാല്യസഖാവായിരുന്നു. ഒരുമിച്ചു കളിച്ചും പഠിച്ചും വളർന്ന അവരെ ഒരുലക്ഷം രൂപ വേർപിരിച്ചു. മലേഷ്യയിൽ നിന്നും നാട്ടിലേക്കു ചുറ്റിനോക്കാൻ വന്ന അതേ നാട്ടിലെ ഒരു കുടുംബാംഗമായ ഗിരിധരൻ മാലിനിയെ കണ്ടു മോഹിച്ചു. ആരുമറിയാതെ മാലിനിയുടെ അച്ഛൻ ഗിരിധരന്റെ കയ്യിൽ നിന്നും ഒരു ലക്ഷം രൂപ വാങ്ങി. വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു. രാമചന്ദ്രനെ അച്ഛൻ മൗനിയായി. ഒരു ചെറിയ എതിർപ്പുപോലും കാണിക്കാതെ മാലിനി വിവാഹത്തിനു സമ്മതിച്ചു.

മാലിനി വിവാഹം കഴിഞ്ഞ് മലേഷ്യയിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. അച്ഛൻ രൂപ വാങ്ങി തന്നെ വിറ്റുവെന്ന വിചാരമാണ് അവളുടെ മനസ്സിൽ എന്ന് ശശിധരനോടും ജോഹോറിൽ ഗിരിധരൻ സ്വന്തമായി ഒരു ബംഗ്ലാവുണ്ട്. മാലിനിക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാൻ ഗിരിധരൻ തയ്യാറാണ്. അവളും ഗിരിധരനോട് സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി. അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും മുൻപിൽ അയാൾ ഉറുകിപ്പോയിരുന്നു. രണ്ടു പെൺകുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു. നാട്ടിൽ നിന്നും കത്തു വരും. മാലിനി മറുപടി അയക്കില്ല. അതും ഗിരിധരൻ തന്നെ ചെയ്തു. പിന്നീട് ഫോണിൽ കുടി വിളിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോഴും മാലിനി ഒന്നും രണ്ടും വാക്കുകളിൽ സംഭാഷണം നിർത്തും. അമ്മയുടെ കരച്ചിലോ അനുജത്തിയുടെയും അനുജന്റെയും വർത്തമാനങ്ങളോ ഒന്നും മാലിനിയുടെ മനസ്സിന്റെ ഇളക്കിയില്ല.

“ഇക്കൊല്ലം നമുക്ക് നാട്ടിൽ പോവാം”. ഗിരിധരൻ പറയും.

“ഇപ്പ വേണ്ട.” അവൾക്കു എന്തെങ്കിലും ഒരു കാരണം പറയാനുണ്ടാവും. ഇപ്പോൾ മക്കളുടെ വിവാഹവും കഴിഞ്ഞു. മുത്തമകൾ സുനിത ഒരു വയസ്സുള്ള ആൺകുട്ടിയുടെ അമ്മയാണ്.

കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അമ്മ മരണശയ്യയിലാണെന്നു ഫോൺ വന്നപ്പോൾ ഗിരിധരൻ ടിക്കറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്തു. പക്ഷെ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞു അമ്മ മരിച്ചുവെന്ന വിവരം വന്നു. മകൾ പ്രസവത്തിനായി ഹോസ്പിറ്റലിൽ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്ത സമയം. പോരാത്തതിനു സിസേറിയൻ കുടി ആയപ്പോൾ അതു ഇല്ലാതായി.

ഗിരിധരൻ അച്ഛനു പലപ്പോഴും പണം അയച്ചു കൊടുക്കാറുള്ളത് അവൾക്കറിയാം. എതിർപ്പൊന്നും പറയാറില്ല. ബിസ്സിനസ്സ് കാരനായ ഗിരിധരൻ സമയം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ഭാര്യയേയും കുട്ടി പല സ്ഥലങ്ങളിലും പോവും. മലേഷ്യമുഴുവനും അവൾ പോയി നോക്കി കഴിഞ്ഞു. മാസത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും സിംഗപ്പൂർ പോയി വരാറുണ്ട്. പണത്തിനോ, ആഭരണങ്ങൾക്കോ, വസ്ത്രങ്ങൾക്കോ അവൾക്കു ഒരു കുറവും ഇല്ല.

“ഞാൻ ടിക്കറ്റ് ബുക്ക് ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു” ഗിരിധരൻ പറഞ്ഞു.

“ശരി, നമുക്കെല്ലാവർക്കും കുടി പോയിവരാം.”

“എനിക്കു പറ്റില്ല. നീ മക്കളേയും കുട്ടിക്കൊണ്ടു പോയേച്ചു വാ.”

“ഇപ്പോൾ സാധിക്കില്ലേമ്മേ. അടുത്ത കൊല്ലമാവട്ടെ.” മുത്ത മകൾ പറഞ്ഞു.

സിറ്റിസർലാണ്ടിൽ നിന്നും ഹണിമൂൺ കഴിഞ്ഞ് രണ്ടാമത്തെ മകളും മരുമകനും ഇപ്പോൾ തിരിച്ചെത്തിയതേയുള്ളൂ.

“സേതുമാധവനും, ഭാര്യയും ഉണ്ടല്ലോ. നീ പോയേച്ചുവാ എന്റെ പൊന്നെ. മാത്രമല്ല എന്റെ ആഗ്രഹവും നീ ഒന്നയ്ക്കു പോകണം എന്നതുതന്നെ. വിവാഹത്തിനു മുമ്പു ഞാൻ കണ്ട തന്റേടക്കാരിയായ മാലിനിയായി ഒരു കമ്മിറ്റ്മെന്റുമില്ലാതെ പോയിവാ. ഏതെങ്കിലും കൂട്ടുകാരെ വിളിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നു ശ്രമിക്കൂ. ആണോ പെണ്ണോ ഐ ഡൊൺ കേർ.” ഗിരിധരൻ പിന്നെയും പറഞ്ഞു.

“എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ഞാൻ ചെയ്യാം. രണ്ടു മാസം ഒരു ഫ്രീ ബേർഡ് ആയ്ക്കൂടെ നിനക്ക്? ഒരു വിരോധവും ഇത്രയും കാലം വെച്ചിരിക്കേണ്ട വല്ല ആവശ്യവുമുണ്ടോ നിനക്കു? നിന്റെ അച്ഛൻ നീ സുഖമായിരിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചു. അതിന്റെ കൂടെ കുറച്ചു ദുരാഗ്രഹവും എനിക്കേ അതേപ്പറ്റി ഒന്നും തോന്നിയിട്ടില്ല. പിന്നെ നീയെന്തിനാണ് വിഷമിക്കുന്നത്? നിനക്ക് ഞാനുണ്ട് എപ്പോഴും. എനിക്ക് നീയും നിനക്ക് ഞാനും.”

ഗിരിധരൻ തുടർന്നു പറഞ്ഞു

“എനിക്കും ഒരു ബിസ്സിനസ്സ് നോക്കേണ്ടതുണ്ട് ജപ്പാനിൽ. അതിനുള്ളിൽ ഞാനും പോയി വന്നേക്കാം. ഒറ്റക്കിരുന്ന് നീയിവിടെ ബോറടിക്കേണതില്ലല്ലോ. നിന്നെ വിട്ടു എനിക്കു പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. എന്നാലും ഈ ചാർസ് നീ ഉപയോഗപ്പെടുത്തണം. നിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു ആഗ്രഹമോ ഒരു വേദനയോ ബാക്കിയാവരുത്. നീ തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ നിറഞ്ഞ മനസ്സോടെ എനിക്കായി വരണം.” ഗിരിധരന്റെ തൊണ്ട കുറേക്കൂടി ഇടുന്നതായി അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു.

മാലിനിയ്ക്ക് ശബ്ദം പുറത്തു വന്നില്ല. തൊണ്ടയ്ക്കുള്ളിൽ എന്തോ പോയി അടച്ചു.

“ഗിരിയേട്ടാ...” ഒരു തേങ്ങലോടെ അവൾ. അയാളുടെ കരവലയത്തിൽ ഒതുങ്ങി നിന്നു.

പാസ് പോർട്ടും, ടിക്കറ്റും ഡ്രാഫ്റ്റുകളും മാലിനിയുടെ കൈകളിൽ അയാൾ വെച്ചുകൊടുത്തു. കൊണ്ടുപോകാൻ നാലഞ്ചു സൂട്ട്കേയ്സ്സുകൾ. എല്ലാം ഗിരിധരന്റെ ചോയ്സ്സുകൾ.

“ഞാൻ വീട്ടിലേയ്ക്കു ഫോൺ ചെയ്തു. അവർക്കെല്ലാം ഒരേ സന്തോഷം. നിന്റെ ഹാൻഡ് ഫോണിൽ നിന്റെ വീട്ടു നമ്പർ, അനുജൻ, അനുജത്തി അത്യാവശ്യം മറ്റു നമ്പരുകളും എൻറർ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ അനുജൻ ഏർപോർട്ടിൽ വരും. നിന്നെ പിക്ക്പ്പ് ചെയ്യാൻ. നിന്നെ യാത്രയയച്ചിട്ടു ഈവനിങ്ങ് ഞാനും ജപ്പാനിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുകയാണ്. ഐ വിൽ കോണ്ടാക്ട് യു.”

ഏർപോർട്ടിലേക്കു പുറപ്പെടുന്നതിനു ഒരു ദിവസം മുമ്പ് മാലിനി ആദ്യമായി അനുജത്തിക്കു ഫോൺ ചെയ്തു. മാലിനിയാണെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ അനുജത്തി തേങ്ങി കരയുന്നതു അവൾ കേട്ടു.

“സുലോ, എനിക്കൊരു ഫെയ്വർ വേണം.”

“പറയൂ മാലു.”

“നീയെന്തു ചെയ്യുമോ എനിക്കറിയില്ല. ഏർപോർട്ടിൽ അനുജനു പകരം ചന്ദ്രേട്ടൻ വരണം.”

“മാലു...” അവളുടെ ശബ്ദം ഇടറിയോ എന്നു തീർച്ചയില്ല. കുറച്ചു സമയം കഴിഞ്ഞു അവൾ പറഞ്ഞു.

“ശരി, അങ്ങിനെ തന്നെ.”

സ്കൂൾ മാസ്റ്ററായ രാമചന്ദ്രൻ മാലിനിയുടെ ഇളയച്ഛന്റെ മകൾ ദേവുവെ വിവാഹം കഴിച്ചതും അവർക്കു കുട്ടികളുള്ളതും മാലിനിക്കറിയാം.

ഏർപ്പാർട്ടിൽ കൂടെ വന്ന ഭർത്താവിനോടും മക്കളോടും വിടപറഞ്ഞു ഹോർമാലിറ്റീസ്സെല്ലാം കഴിഞ്ഞു പ്ലെയിനിൽ കയറിയപ്പോൾ മാലിനിയുടെ മനസ്സ് അതിനേക്കാളും വേഗത്തിൽ ചിറകടിച്ചു പറക്കുകയായിരുന്നു. അടുത്തിരിക്കുന്ന മിസ്സിസ് സേതുമാധവൻ പറയുന്നതെല്ലാം കേട്ടിരുന്നു. പക്ഷെ, തന്റെ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാൻ മാലിനി കൂറേ പ്രയാസപ്പെട്ടു.

അനുജത്തി വാക് പാലിച്ചു. രാമചന്ദ്രൻ തന്നെയാണു മാലിനിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ വന്നത്. സേതുമാധവനും ഭാര്യയും മൂന്നു ദിവസം കഴിഞ്ഞെ ചെന്നയിൽ നിന്നും എറണാകുളത്തേക്കു പോകുന്നുള്ളൂ. അവരോടു യാത്ര പറഞ്ഞു മാലിനിയും രാമചന്ദ്രനും അന്നു രാത്രിയുടെ എക്സ്പ്രസ്സ് ട്രെയിനിൽ പുറപ്പെട്ടു. കണ്ണൂരിലേക്ക് പത്തുപതിനാലു മണിക്കൂർ ഓട്ടം. സ്വന്തം സീറ്റുകളിൽ നേർക്കുനേർ ഇരുന്നു. മാലിനിയും രാമചന്ദ്രനും പരസ്പരം നോക്കി.

രാമചന്ദ്രന്റെ ചുണ്ടുകളിൽ ഒരു നന്ദഹാസം വിടരുന്നതു അവൾ കണ്ടു. “എനിക്കു തെറ്റിപ്പോയി. ഇരുപത്തഞ്ചു കൊല്ലം നിനക്കു ഒരു മാറ്റവും വരുത്തിയില്ലേ? രണ്ടു പെറ്റു എന്നതു കളവല്ലേ? ആരു നീ നിത്യസുന്ദരിയോ? ദേവതയോ?”

മാലിനി പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

“എനിക്കും തെറ്റിപ്പോയി ചന്ദ്രേട്ടാ.

തലയുയർത്തി, മാർവ്വിടം വിടർത്തി, ഉരുളുമിയ തന്റെ കാലുകളാൽ പന്താടുന്ന ആ രാമചന്ദ്രൻ എവിടെ? ഞാൻ കാണുന്നതു ആ രാമചന്ദ്രന്റെ മങ്ങിയ നിഴൽ മാത്രമാണല്ലോ!”

രാമചന്ദ്രൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ഒരു ചെറിയ നിശബ്ദതയ്ക്ക് ശേഷം രാമചന്ദ്രൻ പറഞ്ഞു, “പ്രാരബ്ധം മാലിനി. കുടുംബമായില്ലേ.”

രണ്ടുപേരും മൗനം പാലിച്ചു. രാമചന്ദ്രൻ പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു മാലിനിയുടെ അരികിൽ പോയി ഇരുന്നു. വിറക്കുന്ന കൈകളാൽ അവളുടെ രണ്ടു കൈകളും പിടിച്ചു.

“എനിക്കു വയ്യ മാലിനി.. വയ്യ... എല്ലാം മറക്കുവാൻ ഞാൻ വിവാഹം കഴിഞ്ഞു. പാവം ദേവ്യ. ഞാൻ വെറുമൊരു മെഷീൻ. ഉയിരില്ലാത്ത യന്ത്രം. മരിക്കാനൊരുങ്ങിയതാണ്. ഭീരുവായ എനിയ്ക്കു അതിനും സാധ്യമായില്ല.”

ഒരു ചെറു കുഞ്ഞിനെപ്പോലെ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ടു രാമചന്ദ്രൻ അവളുടെ മടിയിൽ മുഖം പുതച്ചു. ഒരു നിമിഷം മാലിനി തരിച്ചു നിന്നു. കുവി വിളിച്ചു ട്രെയിൻ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ മനസ്സിനെ

ദ്യുലപ്പെടുത്തി അവന്റെ തലയിൽ തലോടി.

ഒരു താരാട്ടുപോലെ അവൾ പറഞ്ഞു.

“എണീറ്റിരിക്കു ചന്ദ്രേട്ടാ.”

രാമചന്ദ്രൻ എഴുന്നേറ്റു. അവളുടെ അരികിൽ തന്നെ ഇരുന്നു.

“ചന്ദ്രേട്ടാ ഇപ്പോൾ ഞാൻ പറയുന്നതെല്ലാം മറുപടിയോ, എതിർപ്പോ ഇല്ലാതെ കേൾക്കണം.”

ഗിരിയേട്ടന്റെ കൂടെപോകുമ്പോൾ ഞാനും ആലോചിച്ചിരുന്നു മരണത്തെക്കുറിച്ച്. പക്ഷെ, സ്നേഹിച്ചതല്ലായെ അവർ ചെയ്ത കുറ്റമെന്താണ്? എന്നിൽ ചന്ദ്രേട്ടനുണ്ട്; എന്റെ ഉയിരിൽ കലർന്ന്. പറയു ചന്ദ്രേട്ടനും അങ്ങിനെ തന്നെയല്ലേ? “മറുപടിക്ക് കാത്തിരിക്കാതെ അവൾ തുടർന്നു.

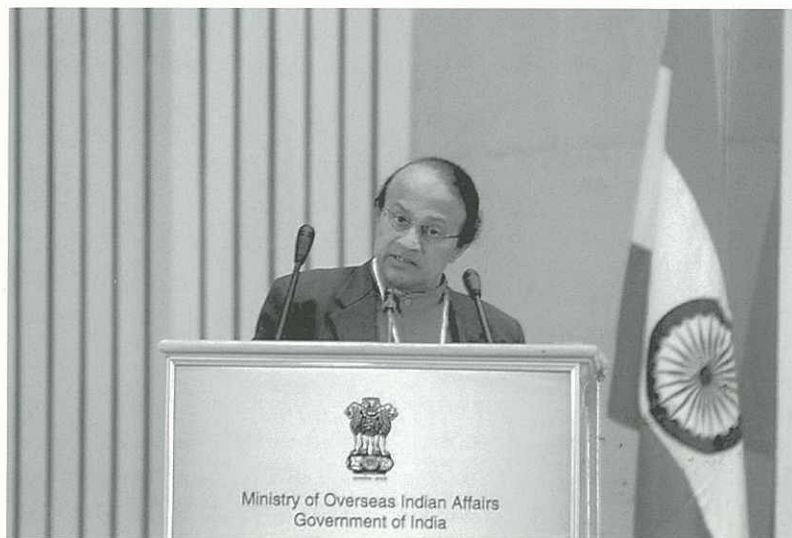
“പിന്നെ ശാരീരിക ബന്ധം! അതിന്റെ ആവശ്യം നമ്മൾക്കുണ്ടോ ചന്ദ്രേട്ടാ? ഞാൻ വന്നതു വേറൊരു ആവശ്യത്തിനാണ്. എനിക്കു ചന്ദ്രേട്ടന്റെ കൂടെ ഒന്നു ചുറ്റി നടക്കണം. രണ്ടു രണ്ടു ദിവസം. ചന്ദ്രേട്ടന് ഓർമ്മയുണ്ടോ? കോളേജിൽ നിന്നും ഞാൻ ഓണലീവിന് ട്രെയിനിൽ വരുമ്പോൾ, പാതിവഴിയിൽ നിന്നും എന്നെ ട്രെയിനിൽ നിന്നും ഇറക്കിക്കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയില്ലേ? രണ്ടുദിവസം എവിടെയെല്ലാം ചുറ്റി തിരിഞ്ഞു വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടേയും ചന്ദ്രേട്ടന്റെ അമ്മയുടേയും ശകാരവർഷം. എന്നിട്ടും ഒരു കൂസലുമില്ലാതെ എത്ര സന്തോഷത്തോടെയാണു നമ്മൾ ഓണം കൊണ്ടാടിയത്! അതുപോലെ ഒരിക്കൽ കൂടി. അതിനുശേഷം ഞാൻ വീട്ടിൽ പോയി എല്ലാവരേയും കാണാം. ഓണമാഘോഷിക്കാം. രണ്ടു മാസത്തിനുള്ളിൽ എനിക്കു മടങ്ങിപ്പോകണം. എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന, എന്നെ ഇനിയും ആവശ്യമുള്ള ഒരു കുടുംബം എനിക്കുണ്ട്. അവിടേക്ക് എനിക്കു പോയേ പറ്റൂ. ചന്ദ്രേട്ടനും ചന്ദ്രേട്ടന്റെ ലോകത്തിലേക്കു തിരിച്ചു പോകണം. സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതോടെ വലിയ കർത്തവ്യവും ത്യാഗവും വേറെയില്ല. വരു, അടുത്ത സ്റ്റേഷനിൽ നമുക്കിറങ്ങാം. നിഷ്കളങ്കമായ, പവിത്രമായ നമ്മുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കു നമുക്കു പോയി വരാം. ആ ഓർമ്മകളോടെ ഞാൻ മടങ്ങി പോയ്ക്കോട്ടെ.”

രാമചന്ദ്രന്റെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കം മാലിനി കണ്ടു. കൈകൾ കോർത്തു ട്രെയിൻ നിൽക്കുന്നതും കാത്തു അവർ നിന്നു.

Engaging PIOs in India's Development

- Promoting investments in education, health and eradicating poverty through social entrepreneurship

Dr V P Nair

Engaging PIOs in India's Development: Plenary Session, keynote address at Pravasi Bharatiya Divas (PBD) 7-9 Jan 2007@ New Delhi Sunday 07-01-2007

Dr. VP Nair, MBBS, MRCP, FRCPE, FRCPI, FRCGP, FRCP, FAMS, FICA, FACC., Consultant Cardiologist, Mount Elizabeth Medical Centre, Singapore.

President, Global Organisation of People of Indian Origin, Singapore. Dr Nair is also a Trustee of Singapore Malayalee Association. He has won the **Hind Rattan Award for outstanding services, achievements and contributions** by former Prime Minister of India in 2001.

As an interventional cardiologist, exploring India is to me much like performing keyhole surgery in a patient who has consulted me for a life - saving cardiac condition.

Just as dilating a blocked coronary artery of the heart by a special high tech balloon called "Angioplasty" or putting a sophisticated slotted metal tube within the artery as a replica of scaffolding, known as "stent" in the diseased segment of the coronary artery under special technical guidance, require vigilant hand, brain and foot coordination, the subject of India and the Indian Diaspora are intricate and complex. As such, they require

special knowledge, skills and manoeuvrability.

My report has in my humble opinion, an objective basis for decision-making - for health, longevity, employment, insurance, economic enhancement and above all, peace of mind. It is in this spirit that I present my paper entitled: *"Engaging PIOs in India's Development. Promoting investments in education and health and eradicating poverty through social entrepreneurship"*.

Ram Kelkar, a Chicago-based investment professional and a Director of the IIT (Indian Institute of Technology) Bombay Heritage Fund wrote an article recently called: *"IITians, Do something for Indian Education."*

In his assessment, he states categorically that: "The state of the IITs and higher education in India in general is dismal". "One has to remember that by selecting youngsters from the top 3,000 to 4,000 rank holders in a nation of a billion, it is inevitable that IITians will do well, regardless of whether the IITs add any value or not. Indeed it does. But has the quality of research, the quantity of publications, and the depth of the faculty

With Best Compliments from

NAIR CARDIAC AND MEDICAL CENTRE

Facilities available :

- Cardiac Diagnosis
- Echo
- ECG
- Treadmill Stress Test
- Coronary Angiogram (both femoral and radial approaches)
- Angioplasty
- Coronary Stenting (bare metal and drug eluting)
- Pacemaker
- All types of blood and urine tests

Dr V.P. Nair

Senior Consultant, Interventional Cardiologist

MBBS, B Sc. MI Biol, MRCP (UK), MRCP (Ireland), FRCP (Edinburgh),
FRCGP (UK), FRCP (Ireland), FAMS (Cardiology -Singapore), FICA (USA),
FCCP (USA) FACC (USA), FRCP (London)

With Best Wishes for a Happy & Prosperous Onam

reached close to the calibre of the MITs (Massachusetts Institute of Technology) and Stanfords of the world? You just cannot do without IITians, who aim to transform India, and who have the whole world ahead of them. IITians can do wonders, having created a global brand”.

Stringing together these headlines from rediff.com's coverage of **PanIIT 2006** is in sharp contrast to Deng Xiao Ping's dictum for China: 'Tao guang yang hui, which literally translates to 'Hide brightness, nourish obscurity.'

While IITians and Indians are busy doing victory laps, China and Chinese educational institutions have been going by the mantra of 'bide our time and focus on building ourselves'

Ram Kelkar rightfully goes on to argue that Indians and IITians should shun hubris which contrasts with the sharp focus of China, South Korea and other nations, who are spending less time on self-congratulation and focusing on building truly world-class universities. In fact, Indian

culture teaches us to overcome "vasanas" or ego.

I must counter-balance the views of Ram Kelkar, by suggesting that there are adequate numbers of NRIs (non resident Indians) and PIOs (People of Indian Origin) all over the world who have a sense of moral commitment and responsibility to promote and enrich Indian education, health and research institutions.

Perhaps Singapore could be an interested party in investing in the Indian education sector. Singapore's Foreign Minister Mr George Yeo once told a press conference of how impressed he was when he met a top NRI in the US whose son had gained admission to all the Ivy League universities in the US but preferred for him to enroll in an IIT.

Obviously, IITs have an international brand name, but there are also many other Indian institutions that deserve investment funding to realize their true potential - the likes of Pune University, Delhi Engineering College, All India Institute of

Medical Sciences Delhi, King George's Medical College Lucknow, the newly highlighted but most ancient Nalanda University and dozens of other Indian universities and institutions.

Nalanda University in Patna is one of the first universities in the world, founded in the 5th century BC and reported to have been visited by Budha during his life time, by the

Chinese scholar cum monk Xuanzang in the 7th Century AD and recently by Singapore ministers, among many others in the 21st Century.

To me the sequence appears to be this. People with vision create universities in a conducive environment. Over time, the universities become centers of excellence. Finally, the universities give birth to Microsofts, Citibanks, Sonys, Mercedes, Lexus, Infosys, Wipro Satyam, Yahoos and Googles. Miss any of the elements in the sequence, and you will not find any of these world-beaters that are constantly innovating, adding value and adding wealth, no matter how hard you search or how fervently you pray or wish for them.

On the flip side, in my view, there is also plenty of scope for the export of Indian education globally. It is an area that has the potential to take-off in a big way.

Indian school systems, teaching methods and teachers have a place on the bigger global stage, as education has universally

evolved as a commodity that fetches the best price for the best quality. Just like India surrendered Yoga to smart western entrepreneurs, we shouldn't lose out on the export of Indian education to others.

If we treat education with care, education will reward India in many indirect ways, including tourism, cultural understanding, political goodwill and direct economic benefits.

PIOs from USA have launched state-of-the-art Medical Schools in India. Foreign universities and hospitals including USA, Britain and Singapore have successfully implemented outsourcing facilities with Indian counterparts including medical reports and quick X-ray interpretations. Robotic surgery and stem cell research are other possibilities.

From education, I wish to move on to enterprise.

India is a lower income country according to the World Bank on the basis of Income. It is also one of the fastest growing economies in the world. Presently the Indian economy has become successful in keeping its external position very strong in the international market. Her rising infrastructure and cheaper manpower has attracted foreign investors to make more investments. And this economic growth has been and should be a leading determinant of poverty reduction. Clearly, policies that enhance overall economic growth will be key levers to

improving the income of the poor in India and must go hand in hand with efforts for pure drinking water, waste management, sanitation, mosquito control and disease-control.

In many of these areas of social consciousness, there is a role for "social entrepreneurship". While investors may not reap the huge returns in the short-term, they are viable models for the longer term to uplift local communities. Rewards may not be financial returns, but very high on satisfaction and spiritual returns. If run well, they are more often profitable than not, though profit is secondary to the social entrepreneur.

As the cycle turns, social entrepreneurship will make education – and more importantly, higher education – affordable and accessible to the poor people of India. Likewise, healthcare and medical matters will become more affordable and accessible. And these will in turn boost self-esteem and aspiration - generating an upward spiral momentum for poor people in India – giving them the impetus to reach for the stars, and not just the movie stars. Such a scenario will concomitantly reduce – dramatically – the issues related to poverty.

In a highly competitive world, an India known for more than just Bollywood is important. An India contributing to the intellectual capital of the world will be more significant than a headcount of Indian billionaires featured in Forbes magazine. An India that is well,

alive and dynamic will be a crucial counter-balance to the current geopolitics.

The promotion of Indian education and poverty eradication through investments, with investors expecting a return, go hand in glove, in my opinion - for the making of a better India.

Thank You.

തനിയെ....

നിതീഷ്

ഇരുൾവീഴും താഴ്വരയിൽ പനിവീണ വീഥിയിൽ
കുളിരേറും നിലാവിൽ ഞാനിന്നേകയായ്

ഓർമ്മകൾതൻ മുടുപടം പുതച്ചുഞാൻ കുളിരകറ്റാനായ്
ദൂരെയങ്ങോ നിശാഗന്ധി പുത്തഗന്ധമെൻ
നാസാരദങ്ങളിൽ നിറയവെ നേർത്ത തമസസിൻ
സഖിയായ് എന്നോർമ്മകളിൽ ഉളിയിട്ടു പറക്കവെ....

തുഷാരരേണുക്കളിറ്റു വീഴുന്ന പുലരിതൻ നൈർമല്യവും
പച്ചപട്ടടുത്ത മലയോരവും കളകളും പാടുന്ന അരുവിയും
ദൂരയാ ഗുരുകുലത്തി നങ്കണവുമതിലെ തുമ്പമരവും
നമ്മ നിറഞ്ഞൊരി പാരിൻ മുഖം എന്റെ ഗ്രാമം

കൗമാരത്തിൻ വർണ്ണങ്ങൾ നിറഞ്ഞൊരൻ മനസസിൻ
ഒരുക്കുടൊരുക്കി ഞാൻ പത്രിഷ്ഠിച്ചൊരാ മുഖം
പുസ്തകതാളിൽ വിടരുന്ന മയിൽപീലി പോൽ
എൻഅകതാരിൽ സൂക്ഷിച്ചു ഞാനെൻ തോഴനെ

അന്നൊരുപുലരിയിൽ എൻഹൃദയകവാടമവനുമുൻപിൽ
മലർക്കെതുറന്നു ഞാനൊരു താളിയോലയിൽ
എൻ ഹൃദയവീണയിൽനിന്നുതിർന്നോരാ നാദവും
എൻസ്വപ്നങ്ങളൊന്നാകെ ശ്രുതിയായ് മീട്ടി

വിടരാൻ വെമ്പിയൊരു പൂവിനെ നുള്ളിയെടുത്തപോൽ
മൃദുമന്ദഹാസമോടെൻ സ്വപ്നങ്ങളെ തച്ചടച്ചുവെങ്കിലും
എൻമിഴികൾ നിലക്കാത്തൊരുവിയായെങ്കിലും
എൻഹൃദയം എന്നുമവനായ് ഞാൻതുറന്നിട്ടു

കാലവും അതിലെ ദിനങ്ങളും പോയ്മറയവെ
കണ്ടുഞാനവനെ വീണ്ടുമൊരാവത്തിനുള്ളിൽ
കലുഷിതമാം എൻ മനസസും നിറഞ്ഞമിഴികളും
അവന്റെയൊ തുമന്ദഹാസം പുൽകുവാൻ മടിച്ചു

ആ വദനത്തിൽ വിരിഞ്ഞൊരാ വികാരമെന്തെന്നു
ഞാനറിഞ്ഞില്ല അതോ അറിയാൻ ശ്രമിച്ചില്ല

രാവുകളോരോന്നായ് പുലരിയെ പുൽകിയെങ്കിലും
എൻഹൃദയകോവിലിൽ നിറമങ്ങിയൊരു മുത്തുപോൽ
അവൻമുഖം ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുവെത്തിനോ
ഇന്നു ഞാനീ ആഴികൾക്കിപ്പുറം മറ്റേതോ ലോകത്തിൽ

ഈ മഞ്ഞണിഞ്ഞതാഴ്വരയിൽ എന്നോർമ്മകൾ പുൽക്കവെ
അറിയാതെയെൻ ഹൃദയമൊരു മാത്ര തേങ്ങവെ
ഉതിർന്നൊരി കണ്ണുനിരിനുള്ളിലും മന്ദഹസിച്ചു ഞാൻ
എന്നെതനിച്ചാക്കിയോരി ലോകത്തെനോക്കി.....

Oh Mother Love

*Dannia Menon
Ngee Ann Polytechnic*

Oh mother love, the sweetest one
The most delicate and purest, you're the kindest of all.
You are more like paradise of heavens up above
Like the angels of our world, we recall.

You are so beautiful, more than our naked eyes could behold
So passionate and young, you're like a pot of gold
You swing me up high, so that I may touch the sky
I'll bring you back a star as bright as you shine
As playful as a kid as you can be sometimes, yet so wise and yet so nice
Let me keep looking let me keep smiling let me keep whispering my
love to you oh thee'

Your love pours like the waterfall of this life you gave onto me
Like the bubbles in the water and the laughter's warm like spring
It is as if like it's running through a lake of beautiful memories
Of you holding my little finger of me taking my first steps to you
Let me hold onto you let me keep smiling let me keep whispering my
love to you oh thee'

You exude so much of energy, sharing your warmth with me.
I look at you in quietude, admiring and wondering if I'll grow up to
somebody like you

You're the only woman in my heart, so close so dear to me
You're the ocean of my thoughts, the freedom of my past
Everything that I am today, it because of you oh my mother dear

So dear mother love, oh! Mother of mine,
Let me close your eyes while I look at you,
Let me hug you so tight while I look at you
Let me beg for forgiveness while I look at you
Let me thank you for all of your patience while I look at you. -

When you open your eyes, I want you to look at me.
I won't whisper it this time, I'll tell it out loud.
I want you to know, I want you to hear it clear
That I couldn't have asked for more for a better mother like you
Because you are my world, in my heart it's only you.

Women's Health and Ayurveda

Dr Lakshmi J Nair

The body of a woman is wonderfully complex and delicate. And her multiple roles as the mother, daughter, wife, homemaker, wage earner etc is physically and mentally quite taxing. Ayurveda is a health care system sensitive to women's special health needs. Women are far more sensitive to the rhythms and cycles of nature and Ayurveda is founded on the principle of keeping the body well toned in tune with nature and naturally women find Ayurveda very suitable. Ayurveda has formulated tonics, healthcare supplements and such other health care products for prenatal, post natal and neonatal care and to ensure reproductive health. Effective herbal remedies are available for the problem of menopause and conditions such as pre-menstrual tension. Ayurvedic healthcare helps a lot for women to stop the aging process. Periodic rejuvenation therapy will keep health and beauty through out the years. This article deals with two of the common problems of women – arthritis and obesity and reproductive issues.

Arthritis

Arthritis is caused due to both internal and external factors.

Arthritis is more common in windy, damp and stormy climates. It is related to weak digestion which causes the accumulation of toxins in the joints, and as we age our digestive power weakens. Poor colon function allows the toxins to accumulate and be reabsorbed back into the blood stream and settle in the joints where circulation is reduced. Eating incompatible food combinations, foods which create toxins, lack of exercise or exercising after eating fatty foods or poor digestion, produces ama (undigested food toxins). Ama associated with Vata (internal moving body air) quickly moves to different parts of the body and accumulates where circulation is sluggish or slow such as the elbow, knees, hip and other joints filling the blood vessels with a waxy type material. It is also more common in old age when Vata naturally increases in the body. Meat diet, foods such as ice cream, too much concentrated dairy such as aged cheese or globs of sour cream or cheese with your meals, cold foods especially during cold weather which weaken the digestion, heavy cakes, pastries and candies, packaged and processed foods with little fiber

are the main dietary causes. Gas producing vegetables and legumes also create more internal air which pushes the toxins into the joints. This ama blocks tissue pores and passages. This causes heaviness and weakness of the heart

Internal and external treatments are effective for arthritis. Internally Kashayam (herbal decoctions) Ghritham (medicated ghee) Arishtam (tonic) are used to clear the system. Externally, treatments like Lepamam, Elakizhi, Pizhichil Vasthi in joints etc can be given according to the condition. Medicated oil such as valiyanarayana, kottamchukadi etc helps to loosen stiff joints, clears toxins, nourishes tissues, relieves pain, counteracts the aging process, beautifies the skin, improves blood circulation, regenerates the nerves. This oil should be applied daily by massaging it into the effected parts.

Elakizhi: This is a special technique done by Kerala Physicians. It is a process by which fomentation is done by using boluses of leaves and used in this process. Certain leaves having the Doshahara property (that which alleviates Vata, Pitta, Kapha) are fried together in neem oil / castor oil, until they attain deep brown colour, lemon pieces and coconut scrapes are also added to this mixture. These are then tied into a boluses of fried leaves are used in this process. These are again heated in warm fire and a gentle massage is

given over the body. After about 45minutes massage the patient is given a bath in moderately warm water.

Pizhichil: It is one among the rare and special treatments of Kerala. In this treatment, lukewarm herbal oils are applied all over the body by two to four trained therapists in a special rhythmic way continuously for about 60 to 90 minutes per day for a period of 7 to 21 days. This treatment is done in a special table made from a single piece of Strychnos Nuxvomica wood. This treatment is very useful for Rheumatic diseases like arthritis, paralysis, hemiplegia, paralysis – agitanus, sexual weakness, nervous weakness and nervous disorders etc.

Obesity and Uterine Problems

Weight gain occurs when you eat more calories than your body uses up. If the food you eat provides more calories than your body needs, the excess is converted to fat. Initially, fat cells increase in size. When they can no longer expand, they increase in number. If you lose weight, the size of the fat cells decreases, but the number of cells do not. Obesity, however, has many causes. The reasons for the imbalance between calorie intake and consumption vary by individual. Your age, sex, genes, psychological makeup and environmental factors all may contribute. Overeating and sedentary habits (inactivity) are the most important risk factors

for obesity. Women are more likely than men to gain weight with the same calorie intake. People tend to lose muscle and gain fat as they age. Their metabolism also slows somewhat. Both of these lower their calorie requirements.

Pregnancy: Women tend to weigh an average of 4-6 pounds more after a pregnancy than they did before the pregnancy. This can compound with each pregnancy. This weight gain may contribute to obesity in women. Certain medical conditions and medications can cause or promote obesity, although these are much less common causes of obesity than overeating and inactivity. (examples are steroids, antidepressants, birth control pills etc). Some condition of women like poly cystic ovarian syndrome also cause obesity. Ayurvedic treatment udwarthanam helps in dealing with obesity. Ovaries and uterus are the reproductive organs of woman. Ovaries produces hormones for the development of egg. Pitutary hormones stimulate ovary to produce ovarian hormones. Uterus is the organ by which reproductive functions are carried out in females. Uterus consists of three layers, Endometrium, Myometrium and Perimetrium. The endometrium functions as a lining for the uterus, preventing adhesions between the opposed walls of the myometrium, thereby maintaining the patency of the uterine cavity. During the menstrual cycle or estrous

cycle, the endometrium grows to a thick, blood vessel rich, glandular tissue layer. This represents an optimal environment for the implantation of a blastocyst upon its arrival in the uterus.

During pregnancy, the glands and blood vessels in the endometrium further increase in size and number. Vascular spaces fuse and become interconnected, forming the placenta, which supplies oxygen and nutrition to the embryo and fetus. Menstrual cycle constitutes three phases - menstrual phase, proliferative phase and secretory phase. The endometrial thickening in these phases are thin, medium and thick respectively. Immaturity of endometrium can lead to various problem such as infertility, Amenorrhea etc. Improper development of uterus may lead to failure of implantations of Embryo. Thin endometrium means the hormones are in the first face of the menstrual cycle. Fibroids is another condition when small growth or lumps occurs in the uterus.

Shirodhara: Shirodhara is a purifying and rejuvenating therapy designed to eliminate toxins and mental exhaustion as well as relieve stress and any ill effects on the central nervous system. Shirodhara is a unique form of ancient therapy of pouring oil on the forehead from a specific height and for a specific period continuously and rhythmically allowing the oil to run through the scalp and into the hair.

This is a subtype of Murdhha thaila which means keeping the medicated oil on the head region. Shirodhara with oil and herbal decoctions according to the condition helps in stimulating pituitary gland to produce the hormones, which in turn stimulates the ovary to produce the hormone. Pituitary gland is stimulated by the enhanced blood supply to the brain. Oxygenated blood supply activates each and every cells of pituitary glands and there by activates the production of the hormone.

Udwarthanam: This is a special technique done mainly to reduce the weight (obesity). Certain powdered drugs are used to give massage over the body. This treatment is otherwise known as Powder Massage, this is found very effective in beautifying the body, obesity, hemiplegia, paralysis, skin diseases, impaired circulation and similar diseases. In this procedure, 2 therapists apply certain special Herbal Powders in a peculiar way on the body for about 30 to 40 minutes daily for a period of 14 to 28 days. This treatment alleviates the accumulated fats and toxins which leads to the block of blood supply of the body, the particular powders used to do udwarthanam is absorbed through the skin and reaches the capillaries of the blood and liquefies the fat and detoxifies the body and is eliminated through urine. This reduces and prevents the obesity and lump problems like fibroids cyst in ovary, adenomas.

There was a case in which endometrial layer was not thickening because of some hormonal defect leading to infertility due to failure of implantation. Regular treatment with shirodhara and udwarthanam for a period of 3 months in a particular pattern was administered and resulted in natural conception. This patient had undergone IVF twice without success. This example indicates the efficacy of the treatment.

The multi disciplinary approach using the healing power of natural resources like fruits, vegetables, herbs, roots seeds etc allow the body to detoxify and heal itself in a rhythmic natural way without giving any side effects to the body and it also helps in rejuvenating and beautifying the body. Ayurveda helps women find their own body rhythm, which is closely linked with nature and its changes resulting in lasting solutions to their health problems.

ആത്മമിത്രങ്ങളായ നാലു കുട്ടുകാരുടെ കഥ

ഹരിമാമ

ഒരിക്കൽ ഒരു വനത്തിൽ നാലു ആത്മമിത്രങ്ങൾ വസിച്ചിരുന്നു. അവരാണെല്ലെ? മുഷികവംശത്തിൽ പിറന്ന ഒരു ചുണ്ടനെലിയും, കറുമ്പിയായ കാക്കയും, ചുരുപ്രായം കഴിഞ്ഞ ആമയും, ഇവരേക്കാളെല്ലാം വലുപ്പത്തിൽ വലിയവനായ ഒരു കലമാനും. സന്തോഷത്തോടെ ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളെപ്പോലെ അവർ വസിച്ചു വന്നിരുന്നു.

അവർ എല്ലാദിവസവും രാവിലെ അടുത്തുള്ള അരുവിക്കരയിൽ ഒത്തുകൂടുക അവർക്കൊരു പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ആമയും, കാക്കയും, ചുണ്ടനെലിയും വളരെനേരം കാത്തിരുന്നിട്ടും അവരുടെ സഹൃത്തായ കലമാൻ വന്നു ചേർന്നില്ല. അവർ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. അവരിൽ പലേവിധ ചിന്തകളും കടന്നു കൂടി. അവരുടെ മൗനം ഭംജ്ജിച്ചുകൊണ്ട് കാക്ക തന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു, “എനിക്കെന്തോ ഒരു പത്തികേടുള്ള പോലെ തോന്നുന്നു. കാട്ടാളന്റെ കെണി യിലെങ്ങാനും നമ്മുടെ കലമാൻ ചെന്നു പെട്ടുകാണുമോ. ഞാൻ ഒന്നു ചെന്നു നോക്കിയിട്ടു വന്നാലോ?”

മറ്റുള്ളവർ കാക്കയുടെ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു. അങ്ങിനെ കാക്ക ആ വനത്തിന്റെ മുകളിൽ കൂടി വട്ടമിട്ടു പറന്നു തന്റെ കുട്ടുകാരനെ നോക്കാൻ തുടങ്ങി. തുടരെത്തുടരെ തന്റെ ആത്മമിത്രത്തെ വിളിച്ചുകൊണ്ടും ഇരുന്നു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു നേരിയ സ്വരം കേൾക്കാൻ ഇടയായി. അതു കലമാനിന്റെയായിരുന്നു. “ഞാൻ ഇവിടെയുണ്ട്. എന്നെ രക്ഷിക്കൂ. ഞാൻ കെണിയിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്”.

ശബ്ദം കേട്ട ദിശയിൽ കാക്ക പറന്നെത്തി. തന്റെ കുട്ടുകാരൻ താൻ ഉദ്ദേശിച്ചമാതിരി കാട്ടാളന്റെ കെണിയിൽ പെട്ടുകിടക്കുന്നതാണ് കാക്ക കണ്ടത്.. കലമാനിനോടായി ഇങ്ങിനെ

പറഞ്ഞു, “നീ ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കേണ്ട. ഞാൻ ഉടൻ ചെന്നു നമ്മുടെ ചുണ്ടെലിയെ കൊണ്ടു വരാം. അവൻ ഈ വല മുറിച്ചു നിന്നെ രക്ഷിക്കും”. ഇതു പറഞ്ഞു കാക്ക പറന്നു.

കാക്ക അരുവിക്കരയിൽ കാത്തുനിൽക്കുന്ന തന്റെ കുട്ടുകാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു. താൻ കണ്ട ദാരുണമായ കാഴ്ച വിശദീകരിച്ചു. എന്നിട്ട് ചുണ്ടെലിയോടായി ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു.

“നീ വേഗം എന്റെ പുറത്തു കയറൂ. കാട്ടാളൻ വരാൻ ഇനിയും അധികം സമയമില്ല. അതിനു മുൻപ് നമുക്ക് ചെന്നു വല മുറിച്ചു കലമാനിനെ രക്ഷിക്കണം. ആമേ നീ പതുകെ നടന്നു വന്നാൽ മതി”.

അങ്ങിനെ ചുണ്ടെലിയേയും കൊണ്ട് കാക്ക കലമാനിന്റെ അടുത്തെത്തി. ചുണ്ടെലി സമയം പാഴാക്കിയില്ല. നിമിഷങ്ങൾക്കകം തന്റെ മുർച്ഛരയുള്ള പല്ലുകൊണ്ട് വലയുടെ കണ്ണികൾ അറുത്തെടുത്തു. കലമാനിനെ സ്വതന്ത്രനാക്കി. ആ സമയം ആമ പതുകെ നടന്നടുക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാവർക്കും സന്തോഷമായി. എന്നാൽ ആ സന്തോഷം അധികനേരം നീണ്ടു നിന്നില്ല. ആരോ ഓടി വരുന്നതുപോലെ അവർക്കു തോന്നി. മരക്കാമ്പിൽ ഇരുന്നിരുന്ന കാക്ക വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

“അയ്യോ, കാട്ടാളൻ ഇങ്ങെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. വേഗം എല്ലാവരും ഓടിയൊളിച്ചോളൂ”.

കലമാനും ചുണ്ടെലിയും ഇതു കേട്ടപോടെ മരങ്ങൾക്കിടയിലേക്കു ഓടിയൊളിച്ചു. പാവം ആമയാകട്ടെ പതുകെ ചെടികളുടെ മറവിലേക്കു ഇഴഞ്ഞു. ആവേശത്തോടെ മരച്ചുവട്ടിൽ വന്ന കാട്ടാളൻ നിരാശനായി. തന്റെ വലയും മുറിച്ചു മാൻ രക്ഷപ്പെട്ടല്ലോ എന്നോർത്ത് കാട്ടാളൻ ദുഃഖിച്ചു. ചുറ്റിനും നോക്കിയ കാട്ടാളൻ ഒരാമ

ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്നതു കണ്ടു. ഇന്നത്തെ അന്താഃശത്തിനു എന്തായാലും പ്രതീക്ഷിച്ച മാനിനെ കിട്ടിയില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ആമയെങ്കിലും ആകട്ടെ എന്നു കരുതി മുന്നോട്ടാഞ്ഞു ആമയെ പിടിച്ചു ഒരു സഞ്ചിയിലാക്കി. എന്നിട്ട് വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങി.

ഇതെല്ലാം കണ്ടു മരക്കൊമ്പിലിരുന്ന കാക്ക താഴേക്കു പറന്നു വന്നു. തന്റെ കുട്ടുകാരെ കൂകി വിളിച്ചു വരുത്തി. എന്നിട്ട് ആമക്കുണ്ടായ വിപത്തിനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു. ഇനിയെന്തു ചെയ്യുമെന്നായി അവർ. കലമാനിന് ഒരു ബുദ്ധി തോന്നി. കലമാൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ കാട്ടാളന്റെ വഴിയിൽ ചെന്നു നിന്നു പുല്ലുതിന്നുന്നപോലെ അഭിനയിക്കാം. എന്നെ കണ്ടാൽ കാട്ടാളൻ ആമയെ അടക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന സഞ്ചി താഴെയിട്ട് എന്റെ പിന്നാലെ വരും. എനിക്ക് അതിവേഗം ഓടാൻ പറ്റുമല്ലോ. ഞാൻ ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടോളാം. എന്റെ പിന്നാലെ കാട്ടാളൻ വരുന്നു സമയം ചുണ്ടെലി ചെന്നു സഞ്ചി മുറിച്ചു നമ്മുടെ ആമയെ രക്ഷിക്കണം.”

അവർ മൂവരും സമ്മതിച്ചു. സംഗതി ഉദ്ദേശിച്ചതു പോലെ തന്നെ നടന്നു. മാനിന്റെ പിന്നാലെ ഓടിയിട്ടും മാനിനെ കിട്ടാതെ നിരാശനായ കാട്ടാളൻ തിരികെ സഞ്ചിയെടുക്കാൻ വന്നു. എന്നാൽ വെറും സഞ്ചിയാണ് കണ്ടത്. വിശപ്പു സഹിക്കവയ്യാത്ത കാട്ടാളൻ അലമുറയിട്ടു. എന്തു ഫലം. നിരാശനായി കീറിയ സഞ്ചിയും തൂക്കി കാട്ടാളൻ മടങ്ങി. കാട്ടാളൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചെടികൾക്കുള്ളിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന ചുണ്ടെലിയും ആമയും പുറത്തുവന്നു. മരക്കൊമ്പിൽ നിന്നും കാക്കയും. അവർ ഒന്നിച്ചു കൂടിയ സമയം ദൂരെ നിന്നും കലമാനും ഓടിയെത്തി. അവർ സന്തോഷത്താൽ പരിസരം മറന്നു നൃത്തം വെച്ചു. അതിനുശേഷം അന്നുമുതൽ കൂടുതൽ സൂക്ഷ്മതയോടെ കാട്ടാളനിൽ നിന്നകന്നു സഞ്ചരിച്ചു തുടങ്ങി. പഴയതുപോലെ അവർ എന്നും ഒന്നിച്ചു പരസ്പരം സഹായിച്ചു വളരണാൾ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിച്ചു പോന്നു.

കുട്ടികളേ, ഒത്തൊരുമയോടെ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സഹായിച്ച് കഴിഞ്ഞു പോന്നാൽ ജീവനെ തന്നെ രക്ഷിക്കാം എന്നു ഈ കഥ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നില്ലെ.

സഹായം ചെയ്യുന്ന കുട്ടുകാരാണ് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ സമ്പത്തുകളിൽ ഒന്ന്. കളങ്കമില്ലാതെ പരസ്പരസഹായങ്ങൾ ചെയ്തു ജീവിക്കുക. അങ്ങോട്ടു സഹാ യിച്ചാൽ സമയം വരുമ്പോൾ ഇങ്ങോട്ടും സഹായമുണ്ടാവുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുക. നേരെ മറിച്ച് മറ്റുള്ളവരെ നിന്ദിച്ച് വിദ്വേഷത്തോടെ കഴിഞ്ഞു പോന്നാൽ ആപത്തിൽ സഹായിക്കാൻ മിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടായില്ലെന്നു വരാം. ദാനശീലരാവുക. കളങ്ക മില്ലാത്ത മനസ്സിനു ഉടമകളാവുക. നല്ലതു ഭവിക്കട്ടെ.

കുട്ടികളെ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഹരിമാമയുടെ പുതുവർഷാശംസകൾ. ഈ വരും വർഷം നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും നന്മയും വിജയവും കോരിച്ചൊരിയു മാറാകട്ടെ.

Delightful Doggerel !!!

Chitra Krishnakumar

I asked my dear daughter
Shall we write a deadly poem with 'D' words ?
Shall we write a deadly poem with 'D' words ?
"Yes!" "I said Yes! Are you deaf?" she asked.
"But my poem will deal with the deeds of Harry Potter!" she declared
Not Harry Potter his name has no 'd' I said.
"So dumb," she said.
Quidditch has two ds,
Gryffindor, Dumbledore, Death eaters, the dud Dudley, Voldemort, Hagrid,
Don't they have dees ???
The latest book Deathly Hallows begins with a D
She continued breathlessly.
Definitely not Potter I decided.
I will write on Environmental Degradation I declared
Degenerating land, deteriorating water, disappearing biodiversity, depleting
natural resources, deforestation, drought ...I could go on. endlessly.
What a dismal scenario...she pondered
I defended my darling subject
To save Gaia we need deliberate measures I said desperately
I have no desire but give me a substitute she said and threw the plastic down
I will write a dirge on Dying Earth which
People can drone
as they continue to defile the earth I retorted.
Stop disputing on this lets write on the Divine interrupted my husband
"Delve on the Divine, Dissolve with the Divine
Develop good disposition, diligence to duty, dispel your distress,
Develop dispassion & detachment for devout deliverance".
I decided I had enough for the day.
"What's that dreadful smell ?" suddenly they queried as one
I remembered with dismay
My delectable dosai
was smouldering...
I dragged myself back with despondency
to the dreary & drudgery of domestic chores
But I still could dream on....
Dreaming need not end & end ends with a 'd'.

The King's Present

Once upon a time, there was a farmer who grew vegetables in his garden. He grew tomatoes. One day the farmer saw the biggest tomatoes. He thought "I would gift these tomatoes to the king. He would be pleased". So the very next day, the farmer went to the king's palace. The King saw the tomatoes and was delighted to see them. The King gave the farmer a horse as a return gift. A rich and greedy merchant heard this story. The merchant thought "I will give him a better gift. He will give me a bigger gift in return". The next day the merchant took a big horse from his stables. He went to the King and the King gave the merchant a tomato. The merchant got ashamed and went home sad and unhappy. The merchant never became greedy again.

Moral: Give with your heart and expect nothing in return

Uma Kalyani, P5B, GHS

THE GREEDY GREY OCTOPUS

Once there was an octopus lived in the deep sea. He was a bad octopus. One day the octopus wanted to have some tea. The octopus saw a jelly fish the octopus said "Come and play with me" the jelly fish said Oh 'no you will eat me for your breakfast. Then a red crab came the octopus said "Come and play with me" the red crab said "Oh no you will eat me for your breakfast". Then a fish came the octopus said "Come and play with me" the fish said Oh 'no you will eat me for your breakfast. Then an angelfish came the octopus said "Come and play with me" the angelfish said "Oh no, you will eat me for your breakfast". Then a shark came the octopus said "come and play with me" The shark said "Sure". Then the shark ate him. Then there was no more bad octopus in that sea.

SEBIN L.R. (CEDAR PRIMARY SCHOOL, SINGAPORE)

The Sparrow

Reshma Jayaprabha

I remember seeing a sparrow
Hopping on a black willow
Its wings were scarlet and yellow
And it was flying into a meadow.

Its eyes were hazel
It was its unique label
The meadow had so many leaves
Filled with clovers and maple weaves

The clouds were fluffy white
And I saw its flight
The sky was so vast
There was a sudden gust
But the little sparrow flew out fast...

(Reshma is a Secondary 1 student at Crescent Girls School. She has been an active contributor to publications since she was in primary 3. She wants to be an environmentalist and photojournalist in the future.)

You'r Never Too Old

I was old. I was tired and I had enough of everything. I'm 70 and what have I accomplished? Nothing. I used to be a painter, but who remembers that. It was 50 years ago before I became the redundant soul I am today. Alone, without family and without purpose at all. If only there was something that would make all this suffering worth it. Something that would be left in this earth when I go, just to tell everyone I was here. I was a famous painter 50 years ago, but that didn't last very long. Only my late friends would remember that, and now they were gone too.

Something needed to be done. I didn't have very long. But to start off, I needed change. Something different from this room. Maybe a television. I called my faithful nurse in, and asked her to roll in the old television so that I could at least learn how to work this new invention. As she rolled it in, I thought how many people use this device and couldn't help but wish I thought of it so that I would be remembered. There had to be something I could do.

"Is there something wrong Miss Elizabeth?" she asked, looking at me as if I asked for something impossible, "Do you feel ok?"

"I'm fine Nurse, I just felt like a change" I answered.

She set up the television and walked out of there room.

I sat there flicking channels, happy at my new idea and then I saw it. Something I could do for myself. There, was an advertisement on the television.

"Cunderdin painting competition! Can you paint? Calling all painters, thirty years and up....." I missed the rest and took down the important details. I knew what had to be done, and I was doing this for me. I told my nurse about the idea, and she looked a bit reluctant.

"But Miss, what if something happened, what if your arms cramp up, what if..." she went on

giving me reasons why not, then I gave her one reason why I should do it.

"Nurse, as my caretaker, friend and the closest thing I have as family, you need to let me do this for myself. So I feel I have accomplished something at this age." She reluctantly agreed, but I knew was happy for me.

The day of the competition arrived, and I set up my paint and canvas and I stayed focus. I knew what I wanted to paint and I waited for the signal to start. We were given the "go" and I painted. Letting my brush stroke lines on the page. As I painted, I remembered that this was going to be my accomplishment. It didn't matter if won or lost, but it mattered that I tried. I painted, and I felt young. I felt like the painter I was 50 years ago, and it felt good. I got lost in the painting, and all of a sudden a loud ring, signaled the end of the competition. I finished and I was proud of myself. I sat there lost in thought, as looked around for my nurse. She was there, and she looked at me proud. I didn't care if I lost, but it would have been nice to win. I waited for the results.

I did it. I won. Applause filled the room as I stood up with tears welling up in my eyes. I did it. I felt young and alive. People stood up and shook my hand. The elderly ones, said that it was good to see me back into painting. They remembered! I realized that I wasn't dead to them. I accepted my prize with trembling hand, and a full heart. I looked at my nurse and she ran up and hugged me. She felt like family and like a daughter who was proud of her mother. I savored the moment, with welled up eyes. Nothing is impossible. If you have a goal and the passion, there is nothing standing in your way from being what you want to be. I did it, and now I know that there is no such thing as "too old", because you're never too old.

Sharanya Nair,

(St.Mary's Anglican Girls School, Perth)

MY EXPECTATIONS FOR INDIA IN THE NEXT DECADE

Even though I was born in India and had my initial schooling there, I have had a chance to live and study for a few years in Singapore. I feel my expectations for and about India have gone up considerably since my stay here.. Let me try to pen down here my expectations of what India should be in the next decade.

No doubt India should shine as a pro-business and techno nation. Like Singapore, India should have all the necessary infrastructure, policies, resources, regulations and provide a climate conducive for business growth and wealth generation. Once these pillars are in place, India as a nation can soar very high indeed. At the same time human values like love, compassion, tolerance and concern should be sustained in the minds of every free Indian.

The India that I envision is a 'Green India'. Mother Nature has granted us with rich scenic beauty. We should preserve it like what Singaporeans have done in their small city state. Singapore is known as 'city inside a park'! India can do well by emulating Singapore in their city planning and civic conscious approach to public housing and amenities. Beautiful roads and garbage-free habitats are still a dream to vie for in many parts of India.

Every Indian must have a dress to change into, at least a meal a day and a roof over his head. No one should remain illiterate and no discrimination of caste, creed or religion should exist. We are the minds of the future generation, and we should love each other and do our very best for free India's forgotten children. On this occasion of the 60th Anniversary of the Indian independence, let us take an oath to love each other and to wipe every tear from every eye.

- BALAGOPAL MENON, 13 YEARS.

Mother's love

Mothers give birth to us
They give us tons and tons of love.
East or west mothers are the best!

My mother takes me to the playground,
Buys me toys, stickers and dresses
But also scolds me at times.
My mom is a teacher!

She spends a lot of time with me
She asks me do my homework.
I adore my mom as she is kind and helpful!

I think if moms are not there on the planet
There wouldn't be any life on earth.
I love my mom!

Meghana Madan
Class: V, GILS.

Rainy Days

Dusk or dawn, the rain is a welcome song
It's lilting melody lulls me to sleep
But its incessant rhythm beckons me to dance.

Like a melodious tune, gentle and sweet, going on and on
The rain makes my day and fills my heart with unknown rhythms.
Though its ferociousness can make a bird hurry to its nest
Or a squirrel scamper up a tree.
It draws me to the window, to gaze out in fascination.

Pleasant is the sight of leaves turning brown
Or the sight of a deer quickening its pace.
But sweeter is the sound of the rain trickling down
And the feel of the drops on my face.

The sound of the rain, enthalls me beyond all gain.
And makes me yearn for the lullaby yet again.....

Manisha Madan
Class : VI, GILS

Name: Sachin Ajayan
School: Greenwood Primary School
Class: 2A

May the great
lord bless your home
with
wealth &
prosperity!

ONAM
Onam is our festival

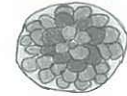
Nice weather, new dresses

Adipuli: programmes, beautiful dances

Mahabali is here on this day

Onamashamsaka!

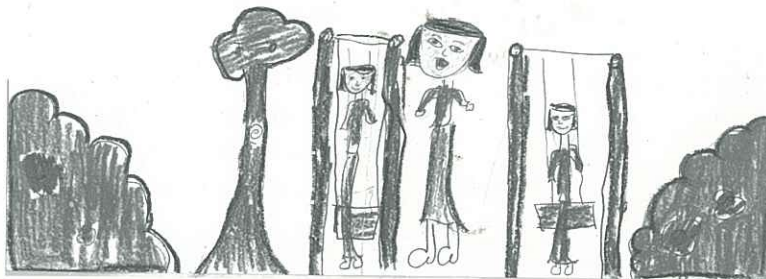
Done by: Sneha Ajayan

5:30 to 6:30
No. 12

A park

Alitha Mary's Station
II Prize.

Vaishnavi Dinesh

Harry Potter Quiz

1. Argus Filch, the caretaker of Hogwarts, is named after what mythical creature?

Ans: . A 100-eyed watchman of Hera

2. What did Gilderoy Lockhart Pride himself on?

Ans: . His memory charm

3. What does a Wingardium Leviosa spell do?

Ans: Causes an object to rise in the air

4. Who wrote A History of Magic?

Ans: . Bathilda Bagshot

5. What was Voldemort's Original Name?

Ans: Tom Marvolo Riddle

6. What's in the Chamber of Secrets?

Ans : A Basilisk

7. What animal heals mortal wounds?

Ans: . Phoenix

8. What is the name of Harry's owl?

Ans: . Hedwig

9. Where does Dudley go to school?

Ans: . Smeltings

10. Who originally owned the Invisibility cloak?

Ans: Harry's Dad

From Deathly Hallows:

11. Who is the godfather of Lupin and Tonks son?

Ans: Harry Potter

12. What was the name of the horn that was in the living room of the Lovegood's home?

Ans: Erumpent Horn

13. Whose vault was the fake Griffindor sword in?

Ans: Bellatrix's

14. When Harry, Ron, and Hermione used the polyjuice potion to get into the Ministry, who was Harry?

Ans: Albert Runcorn

15. What was embedded in Umbridge's office door that enabled her to spy on the room on the other side of her door?

Ans: Mad-Eye Moody's eye

16. What curse was set up by Mad-Eye at the Grimmauld Place to make Harry, Hermione, and Ron feel a weird sensation on their tongue?

Ans: Tongue Tying Curse

17. What animal does Aberforth's partonus take the shape of?

Ans: goat

18. What is the last horcruxe that has to be destroyed?

Ans: Nagini

19. What goblin helped Harry, Ron, and Hermione break into Gringotts?

Ans:: Griphook

20. Who cast the spell over Harry to make his face swell up?

Ans: Hermione

21. : In the beginning when Voldemort needs someone else's wand, whose does he take?

Ans: Lucius Malfoy

22. When Harry and Hermione went back to Godric's Hollow, who was disguised as Bathilda Bagshot?

Ans:: Nagini

23. Whose patronus is a lynx?

Ans:: Kingsley Shacklebolt

24. What does Ron give Harry for his birthday?

Ans: A book called "The Non-Failure Guide to Charming Young Witches"

25. Who got his ear blown off by a dark magic curse?

Ans: George

compiled by

Niranjana Krishna (Niya)

All about "Little Stars"

Woodlands CC Little Stars Working Committee

The 'Little stars' is a group of adorable tiny tots, aged from 4 to 12 from the Malayalee community. They have performed in a variety of dance performances since 2005 before distinguished guests, notable among them the President of the Republic Singapore.

Some of the children are undergoing classical dance training while many do not have any dance background. Nevertheless, the children are game to try new dance routines. They have performed credibly onstage and have been featured on the Asianet channel.

The children love the dance practice sessions and performances simply because they enjoy one another's company. Their parents also contribute both time and effort by getting involved in the planning, coaching and logistics of the practices and performances.

The group has a current strength of 150 members. They are registered as an Interest Group with Woodlands Community Club (CC). The group conducts its practices at the CC. Both the children and parents participate actively in the CC activities.

The group has since organized:

- 4 Family retreats at Chalets.
- 34 dance performances by the children at 15 stage shows
- Participation in various CC activities

The group thrives on the dedication of its talented choreographer, support of the parents and the dynamism of the children.

Malayalee Achievements in Singapore 2006 - 2007

Sunny George Verghese, Group Managing Director and Chief Executive Officer of Olam was awarded the 'Outstanding Chief Executive for 2006' in the 2007 Singapore Business Awards.

The criteria for the Outstanding Chief Executive Award includes: i) MANAGERIAL SKILLS ii) FINANCIAL PERFORMANCE and iii) CONTRIBUTION TO THE COMMUNITY

Sunny is responsible for setting the direction and providing the leadership to steer Olam through its expansion and growth plans. He is responsible for the strategic planning, business development and overall management of the Olam group of companies worldwide. He is also a member of the Olam Board's Finance & Investment and Risk Committees. Olam is listed on the main board of the Singapore Stock Exchange (SGX) and ranks amongst the top 30 companies in Singapore in terms of market capitalization (as of April 2007).

In a short span of 17 years, Sunny and his team have built this business to S\$4.36 billion in Sales Revenues for the year ending June, FY 2006. Today, the Company has operations in 52 countries, delivering 14 products to more than 3800 customers in 55 destination markets. Olam employs over 6,300 people worldwide.

Mr PK Koshy (Vice-President, SMA): On 25th January 2007 (Eve of Indian Republic Day), Mr PK Koshy was conferred the "HIND RATTAN (Jewel of India) Award" at the 26th International Conference of Non-Resident Indians (NRIs) held at New Delhi from 24th to 28th Jan 2007. He was accompanied by his wife Mrs Daisy Koshy on stage to receive the award from the Minister of State for Labour & Employment Shri Oscar Fernandez of the Central Govt. of India.

This award was presented in recognition of outstanding Volunteer Services, Achievements & Services.

He is also Vic-President, Global Organisation of People of Indian Origin, GOPIO (Singapore Chapter) and Singapore's representative at the Pravasi Conference in Mumbai in the year 2005. He chaired the Plenary Session at the 8th GOPIO International Convention held in Singapore in 2005. Mr Koshy is an Honorary Member of World Malayalee Council (Singapore).

Mrs Sarojini Chandran as awarded the Nataka Kala Nipuna Award by the Singapore Malayala Nataka Vedi, a group Malayalam drama enthusiasts of Singapore. She has the following achievements to her credit : (1) Ponnadai and Award by S K A in 1990 for promoting and acting drama (2) Award by Naval Base Kerala Library in 1992 for outstanding performance, and promotion of drama and culture (3) Ponnadai by Shurthilaya for promoting Malayalam culture and drama (4) "Nadagakala Nipuna" by Nrithyalaya Aesthetics Society in 1997 by veteran Malayalam film actress Aranmula Ponnammamma, (5) Participated in Drama Competitions since in

1993 for Singapore Kerala Association and won the best drama for 3 successive years and retained the challenge trophy for S K A (6) Participated in TV Dramas- (a) in 1954 "Malabarees in Singapore (malay and Malayalam) (b) Malay and Malayalam drama in 1998 (c) By OAK3-malay program for Suria TV Semarak Budaya with malay TV star Matsura in 2000 including kerala traditional cooking, serving, dressing, Onam and other festivals arts and traditions (7) Presended an English and Tamil bi-lingual drama at Geylang West CC for Deepavali night in 2001 (8) Micro Filming of records of Singapore Kerala Association 1917 to 1997 Records for National Heritage Board at National Archives of Singapore-such as history of SKA, minutes, newsletters, annul reports , constitution, souvenir magazines, press cuttings and photographs etc., till February 1997. (9) Helped SKA in compiling the Directory of Singapore Malayalees (10) Written and Staged 17 plays. Acted in Malayalam stage dramas out side Singapore-Kula Lumpur, Ipoh and Seramban.

SINGAPORE MALAYALEE HERITAGE CENTRE

- A PROJECT BY AN SMA TASK FORCE

SMA REPORT

A community must be able to capture the imagination and interest of its younger generation. Failing which, it is doomed to find a place in oblivion as it cannot pass on its culture and tradition to the next generation.

This has remained the key impetus driving many discussions in relation to developing a concept for a Singapore Malayalee Heritage Centre. The aim of the Centre is to create greater awareness and appreciation for the culture and traditions of the Malayalees. It is hoped that Malayalee families would see the Heritage Centre as a means of stoking the much needed interest in and fascination for our culture. The Malayalee youth would be the primary target audience for the Centre.

It is hoped that the Centre would have what it takes to become a "must visit" heritage centre for Singaporeans of all races, as well as to our visitors. There is enough material in our collective heritage that can captivate both minds and hearts. Needless to say, the Malayalee Heritage Centre would welcome participation from our Malayalee expats & migrants" as it would be a

shame if we cannot tap into the rich resources and stories that they may bring to our shores.

The team helming this project have a few key challenges:

- space constraint
- the Centre cannot just be a collection of Malayalee artifacts or memorabilia
- sufficient innovation is needed to reach out to the capture the interest of those who have yet shown interest in the concept of the Centre

Hence, our plan is to optimize the space by creating a modest static display corner at the Centre, with kiosks that will provide sophisticated interactive multimedia presentations.

For example, visitors could search for specific content pertaining to Malayalee arts, craft, martial art, history of Kerala, the many waves of the Malayalee diaspora, the history of the SKA/SMA, and key personalities of the community in Singapore. Each site will be interactive in nature and provide not only text and pictures, but also interviews and comments from relevant persons.

Alternatively, the visitor to the Centre may want to understand the heritage and family tree of a good friend. We are hoping that this would be a unique selling point of the Centre. Families would be encouraged to contribute such content (with text and stills). What we have in mind is for a family tree competition, so that this could be a family effort that can involve the young. The Centre will help to help the process by pointing families to software that is available to do this, as well as organizing seminars and workshops to equip them with the know-how.

Given the space constraint and because the Centre is targeted at youth, we feel it important that it should be positioned as a Virtual Heritage Centre. What we have in mind is visitors not having to physically be at the Centre venue to partake of the sights and sounds of Malayalee heritage. In other words, they can access the Centre's materials via online. Most of the material would be carried on a Singapore Malayalee Heritage Centre (SMHC) portal which would be regularly updated. The Centre

would encourage the creation of blogs and dedicated chat rooms to get younger Malayalees to share their ideas and travel tales with family and friends. A natural extension of this idea would be hyperlinks to the various Malayalee sites on the net.

This does not mean that the Centre located at the SMA premises is nothing more than a shell. It will carry static displays of the history and heritage of the Malayalees in Singapore as a backdrop. More importantly, the SMA will be turned into a location for regular talks and discussions on Malayalee heritage and related topics by local and visiting experts.

It is hoped that the interface of these activities would allow us to attain the desired outcome in a sustainable, cost effective fashion.

It has been proposed that the Heritage Centre, although under the auspices of the SMA, would function as a separate entity with its own management team and advisory panel.

The Project has benefited from the expert advice of three Advisors:

Mr. Viswa Sadasivan (CEO, Strategic Moves Pte Ltd.), Mr. Predeep Menon (CEO, Singapore Indian Chamber of Commerce), and Mr. Jaya Prakash Nair (Director, Pandisea Pte Ltd.).

The main purpose of the Advisory Panel is to provide management advice about the direction of the Heritage Program and how the Centre can be developed into a niche location for the Singapore Malayalees.

Working closely with the Advisors are the Project Directors:

Project Chairman, Dr. Alan Prem Kumar (Principal Investigator, Cancer Research, National University of Singapore), Project Vice Chairman, Mr. Indu Kumar (Director, E-Globe Solutions), Project Secretary, Ms. Lyn Ng (Director, Ralvin Center of Therapy) and Dr. Murali Damodaran (Associate Professor, Nanyang Technological University).

Our preliminary discussions with the National Heritage Centre (NHB) have been very encouraging. A full proposal for the start-up will be submitted to the National Heritage Board for part-funding of this project. The submission date is tentatively set for September 2007.

Once the funds are in place, an online task management system will be set-up by the Project Directors. Online access to this system will be given to all three Advisors, the Project Directors and all volunteers.

The first phase of the project is focused on the physical and multimedia set-up of the Heritage Center. The start-up is estimated to take about one year to completion (September 2008).

The Advisors and Project Directors have come up with a blueprint for this Project. Eventually, whether it takes off or not will depend on how our community takes to it and more importantly, how they participate in it as individuals, families and friends. It goes without saying that the project will have to rely heavily on volunteers, who will make up the backbone of the Singapore Malayalee Heritage Project.

Here is your chance to make this project a real success.

As a volunteer you can be involved in this truly amazing project and develop a deeper appreciation of the history of Singapore Malayalees, whilst having a lot of fun.

If you would like to volunteer for this Project, please contact: Dr. Alan Prem Kumar (Email: nmiapkv@nus.edu.sg).

Submitted by Advisors and Project Committee of Singapore Malayalee Heritage Centre Project.

Advisor
Mr Predeep Menon
CEO, Singapore Indian Chamber of
Commerce

Advisor
Mr Viswa Sadasivan
CEO, Strategic Moves Pte Ltd

Advisor
Mr Jaya Prakash Nair
Director, Pandisea Pte Ltd

Project Director
Dr Alan Prem Kumar
Principal Investigator
National University of Singapore

Project Director
Mr Indu Kumar Vasudevan
Director, E-Globe Solutions

Project Director
Ms Lyn Ng
Director, Ralvin Center of Therapy

Not in Picture
Project Director
Dr Murali Damodaran
Associate Professor
Nanyang Technological
University

പുതിയ അധ്യായം.

അസോസിയേഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അംഗങ്ങളുടെ പ്രയോജനോന്മുഖമായാണ്. ഭാവി പ്രവർത്തനങ്ങൾ സിംഗപ്പൂരിലെ എല്ലാ വിധത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കും കൂടി ഉപയോഗപ്രദമാകണമെന്നാണ് അസോസിയേഷന്റെ ആഗ്രഹം. വെൽഫെയർ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയായിരിക്കും ഈ പുതിയ ചുവടു വെയ്പ്പ്.

സിംഗപ്പൂരിലെ പ്രശസ്ത മലയാള സ്ഥാപനമായ ശ്രീ നാരായണ മിഷന്റെ മുൻ കാല പ്രസിഡൻ്റ് കൂടിയായ ശ്രീമാൻ എം. കെ. ഭാസി അവർകൾ വെൽഫെയർ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ഉപദേശകനായി നിൽക്കുവാൻ സമ്മതിച്ചതിൽ സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷന്റെ നന്ദിയും കടപ്പാടും രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ.

രണ്ടു വർഷത്തെ വിശദമായ ഒരു പ്രവർത്തന പട്ടികയാണ് അസോസിയേഷന്റെ വെൽഫെയർ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. പ്രധാന പരിപാടികൾ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. ഓരോ വിഷയത്തിലും പ്രാവീണ്യം നേടിയ പ്രഗത്ഭ വ്യക്തികൾ പഠന ക്ലാസ്സുകൾ നടത്തുന്നതാണ്. മെഡിക്കൽ, എഞ്ചിനീയറിംഗ്, നിയമം, സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനം എന്നീ മേഖലകളിലായിരിക്കും ഊന്നൽ നൽകുക. ഈ പഠന ചർച്ചാവേദികളിൽ സിംഗപ്പൂരിലെ എല്ലാ ജന വിഭാഗങ്ങളേയും കഴിവതും പങ്കെടുപ്പിക്കുവാൻ എല്ലാ പ്രവർത്തന രീതികളും ഉപയോഗിക്കും. സിംഗപ്പൂരിലെ എല്ലാ

പത്ര - വാർത്താ മാധ്യമങ്ങളേയും ഇതിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

അസോസിയേഷന്റെ ശ്രദ്ധ കൂട്ടികളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അംഗ വൈകല്യങ്ങളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചികിത്സാ സൗകര്യങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നതിലുമാണ്. ഇതിലേക്ക് എല്ലാവരുടേയും സഹായ സഹകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

ആരോഗ്യ മന്ത്രാലയം തുടങ്ങിയ ഗവൺമൻ്റ് സ്ഥാപനങ്ങളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് വിധേയമായായിരിക്കും ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി മുന്നോട്ട് പോകുക.

അസോസിയേഷന്റെ ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് എല്ലാ അംഗങ്ങളുടേയും പൊതു ജനങ്ങളുടേയും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഞങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ website ലൂടെയോ എന്റെ ഈമെയിലിലൂടെയോ (famiar2000@yahoo.com.sg) അറിയിക്കുക.

എല്ലാവരുടേയും പൂർണ്ണ സഹായ-സഹകരണങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട്,

ഫാമി ഏ ആർ
വെൽഫെയർ സെക്രട്ടറി
സിംഗപ്പൂർ മലയാളി അസോസിയേഷൻ

From the General Secretary's Desk.....

SMA REPORT

Namaskaram!

This report is a glance into the various activities of SMA, starting Onam Nite last year and introduction to some of the current and future activities.

Singapore Malayalee Association had the privilege of hosting The President of The Republic of Singapore S R Nathan twice within the last one year. First, during the Onam Nite 2006 and then on Laasya Layam 2007. Onam Nite 2006 at Kallang Theater was a star-studded mega show in association with Asianet. The band of performers include: Movie stars like Jagadeesh, Kalpana and Jayasoorya, comedy team of Kottayam Nazeer, Kalabhavan Prajod and Subi Suresh, play back Singers Jayachandran M, Sujatha, Afsal and Rimy Tomy. South Indian dance queen Ms. Lakshmi Gopala Swami. Evergreen actress Ms. Sheela and the young sensation Ms. Gopika were guests at the event. Laasya Layam 2007, held at Raffles Jubilee Hall, was a classical night where the classical maestro Unnikrishnan performed along with Classical dancer Lakshmi Gopala Swami.

Onam Village 2006 was showcasing local talents. Various sports activities for Children and Adults filled the morning space followed by delicious Onam Sadya. A cultural show with various art forms, including Fancy Dress and Mini Star Singer Competition attracted a number of young talents.

The renovation of 44-race course road building was started in 2006. The Onam Nite and Laasya Layam programs were conducted as fund raising programs. The renovation is expected to be completed by the end of 2007.

SMA launched a new website with a modern look in June 2006. There are number of additions

that are planned on the website and a significant change is the introduction of online ticketing for the first time in the history of Singapore Malayalee Association.

SMA organized Malayalam drama 'Ayal' in Raffles Jubilee hall in September 2006. The Children's day was celebrated with various cultural activities from children of all age groups, in October 2006 at Sree Narayana Mission Auditorium.

There are number of activities in the pipeline for SMA for next two years of which a few are of utmost important. We have started the renovation of the building at Race Course Road, which is improving fast. Completing the fund raising and finishing off the building with a center for Malayalee Heritage is prime focus of SMA in the near future. Closely followed is the effort to start Malayalam classes for which a lot of preparation is already in place. There are number of programs organized by the cultural committee such as Onam nite shows; Onam village cultural activities are coming up. The sports committee is planning for various events including the Onam village sports Carnival. The Onam village is to be held at Naval Base Secondary School on 9th September. There are number of other activities by the Welfare and Organizing groups for the interest of Singapore Malayalees.

SMA would like to thank all the volunteers who have taken their precious time off from their families, work and personal life to support the activities.

Wishing you all a happy and prosperous Onam!

Ullas Kumar C S

Hon. General Secretary
Singapore Malayalee Association

Acknowledgements

1. Our Special Guests for the Onam Nite 2007 Celebrations, HE Mr S R Nathan, President, Republic of Singapore and Mrs Nathan for graciously consenting to be amidst us for this joyous occasion
2. Our Guest of Honour Assoc Prof Ho Peng Kee (Senior Minister of State, Ministry of Law & Ministry of Home Affairs) for kindly consenting to be a part of the our Onam celebrations - Onam Nite 2007
3. Mr. Gopinath Pillai for the sustained support, inspiration and encouragement for all of our activities
4. The star performers of this evening from Malayalam Cinema and Cable Worlds for their efforts in putting up this Onam Nite 2007 mega show as well as the local talents from Singapore,
5. Confident Group, MES Group of Companies, Mr. Haniffa, Halal Foods, Silk Air, KNP Tradings and all other sponsors of Onam Nite 2007 for their excellent support
6. All sponsors of advertisements in the Onopaharam publication for their financial support and help
7. Shri M R Rajan of Asianet, the main focal point of our interactions, as well as the Management of Asianet including Shri Madhavan and Shri Srikantan Nair who supported and helped this event in their official capacities.
8. Mr. Gopalakrishnan BBM for his untiring efforts in bringing Asianet to Singapore and supporting the programme
9. Woodlands Community Club Management Committee for their continuous support in providing facilities. We are also grateful to Sembawang CC for their support
10. The Cultural / Onam Nite mega Committee secretary and members whose untiring efforts have made this show possible
11. The event management team for coordinating and managing the various technical as well as non technical aspects
12. All contributors to the publication for their creative efforts and research
13. Chairpersons and members of all SMA sub-committees for the excellent cooperation for all of SMA's activities
14. Xpress Prints for their cooperation in artistic design, layout and printing of this publication
15. Management and staff of RPCC in the Republic Polytechnic, Woodlands
16. All volunteers who have helped in one way or the other
17. Members and well wishers of Singapore Malayalee Association
18. All of you, the cultural enthusiasts and participants of this Onam Nite programme for your support and sponsorship of our events

American Pool Cafe

Wine Bar

Bowling Centre

Family Gym

Other facilities available in Club CSC @ Bukit Batok

Slide Pool

Lap Pool

Children's Pool

Slide Tower

Wave Pool

Video Arcade

Lan Gaming & Dance Studio

Men's Spa

Ladies Spa

Barbecue Centre

Our Specialities

- Indian, Western & Chinese Cuisine
- No preservatives and coloring
- Customized Malayalee food
- No use of Aginomoto (MSG)
- Using double refined oil
- Meeting and Parties
- Malayalam Song Karaoke
- Malayalam Music Lounge
- Healthy food
- Providing Transport & Accommodation
- Tour Packages in Singapore & Kerala
- Outdoor Catering

American Pool Cafe

Club CSC @ Bukit Batok (Opp. Bt. Batok Poly Clinic)

91 Bukit Batok West Avenue 2, #03-03, Singapore 659206

HP: 9640 8691 • Tel: 6515 1397 • Fax: 6896 6949

Email: enquiry@civilserviceclub.com Website: www.csc.gov.sg

THINKING OF A NEW HOME?

IT'S TIME YOU THINK ONLY CONFIDENT!

We have a wonderful home waiting for you at some of the hottest residential spots in Bangalore, Kochi, Thiruvananthapuram, Dubai and other locations. Each with world-class amenities.

Discover a Confident World complete with schools, resorts, commercial malls and software towers, with a wide choice of villas, bungalows and apartments. Because when it comes to your home, we believe in delivering the best with confidence.

Premium homes now available at Bangalore, Kochi, Thiruvananthapuram & Dubai

A CONFIDENT WORLD

Over 60 ongoing projects. 1700 delighted customers worldwide

Infrastructure | Hospitality | Aviation | Education | Healthcare | Entertainment

CONFIDENT GROUP™

INDIA • SINGAPORE • DUBAI

A Billion Dollar Enterprise in the making

CONFIDENT GROUP-India
Confident House, #4, BTM Ring Road,
1st Stage, BTM Layout, Bangalore-560 068
Tel: 080 4011 333
Email: goodliving@confident-group.com

CONFIDENT GROUP-Singapore
Confident projects pte ltd.,
Level 27, Prudential Tower, 30 Cecil Street,
Singapore 049712
Tel: + (65) 67256434

CONFIDENT GROUP-U A E
Oriental House-1,
#103, Khalid Bin Walid Street (Bank Street),
Bur Dubai, Dubai
Tel: +971-4-3977747